

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 17/2525 (สมัยสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ 15 กรกฎาคม พุทธศักราช 2525
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.40 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 277 คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปก็เป็นเรื่องที่ค้างมาแต่เมื่อวานนี้ ร่างพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาชั้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. เชิญครับ หมอว่าอย่างไรครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญเทียม เขมาภิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมใคร่ขอเรียนปรึกษาท่านประธานสภาว่า พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 305 ที่ทางสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการฝ่ายไปแล้ว 3 วาระ แต่ทางวุฒิสภาไม่รับหลักการนั้นได้กลับมาบรรจุในวาระอีกครั้งหนึ่ง กระผมใคร่จะเรียนปรึกษาว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของทางสภาผู้แทนราษฎร แต่ทว่าการที่จะลงมติเพื่อจะยืนยันให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้เป็นกฎหมายนั้น จะต้องใช้เสียงยืนยันอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด คือ ต้องมีถึง 151 เสียง กระผมก็ได้ดูว่าเวลาที่ผ่านมานั้นจำนวนสมาชิกที่จะมาร่วมให้ความคิดเห็นในเรื่องนี้ไม่มีใครจะมีจำนวนเพียงพอ และเรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งเป็นศักดิ์ศรีของทางสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้ลงมติไปแล้ว จึงใคร่เรียนปรึกษาท่านประธานสภาว่าจะทำอย่างไรกันดีในเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ วันไหนที่ท่านเห็นว่ามีสมาชิกมากก็เสนอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระยกญัตตินั้นขึ้นมาเท่านั้น อย่างอื่นคงไม่มีอะไร ทำไม่ครับ เชิญ

จำลอง เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผม จำลอง เอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงรายพรรคสยามประชาธิปไตย กระผมก็มีความเห็นใจเป็นอย่างยิ่งสำหรับท่านผู้ที่ลุกขึ้นมาขอปรึกษากับท่านประธานเมื่อกี้เกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 305 แต่ขณะนี้ท่านประธานอย่าลืมว่าเรากำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาญัตติเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติการ

รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่นั้นอยู่ เพราะฉะนั้นท่านประธานจะต้องให้ดำเนินการพิจารณาเป็นไปตามระเบียบวาระ คือ ให้พิจารณาเรื่องนี้ให้เสร็จเสียก่อน และท่านผู้เสนอเรื่องนั้นก็มิสิทธิ์ที่จะยื่นญัตติขึ้นมาขอเปลี่ยนระเบียบวาระได้เมื่อจบเรื่องการรื้อฟื้นคดีอาญานี้แล้ว ถึงจะถูกต้อง ถ้าหากว่ามี การเสนอญัตติขึ้นมาตอนนี้ ญัตติที่พิจารณาอยู่นี้ก็ต้องตกไปทันที ถ้าหากว่ามีผู้รับญัตติใหม่นั้น ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่ได้เสนอญัตติ เพียงแต่ปรารถนาขึ้นมาเท่านั้นเอง เอาไว้วันพฤหัสบดีหน้ามาประชุมกันมาก ๆ หน่อยก็ลงคะแนนเสียง ยกเปลี่ยนระเบียบวาระขึ้นมาไม่ได้เสนอเป็นญัตติ

ต่อไปครับพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ.
ต่อจากเมื่อวานนี้ เชิญครับคุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่จะขอประทานความกรุณาต่อท่านประธานครับว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญต่อกระบวนการยุติธรรมเป็นอย่างมาก และเป็นกฎหมายฉบับแรกที่เพิ่งจะมีขึ้นในประเทศไทย ที่สัปดาห์ที่แล้วก็รู้สึกว่ในนานาอารยประเทศนั้นก็ไม่สู้จะมีกฎหมายอย่างนี้ทุกประเทศ คงจะมีเพียงบางประเทศเท่านั้น สำหรับบางประเทศที่มีกฎหมายให้รื้อฟื้นคดีอาญาซึ่งถึงที่สุดแล้วให้กลับมาพิจารณาใหม่ได้นั้นเท่าที่ตรวจค้นก็รู้สึกว่เขาวางระเบียบและขอบเขตอันจำกัด ไม่ใช่จะรื้อฟื้นได้เสมอไป ขอบเขตนั้นจำกัดและวงแคบอยู่มาก ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมไม่ขัดข้องครับที่รัฐบาลหรือกระทรวงยุติธรรมจะเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภามติรัฐธรรมนูญ แต่ขอติงและขอย้ำอีกครั้งหนึ่งต่อสภานี้ว่า รัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้กำหนดกฎเกณฑ์กว้างหรือแคบแค่ไหน เพียงใดให้เป็นหน้าที่ของสภานี้ที่จะได้พิจารณาว่าในการที่จะรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่นั้น จะวางขอบเขตแคบเพียงใดหรือกว้างเพียงใด หรือมีกฎเกณฑ์อย่างไร กระผมได้ตรวจดูตัวบทกฎหมายซึ่งทางรัฐบาลได้เสนอต่อสภานี้มีความเห็นและมีความรู้สึกว่กฎหมายฉบับนี้ที่ร่างออกมาให้มีการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นใหม่นั้นได้ร่างมาอย่างกว้าง - ขวางมากเกือบจะกล่าวได้ว่า ทุกคดีที่ศาลชั้นต้นเมื่อศาลฎีกาได้ตัดสินเด็ดขาดไปแล้วได้ลงโทษจำเลยไปแล้ว จำเลยผู้รับโทษทางอาญานั้นมีสิทธิ์ที่จะรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นใหม่ได้ทุกคดีซึ่งได้บัญญัติไว้ซึ่งได้กล่าวไปแล้วนะครับ เพราะเหตุฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงขอแปรญัตติในมาตรา 9 ดังที่ปรากฏอยู่ท่านประธานแล้ว ใครจะขอประทานกราบเรียนเหตุผลในการแปรญัตติของกระผมนะครับ ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการให้กฎหมายฉบับนี้มีความรัดกุมไม่ก่อความยุ่งยากให้เกิดแก่ศาลจนเกินไปนัก ก่อนอื่นขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานครับ คดีอาญาทุกคดีในปัจจุบันนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้นก็ถือว่า เมื่อพิจารณาศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ แล้ว ในที่สุดเมื่อศาลฎีกาได้ตัดสินถึง 3 ศาลแล้วก็ เป็นอันสิ้นสุดเพียงแค่นั้น เราถือว่าคำพิพากษาของศาลฎีกานั้นเป็นที่สุดแล้วเป็นของที่ถูกต้อง แต่เมื่อมีกฎหมายฉบับนี้ออกมาให้รื้อฟื้นได้ใหม่นั้น มัน

ไม่แค่ 3 ศาลเท่านั้นครับ มันจะกลายเป็นอีก 4 ศาล รวมความคดีอาญาทุกคดีที่ไปสู่ศาลนั้นจะต้องมีการพิจารณากันถึง 7 ศาล กระผมขอย้ำท่านประธานด้วยความเคารพว่าทำไมจึง 7 ศาลครับ เมื่อศาลฎีกาได้ตัดสินคดีใดเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว จำเลยผู้ที่ต้องโทษโดยคำพิพากษาของศาลฎีกานั้น มีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นเพื่อรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ตามกฎหมายเกณฑ์ที่ได้วางไว้อีก 1 ศาลและเมื่อศาลชั้นต้นไต่สวนคำร้องของการรื้อฟื้นคดีอาญาพิจารณาใหม่เสร็จเด็ดขาดไปแล้ว ศาลชั้นต้นจะวินิจฉัยชี้ขาดไม่ได้ ศาลชั้นต้นจะต้องยื่นรวบรวมหลักฐานพยานในการยื่นคำร้องนั้นไปยังศาลอุทธรณ์ให้ชี้ขาด ศาลอุทธรณ์ตรวจสอบแล้วเสร็จเด็ดขาดแล้วก็ชี้ขาดลงมาเป็น 2 ศาลเมื่อศาลอุทธรณ์ชี้ขาดมาว่าให้ยกขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้ ก็ให้ศาลชั้นต้นเริ่มกระบวนการพิจารณาสืบเสาะพยานหลักฐานกันใหม่อีกครั้งหนึ่งกว่าจะเสร็จสิ้นก็เดือนก็ปีครับ เป็นศาลที่ 3 เมื่อศาลชั้นต้นวินิจฉัยพิจารณาเสร็จเด็ดขาดเป็นศาลที่ 3 แล้วตัดสินไม่ได้ครับต้องส่งไปให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้วแต่กรณีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดพิพากษาเป็นศาลที่ 4 รวมความว่าการรื้อฟื้นคดีอาญาพิจารณาใหม่นั้นจะต้องพิจารณาคดีกันใหม่อีก 4 ศาล เดิมนะ 3 ศาลเป็น 7 ศาล คิดหรือไม่ว่าความโกลาหลอลหม่านจะเกิดขึ้นในวงการตุลาการเพียงใด แม้ขณะนี้เพียง 3 ศาลผู้พิพากษา ตุลาการ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ก็จะทำงานกันไม่หวาดไม่ไหวอยู่แล้วครับท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงอยากจะให้บรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ใคร่ครองให้ตระหนักว่า กฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อจะผดุงความยุติธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมหรือยิ่งจะลากความยุติธรรมให้ห่างออกไปอีก ศาลฎีกาตัดสินเสร็จเด็ดขาดไปแล้วโดยเชื่อว่าพยานโจทก์ที่เห็นการฆาตกรรมนี้เชื่อได้ ลงโทษไปแล้วมันน่าจะยุติ เอาละครับ มันอาจจะพลาดไปศาลฎีกา กระผมว่าความมาตลอดตั้งแต่ พ.ศ. 2485 กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ กระผมยังไม่เคยเห็นคดีใดเลยครับที่ศาลฎีกาได้ตัดสินลงโทษจำเลย ลงโทษนะครับ แล้วเป็นการผิดพลาด มีแต่ศาลฎีกายกประโยชน์สงสัยให้จำเลย ปล่อยคนผิดออกไป ๆ คนที่ทำความผิดจริงพยานโจทก์เบิกความเพลิงพล่านทีเดียวยกประโยชน์ออกไป มีแต่ศาลฎีกาจะปล่อยคนซึ่งทำผิดจริงออกไป ยังไม่เคยปรากฏเลยครับว่าคนที่ไม่ได้กระทำความผิดจะถูกปรับปรับ และศาลฎีกาได้ลงโทษ กระผมอยากจะถามท่านประธานกรรมมาธิการครับ มีหลักฐานของกระทรวงยุติธรรมบ้างไหมว่าคดีใดบ้างซึ่งศาลฎีกาได้ตัดสินผิดพลาดและลงโทษจำเลยโดยไม่มีความผิดให้ติดคุกติดตะรางไปมีบ้างไหม มีหลักฐานเป็นสถิติของกระทรวงยุติธรรมบ้างไหมครับว่าคดีใดบ้างศาลฎีกาตัดสินลงโทษจำเลยโดยความผิดพลาด กระผมไม่เคยเห็น มีแต่ศาลฎีกายกประโยชน์สงสัยให้จำเลยแล้วปล่อยออกไป อย่างนี้มีมากมายก่ายกองเหลือเกิน ศาลชั้นต้นตัดสินจำคุกตลอดชีวิตศาลอุทธรณ์อาจจะ 20 ปี แต่พอถึงศาลฎีกาจะยกประโยชน์สงสัยให้จำเลยปล่อยตัวไปทุกครั้ง เพราะฉะนั้นจึงขอประธานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า การใดที่ศาลฎีกาได้ตัดสินไปแล้วนั้นน่าจะถือเป็นที่สิ้นสุดกันแค่นั้นไม่เคยปรากฏในหลักฐานของกระบวนการยุติธรรมว่า ศาลฎีกาจะตัดสินเอาคนซึ่งบริสุทธิ์แล้วมาลงโทษ ถ้าจะไปถามคนในบางขวางก็ดี คนในคุกก็ดีที่ศาลฎีกาตัดสิน

ลงโทษไปนั้น เอาเป็นหลักฐานไม่ได้ตามใครก็บอกว่าข้าพเจ้าไม่เคยทำผิด ถูกกล่าวหา ถูกกล่าวหาทั้งนั้น ถ้าทุกคนถูกกล่าวหาโดยไม่กระทำความผิด แล้วประชากรที่ตายไป ถูกปล้นไปอะไรนะ ใครทำ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลอันนี้แหละจึงใคร่จะขอประทานความกรุณาต่อท่านประธานว่า กระทบขอแปรญัตติไว้ เพื่อก่อให้เกิดความรัดกุมในมาตรา 9 ยิ่งขึ้น โดยให้มีการไต่สวนคำร้อง- ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบขอประทานกราบเรียนเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งที่จะชี้ให้ที่ประชุมเห็นว่า ตามที่กรรมการหรือตามที่รัฐบาลได้ร่างมามันกว้างขวางเพียงใดและก่อให้เกิดความโกลาหลยุ่งยากในวงการยุติธรรมเพียงใด และยิ่งจะไปก่อให้เกิดความยุติธรรมเพิ่มขึ้นอีกตามกฎหมายฉบับนี้ กระทบขอยกตัวอย่างเพื่อสนับสนุนคำแปรญัตติของกระทบนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในกฎหมายฉบับนี้เมื่อศาลฎีกาได้ตัดสินลงโทษบุคคลใดถึงที่สุดไปแล้วให้จำคุก กฎหมายฉบับนี้ให้รื้อฟื้นได้โดยให้จำเลยที่อยู่ในคุกนั้นเอง หรือญาติพี่น้องของจำเลยนั้นยื่นคำร้องต่อศาลว่า พยานที่ปรักปรำตนนั้นเป็นพยานเท็จ ให้หาพยานมาพิสูจน์ว่าพยานนี้เป็นเท็จให้ยื่นคำร้องได้ แล้วถ้าหากศาลเห็นว่าพยานที่หามาใหม่ที่นำพังกี้ได้รับสำนวนไว้พิจารณา ให้ทำการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นใหม่ได้ การที่จำเลยต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตก็ตี ต้องโทษประหารชีวิตก็ตี หรือ 10 ปี 20 ปีก็ตี เมื่อถึงที่สุดแล้วเขาต้องคืนรนเป็นธรรมดาครับ แม้จะเสียทรัพย์สินเงินทองมากมายเพียงใดก็ต้องคืนรนหาศาลฎีกาต่อไปข้างหน้า คือกฎหมายฉบับนี้หาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ให้เห็นว่าพยานที่ปรักปรำข้าพเจ้านั้นเป็นเท็จ ก็หาพยานมาพิสูจน์กันก็ได้เรื่อยไป และในที่สุด ถ้าศาลรับไว้พิสูจน์อะไรเป็นความยุติธรรมครับ พยานใหม่ที่หามาใหม่เพื่อพิสูจน์พยานเดิมว่าเท็จนั้นนะพยานนี้อาจจะเท็จก็ได้ครับ พยานเดิมเขาอาจจะบริสุทธิ์ยุติธรรมเบิกความตรงไปตรงมาจนศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ตัดสินลงโทษโดยเชื่อพยานนั้นแล้ว พยานที่หามาอีกชุดหนึ่งที่ไปพิสูจน์นั้นนะแล้วศาลเชื่อว่าพยานนั้นถูกต้อง อะไรเป็นของถูกต้อง ถ้าหากว่าพยานเดิมนั้นเท็จก็เป็นการพยานเดิมที่ปรักปรำเขานั้นเป็นการสร้างพยานขึ้นได้ เมื่อพยานเดิมสร้างขึ้นได้ พยานใหม่นั้นทำไมจะสร้างขึ้นไม่ได้ และยิ่งจะสร้างง่ายขึ้นได้โดยการทุ่มเทเงิน เพราะตนถูกจำคุกตลอดชีวิตอยู่แล้ว จะเสียเท่าไรก็เสียไป สร้างพยานขึ้นมาใหม่ เพราะฉะนั้นกระทบจึงไม่เห็นพ้องด้วยจึงแปรญัตติไว้ว่า การที่จะเอาพยานไปพิสูจน์พยานเดิมนั้นต้องอยู่ในขอบเขตอันจำกัดครับ ท่านประธานที่เคารพ แม้จะยืดยาวไปสักนิดหนึ่งกระทบขอประทานกราบเรียนข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนะครับ เพื่อประกอบการสนับสนุนคำแปรญัตติของกระทบที่ศาลนครสวรรค์เกิดขึ้นแล้วครับ กฎหมายฉบับนี้ยังไม่ทันออก ความวุ่นวายที่ศาลก็เกิดขึ้นแล้วมีคดีอาญาเมื่อเร็ว ๆ นี้คดีหนึ่งฐานฆ่าคนตาย พยานรายทางซึ่งเห็นจำเลยเดินเข้าไปในบ้านหลังนั้นที่มีการฆาตกรรมได้ไปเบิกความต่อศาลว่า เห็นนาย ก. ถือถุงกระดาษเดินเข้าไปในบ้านที่เกิดฆาตกรรมนั้นแล้วตนก็ขับรถผ่านไป พอพยานเหล่านั้นคนนั้นเบิกความวันนั้นเองครับ รุ่งขึ้นอะไรเกิดขึ้นนายจำเลยยื่นคำฟ้องหาว่าพยานเหล่านั้นเป็นพยานเท็จ เอาพยานมาสืบว่าวันที่เกิดเหตุตนนั้นไม่ได้ไปเห็นตรงนั้น นายนี้บวชชานาคอยู่ที่อำเภอพยุหะคีรี ศาลรับประทับฟ้อง นายคนนั้นซึ่งเป็นพยานรู้เห็นจริงนั้นต้อง

ไปหาหลักฐานมาประกันตัวและกำลังสู้คดีอยู่ในขณะนี้ และอะไรเกิดขึ้นครับ ประจักษ์พยานอีก 2 คนไม่เคยมาศาลเลยเกรงว่าจะถูกฟ้องอีก ถูกฟ้องอะไรไม่ใช่ ต้องการหลักฐานมาประกันตัว หนึ่งเคล็ดเปิดเปิงไปจนขณะนี้ 3 นัดแล้วหาตัวมาเป็นพยานประจักษ์ไม่ได้ จนกระทั่งศาลจะสั่ง จำหน่ายคดีอยู่แล้ว สั่งจำหน่ายพยานนั้นอยู่แล้วเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ละครับท่านประธาน แม้กฎหมายยังไม่ทันออก ความวุ่นวายและยุ่งยากมันก็เกิดขึ้นในการพิสูจน์พยานหลักฐานเหล่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากฎหมายออกไปแล้ว ความเสียหายวุ่นวายในกระบวนการยุติธรรมจะเกิดขึ้น จะลากเอาความยุติธรรมซึ่งมันกำลังจะยุติธรรมอยู่แล้วให้ห่างออกไปอีกโดยกฎหมายฉบับนี้ซึ่งออกมาอย่างไม่รัดกุมะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนจะจบ กระผมขอยกตัวอย่าง อีกตัวอย่างเดียว และก็รับรองว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไป เหตุการณ์จะเกิดขึ้นเป็นคดีแรกที่ศาล นครสวรรค์ เพราะกระผมเป็นทนายความว่าความคดีเรื่องนี้เองครับ ศาลได้ตัดสินลงโทษไปแล้วครับ และเพอญเป็นศาลทหารซึ่งไม่มีอรรถฎีกาได้ตัดสินจำคุกจำเลยของข้าพเจ้าตลอดชีวิต โดยเอาเด็ก 2 คนมาเป็นประจักษ์พยานเดินไปกับแม่และแม่ถูกยิงตาย พยาน 2 คนเบิกความว่า น้องของพี่เขยนั้นนะเป็นผู้ยิง ศาลชั้นต้นเชื่อพยานเด็ก 2 ปากนี้ ลงโทษตลอดชีวิตไปแล้ว แล้วที่กระผมบอกว่าจะเกิดที่นครสวรรค์เป็นคดีแรกก็คือว่า ถ้ากฎหมายนี้ออกไปครับ ญาติของ จำเลยที่ตัดสินจำคุกตลอดชีวิตจะยื่นคำร้องต่อศาลทันทีว่า พยานเด็ก 2 ปากนี้เป็นพยานเท็จและ กระผมขอเรียนท่านประธานว่า ใครมาพิสูจน์พยาน 2 คนว่าเป็นเท็จครับ ตัวเด็ก 2 คนนี้จะมา ยื่นต่อศาล ณ บัดนี้ว่า การที่ข้าพเจ้าได้เบิกความต่อศาลจนกระทั่งลงโทษจำเลย นาย ก. ไป ตลอดชีวิตนั้นข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียน ข้าพเจ้าเป็นเด็กครับ ตำรวจสอนข้าพเจ้าให้ว่า อย่างนั้น ความจริงข้าพเจ้าไม่เห็นเลย จะเบิกทันที 2 คนทันทีครับ ไม่ต้องเอาพยานอื่นมา พิสูจน์หรือครับ ตัวคนที่เบิกแล้วนั้นแหละครับจะมาพิสูจน์ตัวเองว่าตัวเองนั้นไม่ใช่พยานที่แท้จริง จะเกิดขึ้น อะไรจะเกิดขึ้นครับ อย่างนี้เอาละครับ สมมติว่าเป็นเด็ก และกระผมขอกราบเรียน ท่านประธานว่า เด็ก 2 คนซึ่งมากลับคำต่อศาลเพื่อให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นใหม่นั้น ติดคุกหรือครับ ไม่มีใครฟ้อง ตามกฎหมายฉบับนี้ถือว่าการยื่นคำร้องเท่านั้น เมื่อเป็นการยื่นคำร้อง เด็ก 2 คนปลอดภัย ไม่มีการเบิกความเท็จ ไม่มีการตัดสินลงโทษฐานเบิกพยานเท็จแต่ประการใด ถ้า จะเบิกเท็จก็ต้องมีการฟ้องขึ้นใหม่ โดยจำเลยที่ถูกปล่อยออกจากศาลไปเองนั้นกลับมาฟ้องเด็ก 2 คนนี้ แล้วอะไรจะเขาจะมาฟ้อง เขาหลุดออกไปโดยเด็ก 2 คนนี้กรณีเช่นนั้นจะเกิดขึ้นมากมายก่ายกองเหลือเกินครับ เอาละกรณีอย่างนี้ กระผมยกตัวอย่างว่าจะใกล้เกินไป สมมติว่าไม่ใช่เด็ก 2 คนจะเป็นพยานว่าเอ็งมากลับคำใหม่เถอะ อาจจะทำให้คนละสี่ห้าแสน เพราะฉะนั้น การที่บรรดาเพื่อนสมาชิกเมื่อวานนี้ได้กล่าวในสภานี้ว่า ถ้ากฎหมายนี้ออกไป คนที่ร้ายจริงจะฆ่า คนตายกระทำผิดกฎหมายโดยไม่ติดตะราง แม้ศาลฎีกาถึงที่สุดให้ติดตะรางไปแล้ว ฉันก็ใช้เงิน นั้นห่มเอาพยานเหล่านั้นเป็นเท็จให้ได้ หรือพยานนั้นอาจจะมารับต่อศาลว่าที่เบิกความปรักปรำ เข้าไปจนลงโทษไปแล้วเป็นเท็จ รับเงินสี่ห้าแสนบาท จำคุกฐานเบิกความเท็จเพียงปีเดียว

ฐานรับสารภาพ กรณีนี้จะเกิดขึ้นมากมายก่ายกองเหลือเกินครับ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นก็ขอให้ที่ประชุมนี้ได้วินิจฉัยคำแปรญัตติของกระผมว่าจะสมควรหรือไม่ครับ ในมาตรา 9

อีกประการหนึ่งครับ ท่านประธาน การร่างกฎหมายของคณะกรรมการธิการหรือของรัฐบาลที่เสนอมานั้นมันกว้างขวางเกินขอบเขตจนเกินไป จนกระทั่งกระผมจำเป็นต้องแปรญัตติขึ้นมาครับ เป็นต้นว่า เขียนว่า ถ้ามีหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีก็ให้รื้อฟื้นได้ หลักฐานใหม่สำคัญแก่คดี ใครเป็นผู้พิสูจน์ครับ ก็หลักฐานใหม่หาได้ทั้งนั้น มันก็สำคัญแก่คดีทั้งนั้น อ่างกันขึ้นมาได้ครับ มาลงโทษจำคุกตลอดชีวิตประหารชีวิต หรือ 20 ปีไปแล้ว ก็ต้องพยายามสร้างหลักฐานใหม่ขึ้นมา หลักฐานใหม่ก็ให้มันสำคัญขึ้นให้สำคัญแก่คดี แล้วศาลก็รับพิจารณาใหม่ แล้วนี่แหละครับ อะไรจะเกิดขึ้น ในกระบวนการยุติธรรมท่านคิดว่ากฎหมายนี้จะพยายามช่วยคนซึ่งติดตะรางให้ออก เพื่อให้ความยุติธรรมแก่เขา กระทรวงยุติธรรมก็ไม่มีสถิติว่าอะไรบ้าง คดีไหนบ้างที่ศาลฎีกาตัดสินผิดพลาดไป หาไม่ได้แม้แต่คดีเดียว ศาลฎีกาจะปล่อยอยู่เรื่อย ๆ นี่กลับไปพยายามฟื้นศาลฎีกาได้ตัดสินใช้หลักนิติศาสตร์ยกประโยชน์สงฆ์ให้จำเลยไปแล้วเหลือกันกระทิงจริง ๆ จึงลงโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือลงโทษขึ้นศาลฎีกา กลับให้บุคคลซึ่งถูกลงโทษ โดยศาลฎีกานั้นฟื้นขึ้นมาใหม่ได้ครับ นี่แหละครับ ให้หาหลักฐานมาใหม่ มาฟื้นคดีกันขึ้นมาใหม่ กระผมอยากจะทำกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ผ่านสภาไปแล้ว ขอให้ท่านเตรียมตั้งผู้พิพากษาอีกจำนวนเท่ากับผู้พิพากษาที่มีอยู่ในขณะนี้ คือ ประมาณ 4,000 คน จึงจะทำงานในคดีนี้หรือตามกฎหมายนี้ได้หวาดไหวครับ

เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประทานกราบเรียนท่านประธานเป็นการสรุปว่า คำแปรญัตติของกระผมที่ได้แปรในมาตรา 9 นี้ กระผมมีความรู้สึกที่คำแปรญัตติในมาตรา 9 ของกระผมนี้ถึงจะแปรไป หรือสภานี้จะเห็นด้วยตามมาตรา 9 ที่กระผมแปรญัตติมันก็ไม่เกิดผลแต่ประการใด เพราะปลายเหตุเสียแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่าขอให้สภานี้ขอกรุณาอย่าได้รับในวาระที่ 3 ให้รัฐบาลกลับไปพิจารณาใหม่ครับ เพราะฉะนั้นจะเกิดความยุ่งยากมากกระผมเห็นด้วยในการที่เสนอเข้ามา แต่ขอให้ไปพิจารณาใหม่ เขียนขอบเขตให้มันรัดกุมกว่านี้ครับอย่าให้มันกว้างขวางเกินไปจนกระทั่งเสียกระบวนการยุติธรรม เพราะฉะนั้นในวาระที่ 3 กระผมขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้พิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง อย่าให้กฎหมายนี้ออกไปครับ ขอให้ท่านไปตามหัวหน้าศาลทุกศาลทั่วประเทศไทย จะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่ากฎหมายนี้ออกไปก็ทำไมไหว เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นว่ามาตรา 9 ที่กระผมแปรญัตติไว้มันจะไม่ก่อเกิดประโยชน์แต่ประการใด เพราะในมาตรา 9 ที่กระผมแปรญัตติไว้ ท่านประธาน ให้กระผมผ่านไปเสียโดยไม่ได้พูดในสภานี้เมื่อวานนี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอถอนคำแปรญัตติทั้งหมดของกระผมเพื่อให้กฎหมายนี้ตกไปในวาระ 3 ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ วัชรภรณ์ จากศรีสะเกษ เมื่อวานกระผมก็ได้อภิปรายไปครั้งหนึ่งแล้ว กระผมเกรงว่าเวลามันผ่านมันเนิ่นนาน เวลานี้สติปัญญาของคนในประเทศเรานี้มันมักจะเสื่อม กระผมขออนุญาตอภิปรายใหม่ครับ กระผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา 9 ขอตัดข้อความเกี่ยวกับกรณีที่จะให้เอกสิทธิกรณีพนักงานอัยการเป็นผู้ร้อง แล้วศาลจะไต่สวนคำร้องหรือไม่ก็ได้ ตั้งได้ประธานทราบเรียบร้อยแล้วนะครับว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่เกิดประโยชน์หรือจะสร้างความเป็นธรรมให้กับบ้านเมือง ถึงแม้ว่ากระผมจะมีความรู้สึกว่าจะจำเป็นต้องมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ตาม แต่บังเอิญสิทธิของผู้ที่จะได้รับนั้นไม่เท่าเทียมกันเสียแล้ว คนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมก็จะไม่ได้รับความเป็นธรรมต่อไป แต่คนที่เคยได้รับความเป็นธรรมในกระบวนการขั้นตอนของศาลมาแล้วก็ยังมีสิทธิที่จะขอความเป็นธรรมเพิ่มขึ้นได้อีก ท่านสมาชิกผู้อาวุโสจากนครสวรรค์ได้แสดงความห่วงใยให้เห็นแล้วว่าต่อไปศาลจะต้องมีภาระหน้าที่หนักขึ้น กระผมขอยืนยันครับว่า จะเป็นอย่างนั้นจริง ๆ คดีอาญามีอยู่เท่าไรจะต้องเอา 2 คุณเข้าไป มีหน้าซ้ำจะต้องไปทำคดีเกี่ยวกับเรื่องพยานเบิกความเท็จกันอีก ต่อไปของชาวจะแจกกันตามแถวใต้ถนนศาลละครับ เพื่อที่จะให้พยานซึ่งเบิกความเอาตัวจำเลยเข้าคุกไปแล้วนั้นมายอมรับสารภาพเสียใหม่ที่เบิกความเอาจำเลยเข้าคุกไปนั้นเป็นความเท็จ ทั้งนี้เพื่อให้สิทธิของจำเลยที่ติดคุกนั้นมีโอกาสจะร้องฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณากันใหม่ ซึ่งจะสร้างความยุ่งยากลำบากและสร้างความปั่นป่วนให้กับวงการยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง กระผมขอยืนยันด้วยความรู้สึกรับประกันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะทำลายกระบวนการอำนาจอธิปไตยทางตุลาการอย่างแน่นอน แต่ถึงกระนั้นก็ตามกระผมก็จำเป็นต้องหาทางแก้ไขเพื่อบรรเทาเบาบางลงไปว่าจะทำอย่างไรจึงจะให้มิโทษน้อยที่สุด เรื่องนี้เป็นเรื่องการให้สิทธิของบุคคลซึ่งผ่านกระบวนการขั้นตอนตามศาลมาแล้ว ในการที่จะขอรับการร้องฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณากันใหม่ การยื่นคำร้องนั้นศาลมีอำนาจที่จะไต่สวนว่าคำร้องมีมูลเพียงพอที่จะรับเอาไว้พิจารณาเพื่อร้องฟื้นคดีพิจารณาใหม่หรือไม่ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าเราให้อำนาจของศาลซึ่งเรารู้ว่าเป็นสถาบันที่จะให้ความเป็นธรรมได้ มีอำนาจในการที่จะพิจารณาว่าคำร้องของบุคคลใดสมควรจะรับไว้หรือไม่ หรือคำร้องของผู้ใดไม่ควรที่จะรับไว้พิจารณาก็จะเป็นการแบ่งเบาภาระและจะสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับบ้านเมืองได้ ดังนั้นการที่กรรมการได้ผ่านการพิจารณาโดยให้อำนาจของพนักงานอัยการว่า ถ้าหากว่าพนักงานอัยการเป็นผู้ร้อง ศาลอาจจะไม่ได้สวนคำร้องหรือไม่ก็ได้ นั้น กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ให้อำนาจมากเกินไป ศาลควรจะต้องดำเนินการไต่สวนคำร้องทุกข้ เรื่องว่า คำร้องที่เสนอขึ้นมานั้นมีมูลเพียงพอที่จะรับเอาไว้พิจารณาหรือไม่ เพราะเป็นการให้สิทธิพิเศษอีกชั้นหนึ่ง นอกเหนือจากกระบวนการยุติธรรมโดยทั่วไป กระผมก็ขออภิปรายทบทวนสั้น ๆ ว่า กระผมขอตัดข้อความในตอนท้ายที่เกี่ยวกับให้อำนาจพนักงานอัยการเป็นผู้ร้อง ออกเสียทั้งหมด โดยให้ถือว่า คำร้องของผู้ใดก็ตามถ้ายื่นเพื่อขอร้องฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณากันใหม่นั้น จะต้องให้ศาลดำเนินการไต่สวนว่ามีมูลเพียงพอที่จะรับไว้พิจารณา

หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีผู้ใด เชิญคุณญาติครับ

นายญาติ ไหวติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวติ ผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ พรศประชาราษฎร ขออภิปรายในฐานะกรรมาธิการ เรื่องนี้กระผมรู้สึกเสียใจอย่างมาก สู้คดีหลายข้อหาอันร้ายกาจกฎหมายฉบับนี้เสนอมาแล้วก็มาถูกกรรมาธิการด้วยกัน คือท่านผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดนครสวรรค์ คุณสวัสดิ์ คำประกอบ อภิปรายไม่รับกฎหมายฉบับนี้ ทั้งๆที่ท่านก็เป็นกรรมาธิการเห็นชอบมาแล้ว และมาสู่สภานี้ก็กลับตาลปัตรไปอย่างนั้น กระผมก็รู้สึกเสียใจที่มีเพื่อนตระกูลยศอย่างนั้นไปได้ เรื่องนี้เป็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามมาตรา 30 ของรัฐธรรมนูญเขาบัญญัติไว้แล้ว คนทุกคนต้องมีความผิดพลาด บางทีเขาทำถูกก็ได้ยกย่องสรรเสริญไป ทำผิดก็มีการผิดพลาดมันเป็นเรื่องธรรมดาของปุถุชน เพราะทุกคนไม่ได้เป็นพระอรหันต์ โสดาบันแต่อย่างใดหาได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมว่า อย่าคิดสั้น ๆ ให้คิดถึงนานาประเทศ แม้แต่ประเทศญี่ปุ่น กระผมเคยได้อ่านข่าวหนังสือพิมพ์ว่า คนคนหนึ่ง ถูกเป็นจำเลยฐานฆ่าคนตาย ศาลตัดสินจำคุก 20 ปี พอจะถูกจำคุกไป 5 ปี ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีจำเลยคนหนึ่งมารับสารภาพว่าเป็นผู้ฆ่าเอง ส่วนคนนั้นไม่ได้เป็นผู้ฆ่า ศาลญี่ปุ่นก็ได้อาศัยอำนาจกฎหมายหรือพันคดี-อาญาพิจารณาใหม่ ก็ปรากฏว่าเป็นความจริงอย่างนั้น ก็ปล่อย พิพากษาปล่อยไป หรือโดยศาลหรือพันคดีอาญาพิจารณาใหม่ มันมีประโยชน์อย่างหนึ่งที่ประเทศอื่นก็มีเหมือนกัน เรื่องนี้ต้องการให้ทุกคนได้รับสิทธิเสรีภาพในฐานะที่ว่าศาลไม่ได้ตัดสินตามศีลธรรม แต่ตัดสินไปตามพยานหลักฐาน เมื่อพยานหลักฐานปรักปรำไปก็เป็นของธรรมดา แม้แต่กระผมเองเคยถูกจับซึ่งความจริงเป็นเพื่อนร่วมสถาบันกับจอมพล สฤษดิ์ แต่รัฐบาลในสมัยนั้นจับกระผมมาเป็นกบฏ จอมพล สฤษดิ์ ซึ่งสร้างปั่นเรื่องขึ้น พยานคู่มาทั้งนั้นนะ 5 - 6 คู่ ยันกัน กระผมสวมเสื้อสีอย่างนั้น ๆ วันนั้นร่วมกันกบฏ แต่พอถึงวันที่เขากล่าวหานะ กระผมมาประชุมกรรมการคุรุสภา เพราะฉะนั้นเรื่องนั้นมันเป็นข้อเท็จจริง เป็นข้อเท็จจริง มันอาจจะพลาด ศาลก็ตัดสินไปตามหลักฐานพยาน ทั้งๆที่ศาลรู้ดี ศาลก็ต้องถือพยานเป็นหลักฐานสำคัญในกรพิพากษา เพราะฉะนั้นที่ท่านเป็นกรรมาธิการ--ร่างกฎหมายนี้ด้วย แล้วมาเสนอให้พากันคว่ำกฎหมายฉบับนี้ในวาระที่ 3 นั้น ตั้งแต่เปลี่ยนการปกครองมา 50 ปี เพิ่งได้ยินในวันนี้ ขอเสียใจกับเพื่อนเป็นอย่างมากครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในเบื้องต้น กระผมขอกราบเรียนชี้แจงผ่านท่านกรรมาธิการที่ได้แปรญัตติไว้ ในวรรคแรกของมาตรา 9 นั้น ในร่างเดิมของรัฐบาลได้กล่าวถึงหลักการทั่ว ๆ ไปว่า ถ้าได้มีการยื่นคำร้องเพื่อขอให้มีการพิจารณาคดีใหม่นั้น จะต้องมีการไต่สวนคำร้องนั้นเป็นหลัก เว้นแต่ในกรณีที่พนักงานอัยการเป็นผู้ยื่น ถ้าศาลเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องไต่สวน ศาลก็อาจจะไม่ไต่สวนก็ได้สำหรับในกรณีที่พนักงานอัยการ เหตุที่ร่างเช่นนี้เพราะถือว่าเป็นหลักปฏิบัติอยู่ว่า พนักงานอัยการเป็นเจ้าหน้าที่

ผู้หนึ่งในกระบวนการยุติธรรม จะต้องมีการตรวจสอบหลักฐานให้รอบคอบเสียก่อน ทำนองเดียวกับที่ได้มีบทบัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 162 ในกรณีที่พนักงานอัยการซึ่งเป็นทนายแผ่นดินยื่นฟ้องจำเลยในข้อหาอาญาใดอาญาหนึ่งต่อศาล ศาลจะไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการก็ได้ไม่ไต่สวนก็ได้ ซึ่งในทางปฏิบัตินั้น ศาลจะไม่ไต่สวน เพราะเหตุว่าได้ผ่านขั้นตอนของการสืบสวนสอบสวนมาโดยตลอด ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าเป็นที่เชื่อว่าพนักงานอัยการจะต้องปฏิบัติด้วยความรอบคอบ แต่ถ้าหากว่าศาลเห็นจำเป็น แม้พนักงานอัยการจะยื่นคำร้อง ศาลก็อาจจะไต่สวนก็ได้ ซึ่งเป็นลักษณะของการให้ศาลมีโอกาสใช้ดุลพินิจได้ แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าทางสภาเห็นด้วยกับคำแปรญัตติข้อสงวนความเห็นของกรรมาธิการข้างน้อยที่ให้มีการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการ เหมือนอย่างกับการยื่นคำร้องของฝ่ายประชาชนนั้นรัฐบาลก็ไม่มี ความขัดข้องประการใด กรรมาธิการเสียงข้างมากก็ไม่ขัดข้องแล้วแต่ความเห็นของสภา อย่างไรก็ตามโดยที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านกรรมาธิการข้างน้อยผู้หนึ่งได้กล่าวท้วงติงที่ว่าสภาไม่ควรรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ในวาระที่ 3 นั้น กระผมขอเรียนด้วยความเคารพว่าความจริงสภานี้ได้พิจารณาอย่างรอบคอบในกฎหมาย 3 ฉบับของรัฐบาลฉบับหนึ่ง ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีก 2 ฉบับ โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนขั้นพื้นฐานว่าพึงได้รับความคุ้มครองอย่างยิ่งทำนองเดียวกับที่มีอยู่ในประเทศประชาธิปไตยทั้งหลาย เพราะเหตุว่าในกระบวนการทำนั้นเราต้องยอมรับว่ามีความผิดพลาดอยู่เป็นประจำ ตั้งแต่ชั้นพนักงานสอบสวนชั้นพนักงานอัยการ แม้แต่ชั้นศาลเอง ความผิดพลาดย่อมมีได้จากการเบี่ยงความโดยหลงผิดของพยานโจทก์จากการให้ร้ายป้ายสีซึ่งกันและกัน ศาลย่อมตัดสินความไปตามท้องสำนวนกระผมยอมรับว่าตามสถิติของกระทรวงยุติธรรมเองนั้นในบางยุคบางสมัยได้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ศาลสูงได้กลับตัดสินแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาศาลล่างในอัตราถึง 25 เปอร์เซ็นต์ก็เคยมี เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นมากที่เราจะต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน ที่ท่านได้กล่าวท้วงติงว่าจะมีสถิติหรือไม่ที่จะแสดงว่าศาลฎีกาได้ตัดสินความผิดพลาดนั้น อันนี้เป็นเรื่องที่ไม่อาจจะตอบได้ อย่างชัดเจนนัก แต่เป็นที่ยอมรับว่าความผิดพลาดในกระบวนการยุติธรรมย่อมมีได้เสมอ ในการทำพยานหลักฐานเท็จ ในการให้ร้ายป้ายสีของพยาน หรือในการหลงผิดแม้แต่ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยอย่างในสหรัฐอเมริกา การพิจารณาคดีนั้นนอกจากจะมีผู้พิพากษาซึ่งเป็นผู้ชี้ขาดในปัญหากฎหมายแล้ว ยังมีคณะลูกขุนที่เป็นผู้ชี้ขาดในข้อเท็จจริงก็ยังมีข้อผิดพลาดอยู่เป็นอันมาก เช่น มีคดีเรื่องหนึ่ง บุคคลซึ่งเป็นจำเลยมีอาชีพที่มีเกียรติเป็นผู้มีฐานะดีได้ถูกกล่าวหาว่าข่มขืนกระทำชำเราหญิงผู้หนึ่ง หญิงเจ้าทุกข์ได้จำตัวได้อย่างแม่นยำและชี้ตัวได้ถูกต้อง ศาลก็ได้ลงโทษตัดสินจำคุกไปเป็นเวลาหลายปี แต่เมื่อเหตุการณ์ล่วงมาเป็นเวลาช้านานได้มีการจับบุคคลผู้หนึ่งในข้อหาปล้นทรัพย์ บุคคลที่ถูกจับคดีหลังหน้าตาเหมือนกับจำเลยคดีแรกในข้อหาข่มขืนเหมือนอย่างพี่น้องฝาแฝด จำเลยคดีหลังได้สารภาพว่าเขาเองเป็นผู้ข่มขืนหญิงผู้นั้น โดยที่บุคคลทั้งสองหน้าตาเหมือนกันไม่มีที่ติ เหมือนกับพี่น้องฝาแฝด ความผิดพลาดเช่นนี้ก็ยังมีทั้งที่ศาลสูงสหรัฐ

เป็นผู้ตัดสินใจเอง เพราะฉะนั้นกระผมยืนยันว่า ในหลักการขั้นต้นที่สภาแห่งนี้ได้รับหลักการของกฎหมายทั้ง 3 ฉบับนั้นเป็นการเหมาะสมและสมควรแล้ว ส่วนการที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างไรวินิจฉัยแต่สภาจะพิจารณา เป็นเรื่องจำเป็นที่เราจะต้องกระทำ กระผมขอยืนยันว่า กระทรวงยุติธรรมไม่ได้ทำอะไรเองโดยลำพัง เรามีหน่วยวิชาการได้กลั่นกรองกฎหมายนี้ มาด้วยความรอบคอบ เรามีคณะวิชาการซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาศาลหลายศาล และในกระบวนการยุติธรรมเห็นพ้องต้องกันว่าจำเป็นจะต้องกฎหมายฉบับนี้ กระผมขอยืนยันว่า ไม่มีผู้พิพากษาเป็นจำนวนมากมาย ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวว่า ไม่เต็มใจจะให้กฎหมาย ฉบับนี้ในกระบวนการยุติธรรมพร้อมเสมอที่จะป้องกันและรักษาไว้ซึ่งสิทธิเสรีภาพของประชาชนกระทรวงยุติธรรมถือเป็นภาระและหน้าที่สำคัญที่ต้องเสนอกฎหมายนี้ต่อสภา จึงขอเรียนด้วยความเคารพ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมมีความจำเป็นที่ต้องพูดกับประธานอีกครั้งหนึ่ง เพราะเหตุว่าได้มีสมาชิกจากจังหวัดสุรินทร์ได้กล่าวพาดพิงถึงกระผม ท่านได้แสดงความเสียอกเสียใจเป็นอย่างมากว่า ท่านได้อุดตาหลับซบตานอนร่างกฎหมายฉบับนี้มา และกระผมเองในฐานะเป็นเพื่อนสมาชิกกลับไม่เห็นพ้องด้วย กระผมใคร่จะขอประธานกราบเรียนว่า ท่านก็อย่าไปเสียอกเสียใจอะไรให้มากนัก เพราะเหตุกฎหมายของท่านที่เสนอต่อสภามาในฉบับนั้นท่านก็คงจะไม่อดตาหลับซบตานอนมากมายจนเกินไป เพราะเหตุว่าข้อความทุกตัวมันเหมือนกับของรัฐบาลครับ ท่านไม่ต้องใช้เวลาอดตาหลับซบตานอนเพียงแต่ให้เด็กลอกของรัฐบาลและเสนอต่อสภา ก็ใช้ได้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมเองก็แทนที่จะเสียใจไปตามท่านก็ไม่ค่อยจะเสียใจเท่าไรนะครับ ขอประธานกราบเรียนอีกนิดหนึ่งที่ท่าน ยกตัวอย่างที่ญี่ปุ่นนั้น กระผมเองก็ทราบและก็อยากจะขอประธานกราบเรียนว่า ของประเทศญี่ปุ่น ถ้าหากเป็นจริงอย่างนั้นนะครับว่าได้ลงโทษจำเลยไปแล้ว 5 ปี ปรากฏว่ามีคนคนหนึ่งกลับมา รับสารภาพว่าคนที่ถูกลงโทษจำคุก ศาลฎีกาตัดสินจำคุกไป 5 ปี ไม่ใช่ทรอก ความจริงข้าพเจ้าเองกรณีที่คนนั้นมารับสารภาพนั้น ไม่ใช่มารับสารภาพโดยตรง มันมีเหตุผลต่าง ๆ ยึดโยงกันจนกระทั่งเขาต้องยอมจำนนต่อการรับสารภาพนะครับ ถ้าหากว่ารับสารภาพกันง่าย ๆ และมีการรื้อฟื้นคดีกันง่าย ๆ สำหรับประเทศญี่ปุ่นคงไม่มี ในการที่จะรับสินบาทสินบนมาเพื่อจะรับสารภาพเพื่อช่วยเหลือจำเลย ถ้าจะมีก็เห็นจะมีพยานแถวจังหวัดสุรินทร์ครับที่จะกลับใจมารับสารภาพว่า ข้าพเจ้าเองแหละเป็นคนทำเหตุไม่ใช่คนที่จำคุกที่บางขวาง ปลอ่ยเขาไปเถอะเอา ข้าพเจ้าไปติดคุกเถอะ ไม่มีทรอกครับ ก็จะมีอยู่บ้างแถว ๆ อย่างที่วานนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอประธานกราบเรียนต่อท่านประธานกรรมาธิการในฐานะเป็นรัฐมนตรียุติธรรมและต่อสภานี้ว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไป แล้วก็ไม่มีมีการแปรญัตติอย่างที่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้จะครับ กระบวนการยุติธรรมของเราจะเหลวไหลที่สุด เอาละครับ ไหน ๆ จะพูดกัน ก็อยากจะขอประธานกราบเรียนว่า คนเราเมื่อตัดสินถึงที่สุดโดยศาลฎีกาแล้วจะเป็นจำคุก 20

ปี หรือตลอดชีวิต หรือ 10 ปีประการใด มันถึงที่สุดแล้วทนายความช่วยไม่ได้แล้วทนายความที่
 ว่าความเขาช่วยไม่ได้ ว่าความให้เขาจนสุดความสามารถยังต้องถูกลงโทษจำคุกตลอดชีวิต
 หรือ 20 ปี และถ้าหากเปิดโอกาสอันนี้ขึ้น เขาจะหยุดยั้งแค่นั้นหรือครับ เขาก็ต้องพยายาม
 ต่อไป เมื่อทนายช่วยไม่ได้ ใครจะช่วยครับ เขาวิ่งต่อไปไหมหรือจะหยุดแค่นั้น ยอมติดคุก 20
 ปีทั้งที่กฎหมายให้ช่องให้หรือพ้นได้ ต้องวิ่งต่อไปครับ แล้วจะวิ่งหาใครครับ กระผมยังพอใจเพื่อน
 สมาชิกแห่งศรีสะเกษบอกของขาวจะมีเต็มอยู่ใต้ตุลาศาล กระผมแน่ใจเลย จะเต็มใต้ตุลาศาลอาจ
 จะเต็มบนศาลด้วยซ้ำไป คนมันถึงที่สุดแล้วครับ เต็มไม่วิ่งครับ ไม่มีช่องขาวบนศาลหรอก
 เพราะว่าฟังทนาย ว่าทนายจะช่วยได้ พอถึงศาลฎีกาทนายช่วยไม่ได้แล้วต้องวิ่งต่อ เมื่อถูก
 หมายนี้ออกให้วิ่งได้ จะวิ่งที่ไหนครับ นี่แหละกระบวนการยุติธรรมของเราจะเหลวไหลยิ่งขึ้น
 กระผมเคยไปพูดครั้งหนึ่งครับในสมัยเมื่อประมาณ 15 ปีมาแล้ว ในสมัยนั้นศาลชั้นต้นตัดสิน
 อรรถฎีกาไม่ได้ ถือว่าทุกศาลเป็นศาลทหารหมด แล้วอะไรเกิดขึ้นครับตอนนั้น ทนายก็ช่วยไม่
 ได้ไม่มีทนาย ก็มีแต่ทะนะนะ มีแต่ทะนะนำ ก็ช่วยไม่จริงไม่จัง ช่วยไม่ถนัด จำเลยทำอย่างไรครับ
 ไหน ๆ จะยอมติดคุกทั้งที่วิ่งครับ ใครจะไปยอมติดคุก ถ้าไม่วิ่ง เมื่อวิ่งหาทนายช่วยไม่ได้ วิ่ง-
 ใครครับกระผมไม่อยากจะกล่าวหาใคร ในที่สุดกระบวนการวุ่นวายไปหมดครับ ในวงการ
 ศาลตุลาการ จนกระทั่งกระผมเองต้องไปหาท่านจอมพล ถนอม รัฐบาลในขณะนั้นว่าท่านครับ
 กระผมอยู่ที่ในกระบวนการยุติธรรมพรวดหมดแล้วครับ เสาหินแปดศอกตกเป็นหลัก ผลักไปตัวนัก
 โยก ในที่สุดก็โยกคลอนไปหมด กระบวนการยุติธรรมเหลวไหลไปหมด จนกระทั่งต้องเลิกครับ
 ให้มีการอรรถฎีกาได้ และให้มีทนายแก้ต่างได้ นั่นแหละเสาหินจึงเป็นหลักขึ้นมาได้ เพราะ
 ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ ถ้าออกไป จำเลยจะไม่หยุดนิ่งแค่ศาลฎีกา จะวิ่งต่อไปอีกเมื่อเปิดช่อง
 ให้ครับ อะไรจะเกิดขึ้นครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประทานกราบเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้มี
 แต่ทางจะลากความยุติธรรมให้ห่างความยุติธรรมออกไป กระผมเห็นฟ้องด้วยที่กระทรวงยุติธรรม
 ได้ร่างกฎหมายนี้เข้ามาแต่ว่าต้องแก้ไขปรับปรุงแปรญัตติให้มันรัดกุม ว่าคดีใดจะรื้อฟื้นได้ต้องมี
 เหตุผล อย่างที่กระผมแปรญัตติไว้ครับว่า การจะรื้อฟื้นคดีอาญาชั้นพิจารณาใหม่นั้นต้องมีหลักฐาน
 เป็นเอกสารทางราชการมาประกอบพิสูจน์ จึงรื้อฟื้นได้ อย่างเป็นต้นว่า ถ้าจะพิสูจน์พยานโจทก์
 เท็จต้องปรากฏหลักฐานทางราชการว่า วันนั้นแก้วอยู่โรงพยาบาลราชวิถี อย่างนายศิริ
 หุ่นทอง นี่ชัดเจนอย่างนี้ แล้วนายศิริ หุ่นทอง จะไปเป็นพยานเห็นคนฆ่าคนตายที่อุทัยธานี เอา
 หลักฐานพยานที่ราชวิถีมานี้ นายศิริ นอนป่วยอยู่อย่างนี้ อย่างนี้ใช้ได้ ไม่ใช่เอาคนมาบอกว่า
 โอ๊ย นายศิริไม่ได้ไปเห็นอยู่นั้นหรอก กำลังเล่นโปคเกอร์อยู่ที่บ้านข้าพเจ้าโน้น เท่านั้นมายื่น
 พิสูจน์ได้หรือครับ อย่างนั้นมันก็อ้างกันได้ทั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้นกระผมจึงแปรญัตติขอเขต
 จำกัดเข้าไว้ว่า การรื้อฟื้นคดีอาญา พิพิจารณาใหม่ได้นั้นต้องมีหลักฐาน เหตุผลอันสำคัญอย่างยิ่ง
 เป็นหลักฐานทางราชการที่ไม่สามารถจะบิดเบือนกันได้ อันนั้นมาพิสูจน์นะครับ เพราะฉะนั้น
 กระผมจึงขอประทานกราบเรียนย้ำเป็นประการสำคัญว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าออกไปจะวุ่นวายที่สุด-

จึงขอให้สภาอันทรงเกียรติในฐานะที่เราเป็นผู้ร่างกฎหมายเราจะปล่อยให้กฎหมายฉบับนี้ออกไป
ทำลายกระบวนการยุติธรรม กระผมไม่เห็นพ้องด้วยให้กระทรวงยุติธรรมร่างมาใหม่ ให้อยู่ใน
ขอบเขตอันจำกัด ขอขอบพระคุณครับ

- ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เคี้ยว ๆ ครับ คุณญาติ ก่อน

นายญาติ ไหวติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวติ ขอขอบคุณ
ท่านประธานที่ได้กรุณาให้ผมมาอภิปราย ข้อเท็จจริงในคำรายงานของคณะกรรมการนั้นได้
แสดงให้เห็นว่า ผมได้ยื่นร่างกฎหมายฉบับนี้ต่อสภาก่อน ก่อนรัฐบาลและก่อนคนอื่น ที่ผมไม่ได้
กระทำการเป็นไป อย่างที่ท่านผู้แทนนครสวรรค์ว่าการพுகอภิปรายไปด้วยเสียงไฟเราะ แต่ทำให้
ลงโทษหรือตัดสิน หรือเห็นว่าผมไม่ดีนั้น ผมว่าเป็นการหมิ่นเชิงชายอย่างหนัก เป็นการหมิ่นกัน
มากครับ ต่างคนต่างเป็นผู้แทนในสมัยปีเดียวกัน พร้อมกับท่านรองประธานเต็ม แล้วมาหมิ่นกัน
อย่างนั้นไม่ใช่ไปเกี่ยวสาว ก็เอาข้อเท็จจริงมาแถลงกัน แล้วเอาเรื่องอย่างนี้ไปทำอย่างนั้น
ผมว่าทั้ง ๆ ที่ผมนับถือเพื่อนคนนั้นมาก ท่านพุดเพราะ ทำให้ผมหลงนับถือ แต่ท่านมาพูดวันนี้ทำให้
ผมเสียใจมาก เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมขอปฏิเสธว่า เป็นกฎหมายที่ผมเสนอก่อนรัฐบาล แล้วก็
เรื่องหนึ่งที่ทำให้มาท่านผู้อภิปรายเมื่อกัน

(นายพิภพ อะสีติรัตน์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคนประท้วงครับ ขอโทษครับ คุณพิภพ ว่าอย่างไร

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิบ
อะสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพฯ พรรคประชากรไทย ผมประท้วงท่านประธาน ท่านก็ปล่อยให้เขา
เถียงทะเลาะกันอยู่นั้นแหละ แล้วนี่วาระ 2 ไม่ใช่วาระแรก ท่านกรรมาธิการบางท่านก็บอกว่า
ไม่ควรรับหลักการอะไรก็ปล่อยให้กฎหมายไป นั่นวาระแรกนี่ครับ ท่านประธานก็ตัดประเด็นเสีย
หน่อยซิครับปล่อยให้ท่านมาทะเลาะเถียงกันเอาเชิง เอาอะไรกันไม่ถูกต้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่เป็นไร เอาว่าไป

นายญาติ ไหวติ (กรรมาธิการ) : ควรจะเป็นอย่างว่านะครับ คือมีคนเอาเรื่องนอก-
ประเด็นมา มีการสานผมก็ต้องมีต่อไปอีก มีการหักท้วงผมก็ต้องต่อสู้บ้าง เพื่อความเป็นธรรม
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมว่าเห็นจะยุติได้แล้วนะครับ ผมก็จะไปตาม
มติที่ประชุม คงไม่มีคนอภิปรายแล้วนะครับ ตามมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไป
ตามร่างของคณะกรรมการที่เสนอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 60 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดที่เห็นว่าควรจะมีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 20 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกันเห็นว่า ควรแก้ไขมี 20 คะแนน ที่เห็นว่าควรเป็น

ไปตามร่างของคณะกรรมการมี 60 คณะ ก็คงเป็นไปตามร่าง เชิญท่านเลขาต่อไปนะครับ
มาตรา 10 ต่อไป

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 10 มีการแก้ไข
มาตรา 11 ไม่มีการแก้ไข มีคณะกรรมการขอสงวนความเห็น มาตรา 12 ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะณัฐ ครับ เชิญ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ กระผมได้ขอสงวนความ
เห็นเกี่ยวกับเรื่องการขอให้เพิ่มการที่จรรยาบรรณที่ขึ้นมาจากพิจารณาใหม่ โดยให้ผู้ที่ต้องโทษตาม-
คำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายมีสิทธิด้วย แต่บังเอิญกระผมได้แพ้ไปในมาตรา 4 แล้ว เพราะฉะนั้นใน
มาตรา 12 มาตรา 13 กระผมไม่คิดใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 13 ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการขอสงวนความเห็น มาตรา 14 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวก่อนครับ กรรมการ สวัสดิ์ คำประกอบ เชิญครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา 14 นี้
กระผมขอแปรญัตติไว้ขอให้ตัดออกทั้งมาตรา การที่กระผมแปรญัตติให้ตัดออกทั้งมาตรานี้ ก็ดู
ประหนึ่งว่ามาตราที่แล้ว ๆ มาคงจะยอมรับ แล้วก็มาแก้ไขมาตรา 14 มาตราเดียว กระผมก็
จะขอยืนยันตามเจตนารมณ์เดิมว่า กฎหมายฉบับนี้กระผมถ้ารัฐบาลไม่แก้ไขเป็นไปตามที่กระผม
ได้แปรญัตติมาแต่ต้นกระผมเองก็คงจะไม่รับ แต่ไหน ๆ เมื่อแปรญัตติสงวนคำแปรญัตติไว้ใน
มาตรา 14 ก็ขอประธานกราบเรียนว่า กระผมไม่เห็นพ้องด้วย ขอให้ตัดออกทั้งมาตรา ใน
มาตรา 14 นี้บัญญัติในเรื่องค่าทดแทนไว้ ในกรณีที่จำเลยได้ถูกศาลถึงที่สุด คือ ศาลฎีกาตัดสิน
ลงโทษไปแล้ว จะเป็นการจำคุกกักขังหรือประหารชีวิตประการใดก็ตาม ถ้าหากได้ร้องขอให้มีการ
รื้อฟื้นคดีใหม่ ผลของการรื้อฟื้นคดีใหม่ปรากฏว่าจำเลยผู้นั้นไม่ได้กระทำความผิด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ครับ ประธานโทษนะครับ คือว่ามาตรา 13
เพี้ยนมาตรา 13 นี้คุณสวัสดิ์ก็แปรญัตติไว้ก็เลยคุยกันไม่ทัน เรากำลังพิจารณามาตรา 13 ก็ไม่ถึง
มาตรา 14 ครับ ถ้าหากมาตรา 13 เลขาต้องอ่านอีกครั้งมาตรา 13 ถ้าไม่มีท่านผู้ใดแล้วก็
เริ่มมาตรา 14 เลย ท่านจะได้พูด

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 13 ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการขอสงวนความเห็น มาตรา 14 มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา 14 นี้
ได้บัญญัติเอาไว้ถึงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการที่จะให้ค่าตอบแทนแก่ผู้ซึ่งศาลพิพากษาถึงที่สุดลงโทษ
จำคุกไปแล้ว หรือประหารชีวิตไป หรือจะริบทรัพย์สินประการใดก็ตาม แต่ได้มีการรื้อฟื้นคดีใหม่

เมื่อรื้อฟื้นคดีขึ้นมาใหม่ปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่ได้กระทำความผิดต้องปล่อยตัวไปในที่สุด ก็เป็นการสงเคราะห์เขาว่าการที่ศาลตัดสินลงโทษจำคุกเขาไปจะนานเท่าใดก็ตามแต่จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัวตามการรื้อฟื้นคดีอาญาพิจารณาใหม่ ช่วงระยะเวลาที่เขาติดคุกอยู่นั้น กฎหมายได้กำหนดให้ค่าทดแทนจะทดแทนมากหรือน้อยประการใดก็ตามก็มีหลักเกณฑ์อยู่ ซึ่งได้มีผู้แปรญัตติเข้าไว้หลายรายด้วยกันว่าควรจะให้มากให้น้อยแค่ไหนเพียงใด แต่สำหรับกระผมที่ขอแปรญัตตินั้นขอตัดออกทั้งมาตรา คือไม่มีความเห็นฟ้องด้วยเลยครับที่จะมาให้ค่าทดแทนบุคคลซึ่งศาลได้ปล่อยไป เพราะมันเกิดความไม่ยุติธรรม ดังที่กระผมได้ประธานกราบเรียนต่อท่านประธานเมื่อวานนี้ว่า กรณีที่มีการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ตามกฎหมายฉบับนี้นั้นกลับได้รับค่าทดแทนจะมาน้อย - เพียงใดก็แล้วแต่ระยะเวลาที่ไปถูกจำคุกจำขังอยู่ ครั้งแรกรัฐบาลได้ร่างเข้ามาดูเหมือนจะวันละ 20 บาท ปีหนึ่ง 365 วันก็คูณเข้าไป 2 ปีก็คูณเข้าไป และบรรดาเพื่อนสมาชิกบางคนก็บอกไปตีราคาของคนที่ติดคุกวันละ 20 บาท นั้นไม่ถูกต้อง มันควรจะตีให้มากกว่านั้นเพราะเสียอิสรภาพเสรีภาพด้วยประการทั้งปวง ถ้าจะมากเกินไปก็กลัวว่าคลังจะไม่มีเงินจะจ่าย ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติจากศรีสะเกษจึงบอก เอาเข้าเท่าราคาแรงงานที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศก็เอาละเอาเพียงแค่นั้น แต่สำหรับกระผมเองก็เห็นฟ้องด้วยตามที่ถ้าสมมุติจะให้ค่าชดเชยก็ควรจะให้ตามค่าแรงงานนะครับ แต่มีความเห็นในสุจริตใจของตนเองว่าไม่น่าจะให้เลย เพราะความผิดพลาดอันนี้ไม่ใช่ความผิดพลาดของรัฐ ศาลฎีกาสูงสุดเป็นคนของรัฐได้ตัดสินลงโทษจำคุกบุคคลไปนั้นไม่ได้ตัดสินด้วยความไม่สุจริตใจ ไม่ได้ตัดสินด้วยความลำเอียง ได้ตัดสินไปตามสำนวนคดีความตามพยานหลักฐานที่มาให้การต่อศาล จนกระทั่งศาลฎีกาหลงเชื่อว่าพยานนี้เป็นพยานที่แท้จริง ลงโทษจำเลยไปโดยอาศัยหลักฐานพยานนั้น ศาลไม่น่าจะมีความผิด รัฐไม่น่าจะมีความผิดฐานละเมิดต้องชดใช้ค่าเสียหาย บุคคลซึ่งจะต้องรับกรรมชดใช้ค่าเสียหายให้แก่จำเลยผู้ต้องโทษนั้นก็ควรจะเป็นพยานเท็จเหล่านั้น สิทธิของเขามีแล้วตามประมวลกฎหมายแพ่งที่เขาจะฟ้องฐานละเมิดต่อพยานเหล่านั้นได้ เรียกค่าเสียหายของเขาได้ว่าเขาเสียหายไปเท่าใดเป็นเงิน - เท่าไรเขาฟ้องได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมจึงตัดออก ไม่ควรที่รัฐจะต้องไปจ่ายเหมือนหนึ่งว่าศาลฎีกานั้นแหละเป็นผู้ต้องรับผิดชอบ เป็นคนตัดสินผิดพลาด เป็นคนกระทำความผิดประมาทเลินเล่อจนกระทั่งเขาต้องติดคุกติดตะราง จนรัฐต้องมาตั้งงบประมาณของกระทรวงการคลังจ่ายให้แก่คนซึ่งถูกจำคุกนั้นมันเป็นอย่างนั้นไป เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอตัดออกทั้ง - มาตรา ขอขอบพระคุณครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านกรรมาธิการฝ่ายเสียงข้างน้อยเสนอขอให้ตัดความในมาตรา 14 ออกทั้งมาตรานั้น มาตรา 14 เป็นบทบัญญัติกำหนดกฎเกณฑ์ว่า การให้ค่าทดแทนนั้นจะให้ในกฎเกณฑ์อย่างไร สภาได้ผ่านมาตรา 8 ซึ่งกำหนดไว้ว่า ในการยื่นคำร้อง ถ้าผู้ยื่นคำร้องประสงค์ที่จะขอค่าทดแทนให้ยื่นคำร้องขอค่าทดแทนมาด้วย และมาตรา 13 วรรคท้ายกำหนดว่า ในกรณีที่มี

คำขอเช่นนั้นเมื่อศาลพิพากษาบุคคลนั้นมิได้กระทำความผิด ให้ศาลกำหนดค่าทดแทน หรือมีคำสั่งเกี่ยวกับการขอรับสิทธิ์คืนด้วย หากตัดมาตรา 14 ออกแล้ว ศาลจะอาศัยหลักเกณฑ์อะไรกำหนดค่าทดแทนให้ครับผม

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้มอบให้นายสอาด ปิยะวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปิยะณัฐ ครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมได้ขอแปรญัตติเกี่ยวกับเรื่องกรณีจำเลยต้องเสียค่าปรับไปแล้ว และต่อมาศาลมีคำพิพากษาว่าโทษที่ลงโทษไปนั้นจำเลยไม่ได้กระทำความผิด เพราะฉะนั้นเงินที่เขาสูญเสียไปนั้นเขาจะต้องได้รับคืนตามมาตรา 14 (2) แต่กระผมคิดว่าเพื่อความเป็นธรรม อัตราดอกเบี้ยที่ควรจะต้องคิดให้น่าจะเป็นร้อยละ 15 ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่ง ซึ่งเป็นสิทธิสูงสุดที่เขาจะได้รับ ท่านประธานคิดดูครับ ค่าของเงินเวลานี้เอาไปลงทุนถ้าคิดถึงอัตราที่จะได้คืนมาในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในขณะนั้นหาไม่ได้หรือครับร้อยละ 15 ต่อปี เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่ากระผมมีเหตุผลสั้น ๆ ว่าเงินที่เขาเสียให้ไปนั้นในเมื่อเขาไม่ได้กระทำความผิดเขาก็ควรจะได้รับการคืนมาแล้วก็น่าจะได้รับชดเชยเป็นอัตราดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดเท่าที่ประมวลกฎหมายจะสามารถให้ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้เพิ่มให้ว่าให้ศาลคิดดอกเบี้ยให้อัตราร้อยละ 15 ต่อปีของจำนวนเงินค่าปรับนับแต่วันที่เขาได้ชำระค่าปรับไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการ

นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ การที่คณะกรรมการฝ่ายข้างมากได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ในอัตราร้อยละ 7 ครั้งต่อปีนั้นก็ได้นำถึงหลักกฎหมายในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้เช่นนั้น ในกรณีของหนี้เงินในกรณีที่ไม่มีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น นอกจากนั้นแล้วในการคืนภาษีที่เรียกเก็บเกินมาจากราษฎรจากผู้เสียภาษีนั้น ก็ได้มีกฎหมายกำหนดให้คิดดอกเบี้ยให้แก่ผู้เสียภาษีเกินมานั้น และรัฐจะต้องคืนให้แก่ผู้เสียภาษีนั้นในอัตราร้อยละ 7 ครั้งเช่นเดียวกัน แต่ทั้งนี้ที่สุดแล้วแต่สภานี้จะเห็นควรกำหนดอัตราดอกเบี้ยในเรื่องนี้เป็นประการใดครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ประเดี๋ยวคุณผันเป็นหรือเปล่าครับ

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ไม่ได้เป็นครับ แต่มีการแก้ กระผมสงสัยครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ผัน บุญชิต จากอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมมีความสงสัยในมาตรา 14 (3) ซึ่งรัฐบาลได้ร่างเอาไว้ว่า "ผู้ถูกจำคุกเราคิดอัตราให้วันละ 20 บาท" แต่ว่าคณะกรรมการมาแก้ใหม่ว่า "ตามที่ศาลเห็นสมควรแต่ทั้งนี้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำที่กระทรวงมหาดไทยประกาศในขณะนั้น แต่ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ใน (4)" กระผมสงสัย

ว่าที่เพิ่มไปนี้ ถ้าสมมุติว่าจำเลยถูกจำคุกที่กรุงเทพ ฯ อัตราค่าแรงขั้นต่ำของกระทรวงมหาดไทยก็อัตราหนึ่ง ถ้าจำคุกที่จังหวัดอุบลราชธานีค่าแรงขั้นต่ำก็อัตราหนึ่ง กระผมเห็นว่าความเป็นธรรมมันจะเกิดขึ้นหรือ ที่กระผมเป็นห่วงอาศัยหลักเกณฑ์อะไรที่ไปแก้ไขของรัฐบาล ที่ว่าคนที่ถูกจำคุกถูกจำแล้วศาลปล่อย ศาลก็คิดให้วันละ 20 บาท ซึ่งเป็นอัตราพอสมควรและปฏิบัติกันตลอดมา กระผมเป็นห่วงข้อนี้แหละครับกลัวจะลักลั่น กันอยู่ระหว่างคนที่จำคุกอยู่ในกรุงเทพ ฯ กับที่แม่ฮ่องสอน แต่ว่าเวลาเกิดค่าทดแทนจะไม่เหมือนกันไหน ๆ ก็จำคุกด้วยกันแล้วก็ควรจะเหมือนกันทั่วทั้งประเทศ ไม่ควรจะลักลั่น กระผมเรียนถามกรรมการว่า อาศัยเหตุผลอะไร ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมการ

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมการ) : ความจริงรัฐบาลก็ได้อ้างไว้อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้ แต่ในที่ประชุมกรรมการก็ได้พิจารณากันอย่างหนัก โดยพิจารณาถึงอัตราค่าแรงซึ่งผู้ใช้แรงงานน่าจะได้มากกว่าวันละ 20 บาท การพิจารณาก็ได้อภิปรายกันอย่างมากมายเสียงก็ก้ำกึ่งกัน คะแนนเท่ากัน กระผมในฐานะประธานคณะกรรมการก็ได้ชี้ขาดเห็นด้วยกับในการใช้อัตราค่าแรง แต่โดยแท้ที่จริงนั้นก็ยังมีปัญหาอยู่มากมายหลายประการคงจะเห็นได้ว่ากรรมการท่านหนึ่งซึ่งเป็นสุภาพสตรีได้แปรญัตติไว้มีข้อความอยู่ตอนหนึ่งว่า "ให้เป็นไปตามอัตราค่ารับซึ่งจะได้กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา" อัตราค่ากักขังแทนค่าปรับนั้นตามประมวลกฎหมายอาญาเดิมได้กำหนดไว้วันละ 5 บาท ต่อมาได้ขึ้นเป็นวันละ 20 บาท เมื่อปี 2517 เพราะฉะนั้นการที่ท่านกรรมการท่านหนึ่งได้สงวนเอาไว้ให้เป็นไปอัตราที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับอัตราค่ากักขังแทนค่าปรับ ซึ่งในวันข้างหน้าอาจจะเป็นวันละ 100 บาทหรือ 200 บาทก็ได้ หรือ 50 บาทก็ได้ จึงเป็นการยืดหยุ่นอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าจะเป็นประการใดนั้นก็สุดแต่สภา เพราะมีแง่คิดอยู่หลายประการ กระผมขอเรียนชี้แจงว่าความเห็นในเรื่องนี้ก้ำกึ่งกันในชั้นกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานกรรมการได้กรุณาชี้แจงต่อที่ประชุมนี้แล้วว่าสุดแล้วแต่ที่ประชุมนี้จะเห็นเป็นประการใด ๆ ในการกำหนดค่าชดเชยให้แก่ผู้ที่ถูกรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ แล้วศาลตัดสินว่าเขาไม่มีความผิด ปล่อยตัวไปความสับสนก็เกิดขึ้นดังที่ท่านได้เห็นแล้ว แม้แต่ค่ากำหนดค่าทดแทน กระผมขอประธานกราบเรียนย้ำว่าอยากจะให้สภานี้ได้คิดหนึ่งว่ากฎหมายฉบับนี้ได้ให้ค่าทดแทนจะเป็นอัตราเท่าใดก็แล้วแต่เถอะครับจะเป็นไปตามที่ประธานกรรมการแถลง หรือเป็นไปตามที่ท่านผู้แทนศรีสะเกษชี้แจงมาประการใดก็ตามมันก็ก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมเกิดขึ้นในเรื่องการให้ค่าทดแทนนะครับ ขอประธานกราบเรียนว่า คดีที่ขึ้นสู่ศาลทุกวันนี้นะครับ โดยกฎหมายฉบับนี้ยังไม่ออก ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกไปอยู่แล้วปีหนึ่งกว่าจะอุทธรณ์กว่าจะฎีกาบางทีไปติดคุกอยู่ 3 ปี

ในคุกแล้วศาลฎีกาคัดสิน เป็นที่สุดว่าปล่อยตัวไปบุคคลที่ปล่อยตัวไปกรณี เช่นนี้กฎหมายไม่เคยให้ค่าชดเชยแต่ประการใด แต่กฎหมายฉบับนี้กลับให้ค่าชดเชยสำหรับคดีซึ่งไปถึงศาลที่ 7 อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงขอให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาว่ากฎหมายฉบับนี้สนับสนุนหมิ่นและไม่มีควมยุติธรรมแต่ประการใด สถานที่ควรจะให้ผ่านในชั้นวาระ 3 หรือไม่ ขอให้พิจารณาเป็นประการสุดท้ายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ กรรมการ

นางดวงกมล นิธิอุทัย (กรรมการ) : ดิฉัน ดวงกมล นิธิอุทัย เจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรรมการฝ่ายรัฐบาล ดิฉันใคร่ขอเรียนความเห็นของกรรมการฝ่ายข้างน้อยที่ดิฉันได้ส่งวงไว้ แล้วก็ดิฉันขอแจ้งจากร่างรัฐบาลเป็นให้ เดิมใช้อัตรา 20 บาทสำหรับค่าทดแทนสำหรับผู้ที่ต้องรับโทษกักขังแทนค่าปรับ เมื่อถูกศาลพิพากษาใหม่ว่าไม่มีควมผิดเดิมร่างนั้นกำหนดไว้ 20 บาท ปัญหาแรกที่เกิดก็คือว่า ไร่ 20 บาทที่เราอิงอยู่กับกฎหมายอาญาที่กำหนดไว้ในเรื่องการกักขังแทนค่าปรับ ให้ใช้อัตรา 20 บาท เพราะเราเห็นว่าเป็นเรื่องอยู่ในเรื่องอาญาเป็นเรื่องเดียวกัน การชดใช้ค่าทดแทนก็ควรจะอิงอยู่ในหลักเดียวกัน แต่ที่นั่นก็มีปัญหาอยู่ตรงที่ว่าถ้าเราไปแก้กฎหมายอาญาแล้วในเรื่องนี้เพิ่มค่าอัตรา กักขัง เปลี่ยนแปลงอัตรา เรื่องกักขังแทนค่าปรับไปแล้วกฎหมายฉบับนี้ก็ต้องถูกแก้ อีก เพราะฉะนั้นเพื่อให้ถ้อยคำมันเดินได้ไปตามกัน ดิฉันก็ขอแปรไว้ว่าให้ใช้ถ้อยคำว่า ให้ใช้อัตราที่กำหนดไว้สำหรับการกักขังแทนค่าปรับตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นเงินค่าทดแทนสำหรับความเสียหายที่เขาได้รับส่วนที่ท่านกรรมการฝ่ายข้างมาก เห็นว่าควรจะใช้อัตราค่าแรงขั้นต่ำมาเป็นอัตราค่าทดแทน สำหรับเรื่องนี้ ในฐานะเป็นกรรมการฝ่ายข้างน้อย ดิฉันใคร่ขอเรียนความเห็นเห็นว่า เหตุที่ดิฉันไม่เห็นด้วยนั้น เพราะดิฉันเห็นว่า เรื่องการกำหนดอัตราค่าแรงขั้นต่ำนั้นกำหนดขึ้นโดยอาศัยหลักเกณฑ์ว่าทำอย่างไร พวกผู้ใช้แรงงานเพื่ออาบเหงื่อต่างน้ำทำงานทั้งวันจึงจะยังชีพอยู่ได้ เราก็กำหนดว่าในแต่ละห้องที่นั่นไม่เหมือนกันค่าครองชีพ เราจึงกำหนดค่าแรงขั้นต่ำไว้ให้พอกับที่เขาจะยังชีพสำหรับแต่ละจังหวัดผู้ต้องโทษที่ได้รับการกักขังเพราะต้องคำพิพากษาของศาลเดิมนั้นถึงแม้จะขึ้นศาลใหม่ถูกปรับแล้วความผิดก็ไม่ได้อยู่ที่รัฐ จริงอยู่ละหลักฐานต่าง ๆ ที่ถูกเสนอโดยฝ่ายอัยการฝ่ายอะไรซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเหมือนกันเสนอขึ้นมา ศาลเขาก็ขึ้นไปตามหลักฐาน ในเมื่อแก้หลักไม่ได้ศาลก็ขึ้นไปจะว่ารัฐผิดก็ไม่ถูกนัก แล้วข้อเท็จจริงก็อย่างที่ท่านกรรมการสวัสดิ์ท่านว่า อาจจะมีเรื่องคืนการหาทางออก การที่ศาลพิพากษาโดยอาศัยหลักฐานใหม่ก็ไม่ได้แปลว่าแก่จะไม่ได้ทำผิดอีกเหมือนกันแล้วค่าทดแทนสมมุติว่าแก้ไม่ได้ทำผิดจริง ศาลพิพากษาปล่อยแกออกไป การชดใช้ค่าทดแทนให้แก่นั้นไม่ว่าจะกำหนดเท่าไรไม่คุ้มกันทั้งสิ้น ปัญหาที่อยู่ที่ว่าเงินที่เราจะชดใช้ให้แกเป็นรายวันสำหรับผู้ต้องโทษกักขังนั้นควรจะเป็นเท่าไร ทำไมเราจะต้องไปอิงอยู่กับค่าแรงงานในเมื่อคน ๆ นี้เข้าไปก็ไม่ได้อิงอยู่กับหลักการใช้เหงื่อต่างน้ำทำงานเพื่อจะเลี้ยงครอบครัว ทำไมเราจะต้องไปอิงอยู่กับหลักนั้น ข้อเท็จจริง

นั่นมันควรอิงอยู่กับหลักที่ว่าในทางอาญานั้นเราใช้อย่างไร การที่เราจะปรับโทษให้แกกักขังแทนค่าปรับนั้นเราใช้ 20 บาท เรื่องนี้ก็ต้องจะอยู่ในหลักเดียวกัน ดิฉันมีความเห็นว่าอย่างนั้น และเพื่อให้ถ้อยคำคืนได้ไปตามกัน เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายอาญาในเรื่องการกักขังแทนค่าปรับเป็น 20 บาท อันนั้นก็จะได้คืนตามไปโดยไม่ต้องแก้ไข ดิฉันจึงขอแปรญัตติเป็นอย่างนี้ ดิฉันขอประทานเสนอความเห็นเพื่อให้ท่านได้ประกอบการพิจารณา แล้วก็ดิฉันขอเรียนว่า ดิฉันสงวนเฉพาะในข้อ 3 นะคะ ส่วนในข้อ 5 นั้นความจริงดิฉันอาจจะมีการผิดพลาดไป ดิฉันไม่ได้ขอสงวนนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณผันครับ

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ผัน บุญชิต จากอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกเสียงข้างน้อยเมื่อกันรู้สึกประทับใจและตรงกับความเห็นของกระผมว่าเราควรจะมีหลักที่แน่นอนและเป็นธรรม ถ้าหากว่าเราไปเติมค่าแรงขั้นต่ำลงไป ค่าแรงขั้นต่ำนั้นไม่ทั่วกันทั้งประเทศ ไทน์ ๆ เขาจะได้รับแล้วควรจะได้รับเสมอหน้ากัน ไม่ใช่ว่าคนที่ติดคุกอยู่อุบลได้รับ 38 คนที่ติดคุกอยู่พระนครได้รับ 60 อะไรอย่างนี้กระผมว่าไม่เป็นธรรม กระผมจึงอยากจะสนับสนุนความเห็นของท่านเสียงข้างน้อยแห่งกฤษฎีกาที่อภิปรายไปเมื่อกันว่าให้มันคืนได้และยึดหลักแต่ก่อนเรายึดหลัก 20 เราก็เอา 20 เป็นหลักตามประมวลกฎหมายอาญา ถ้าประมวลกฎหมายอาญาเปลี่ยนแปลงไป เราก็คืนไปตามนั้น กระผมคิดว่าจะจะเป็นธรรมอย่างยิ่ง แล้วอีกประการหนึ่ง กระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่าความประสงค์อันยิ่งใหญ่ของจำเลยนั้นไม่ใช่อยู่ที่เงินทดแทนหรอกครับ อยู่ที่อิสรภาพของเขา เมื่อศาลให้อิสรภาพของเขาแล้วก็ควรที่เขาจะพอใจ เพราะฉะนั้นเราอย่าไปกำหนดกฎเกณฑ์ให้มันมากมายจนรัฐไม่มีเงินที่จะจ่ายให้ อันนี้กระผมเป็นห่วงงบประมาณเหมือนกันครับ ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณหมอสุมศาสตร์ครับ

ร้อยโท สุมศาสตร์ รัตนสัก (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ สุมศาสตร์ รัตนสัก ส.ส. เชียงราย ผมก็มีความเห็นด้วยตามที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยคือคุณดวงกมล นิธิอุทัย คือผมเห็นว่าสำหรับผู้ที่ต้องรับโทษนะครับ เขาก็ระหว่างที่รับการต้องโทษนั้นนะครับ เขาก็ได้มีโอกาสรับประทานอาหาร 3 มื้อนะครับ มีการอยู่ฟรีนอนฟรี ถ้าเรามาติดกับผู้ที่ทำงานใช้แรงงานเช้าและนะครับ เขาจะต้องทำอาหารเองทั้ง 3 มื้อ ค่าที่พักที่อาศัยแล้วต้องไปเลี้ยงลูกเลี้ยงเมียอีก เพราะฉะนั้นจะให้ได้รับการชดเชยตามนั้น ผมว่าไม่เป็นธรรม เพราะการที่เอากว้าง ๆ ไว้เนะครับว่า ตามที่กำหนดไว้สำหรับการกักขังแทนค่าปรับตามประมวลกฎหมายอาญา ผมว่ามันกว้างที่อยู่แล้ว และจะคิยงกว่าที่กำหนดไว้เป็นวันละ 20 บาท เพราะฉะนั้นผมก็ขอแสดงความคิดเห็นว่าผมสนับสนุนตามนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ โดยความรู้

สี่ของกรรมาธิการในขณะนี้ได้ปรึกษากันแล้วว่า น่าจะเป็นไปอย่าง ที่กรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย
สงวนเอาไว้ ในการบัญญัติอย่างกว้าง ๆ ให้เป็นตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ในประมวลกฎหมาย-
อาญา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าทางสภาจะได้ลงมติเป็นประการใด กรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง
ประการใด เพราะเหตุว่ากระผมไม่มีสิทธิ์จะถอนได้ นี้กราบเรียนเพื่อทราบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมก็คิดว่าเราได้อภิปรายกันมาพอ-
สมควรนะครับ อยากจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ คือมาตรา 14 มีการแก้ไข คณะกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อยมีขอแก้ไขด้วยกัน 6 ท่านด้วยกัน

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ผมคิดว่าจะต้องโหวตของคุณสวัสดิ์
ก่อน เพราะว่าท่านขอตัดออกทั้งมาตรา แล้วจากนั้นก็คงจะเป็นข้อ 1 ข้อ 3 เท่านั้นครับต้อง
โหวตตัดทั้งมาตราหรือไม่ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอาละครับ เอาอย่างนั้นก็ขอเชิญ
คุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในที่สุดก็จะมีการ
โหวตของกระผม เพราะกระผมขอตัดออกทั้งมาตรานะครับ เพื่อความสะดวกของสภานี้ กระผม
คิดอย่างนั้นครับ โทษ ๆ กฎหมายฉบับนี้นะครับสภานี้ก็คงจะคว่ำในวาระที่ 3 อยู่แล้วนะครับ
คือไม่ส่งไปวุฒิสมาชิก เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอถอนเสียก็ได้ครับสำหรับไม่ต้องโหวตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอถอนนะครับ ต่อไปผมก็อยากจะ
ขอลาถามนะครับว่าคุณสวัสดิ์ขอถอนครับ ที่ประชุมก็คงอนุมัตินะครับ ต่อไปเราก็อยากจะถามที่ประชุม
ว่าท่านผู้ใดจะเห็นควรให้มีการแก้ไขตามกรรมาธิการส่วนน้อยละครับ หรือว่าจะให้คงไว้ตาม
คณะกรรมาธิการส่วนมากนะครับ ผมจะถามเป็น 2 ประเด็น ประเด็นแรก ผมอยากจะขอลา
ท่านผู้มีเกียรติว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขตามคณะกรรมาธิการส่วนมากนะครับ ขอให้
ยกมือขึ้น แก้ไขส่วนมาก

(มีสมาชิกยกมือ 3 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะถามต่อไปประเด็นที่ 2 นะครับ
ท่านผู้ใดเห็นควรจะแก้ไขตามคณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 74 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรแก้ไขตามกรรมาธิการเสียงข้าง
มากมี 3 ท่าน เห็นควรแก้ไขตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อยมี 74 ท่าน ที่นี้กรรมาธิการเสียง-
ข้างน้อยก็มีหลายท่านนะครับ ก็มีคุณปิยะณัฐ วัชรภรณ์ นะครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : กระผมว่าท่านกรรมาธิการที่ได้สงวนความ-
เห็นไว้แล้วท่านไม่ได้อภิปรายนี้ ท่านไม่ตั้งใจแล้วละครับ ก็เหลือ 2 ประเด็นเท่านั้นละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลือใคร

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : เหลือของผม (2) แล้วก็ท่านกรรมาธิการ
ดวงกมล (3)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : (2) (3) นะครับ เชิญ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องมีการโหวตออกครับ
เพราะถือว่าที่ประชุมมีความเห็นว่าจะต้องเป็นไปตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อยของผมกับของ-
ท่านกรรมาธิการดวงกมลก็ไม่ได้ขัดแย้งกัน ผมก็เห็นด้วยกับท่าน (3) แต่ (2) ก็ต้องเห็นด้วย
กับผม ไม่ต้องโหวตแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ที่ประชุมใครมีความเห็นอย่างอื่น
ใหม่ คุณปิยะฉัตรบอกว่าไม่ต้องโหวต ก็เป็นอันว่าแก้ไขตามคุณปิยะฉัตรเสนอครับ ขอบคุณมากครับ
ต่อไปก็เป็นมาตรา 15 ขอให้ท่านเลขาธิการดำเนินการ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 15 มาตรา 16 และ
มาตรา 17 ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการเสนอความเห็นมี คุณธีระพันธ์
เพ็ชรสุวรรณ คุณสวัสดิ์ คำประกอบ ยังจิตใจใหม่ หรือว่าจะถอนเลยครับ ไม่จิตใจจะครับ ผ่าน
ครับ เชิญครับ ท่านเลขาธิการดำเนินการต่อ มาตรา 18 ต่อ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 18 มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา 18 มีท่านกรรมาธิการเสียงข้าง
น้อยสงวนความคิดเห็นไว้มี 3 ท่าน คือ คุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมาศย์ คุณปิยะฉัตร วัชรภรณ์
คุณประพันธ์ พัยกษมบุตร 3 ท่านนี้มียังจิตใจที่จะอภิปรายอะไรไหมครับ เชิญคุณปิยะฉัตรครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ขอแปรญัตติ
ในมาตรา 18 เพื่อเป็นการยืนยันว่าคำร้องในการที่จะขอให้ศาลรื้อฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณาใหม่นั้น
จะยื่นได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเหตุที่เราได้ให้โอกาสกับคนซึ่งผ่านกระบวนการ
ยุติธรรมมาแล้วถึง 3 ศาล มีสิทธิ์ในการที่จะยื่นคำร้องขอให้มีการพิจารณาคดีของตัวเองขึ้นใหม่
ถ้าหากว่ายื่นไปแล้วศาลเห็นว่าสมควรจะยกคำร้อง ก็น่าจะหมดสิทธิ์ไป กระผมไม่เข้าใจว่า
ทำไมจะต้องบัญญัติเอาไว้ว่า ถ้าพนักงานอัยการเป็นผู้ยื่นละก็ ยื่นกันก็ครั้งก้นก็ได้ หรือว่าถ้า
หากว่าผู้ยื่นนั้นยื่นแล้วศาลยกคำร้องไปก็จะให้สิทธิ์พนักงานอัยการที่จะยื่นได้อีก ซึ่งคุรุสีกว่าจะสืบ
สนตั้งที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดนครสวรรค์ได้กราบเรียนยืนยันไว้แล้วว่า กฎหมายฉบับนั้นจะสร้าง
ความยุ่งยากให้เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งกระผมก็เห็นคล้ายตาม แล้วก็จะไม่รับในวาระ 3 เหมือนกัน
ทั้งนี้เพราะเหตุว่าบทบัญญัติต่าง ๆ นั้นเป็นไปในลักษณะที่จะทำลายกระบวนการยุติธรรมอย่างสิ้น
เชิง ไม่มีอะไรที่เป็นบรรทัดฐานแน่นอนเลยแม้แต่สิ่งเดียว จริงอยู่ถึงแม้ว่าเราจะเคารพในสิทธิ์
ของคนที่ถูกศาลพิพากษาไปว่า ถ้าไม่ได้กระทำความผิดก็มีโอกาสที่จะรื้อฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณาใหม่
ขั้นแรกก็เท่ากับเราไม่ยอมรับรู้ความศักดิ์สิทธิ์ของสถาบันตุลาการเสียแล้ว เราให้สิทธิ์ของคน

ผ่านกระบวนการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนตามระบอบที่เราได้ตั้งวางหลักวางเกณฑ์เอาไว้แล้ว เราให้สิทธิเขาที่จะยื่นคำร้องให้ศาลเป็นผู้พิจารณาแล้วทำไมจะต้องให้สิทธิเขาว่า ถ้าหากศาลยกคำร้องที่เขาขอหรือพ้นชั้นมาแล้ว พนักงานอัยการยังมีสิทธิที่จะยื่นได้อีก กระผมก็มีความเกรงกลัวว่านอกจากช่องขาวมันจะเลื่อนแถวได้จนศาลแล้วจะไปเลื่อนแถวหน้ากรมอัยการอีกด้วย เท่านั้นละครับ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรมอัยการครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ (กรมอัยการ) : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ มาตรา 18 นั้นข้อความเดิมก็มีแต่เพียงว่าให้ยื่นได้ครั้งหนึ่ง วันแต่พนักงานอัยการเป็นผู้ยื่น ซึ่งถ้าข้อความเดิมแล้วก็หมายความว่าอัยการจะยื่นได้ก็ครั้งหนึ่งก็ได้แหละครับ ที่นัยการจะยื่นได้ในกรณีไหน คำร้องอยู่ที่มาตรา 6 พนักงานอัยการจะยื่นคำร้องขอหรือพ้นคดีได้เฉพาะในกรณีที่พนักงานอัยการมิได้เป็นโจทก์แต่คดีเดิม มาตรา 6 (5) ซึ่งหมายความว่าอัยการนั้นจะยื่นคำร้องขอให้หรือพ้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ได้ เฉพาะกรณีที่ราษฎรเท่านั้นเป็นโจทก์จึงจะยื่นคำร้องได้ โดยมาตรา 7 ให้สิทธิยื่นคำร้องเมื่อเห็นสมควรเองนะครับ พนักงานอัยการเมื่อเห็นสมควรเองหรือเมื่อบุคคลผู้ต้องรับโทษอาญานั้นหรือว่าผู้แทน หรือผู้จัดการ ผู้บุพการีต่าง ๆ ร้องขอ อาจจะยื่นเองหรือมีคนร้องขอคือคนที่ต้องโทษ มาตรา 18 เป็นบทบัญญัติกำหนดไว้ว่า การยื่นคำร้องขอให้หรือพ้นคดีอาญานั้นให้กระทำได้เพียงครั้งเดียว แต่มีข้อยกเว้นซึ่งคณะกรรมการฝ่ายข้างมากได้แก้ไขแล้วว่า ในกรณีที่พนักงานอัยการนั้นไม่ได้เป็นโจทก์ในคดีเดิม คือในกรณีราษฎรเป็นโจทก์เท่านั้น ถ้าพนักงานอัยการมาร้องขอให้หรือพ้นคดีเอง โดยที่ผู้ต้องโทษหรือญาติพี่น้องเขาไม่ได้ร้องขอแล้วละก็ แล้วเกิดถูกยกคำร้องไปก็ให้บุคคลเหล่านั้นสามารถยื่นคำร้องได้อีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าเพื่อกันข้อที่อาจจะเกิดขึ้นได้ว่า อยู่ดี ๆ พนักงานอัยการยังไม่มีพยานหลักฐานครบถ้วนเลยก็ไปยื่นคำร้องในคดีที่ราษฎรเป็นโจทก์ แล้วก็ตัดสินใจลงโทษจำเลยไปแล้ว ไปยื่นคำร้องขอให้หรือพ้นคดีนั้นซึ่งผลก็คือว่า คำร้องนั้นถูกยกแน่นอนก็จะเป็นผลเสียหายแก่ผู้ต้องรับโทษอาญาที่เขาจะถูกตัดสินโทษที่จะไปหาพยานหลักฐานตัวเองมายื่นจึงมีข้อยกเว้นไว้เพียงข้อเดียวในกรณีเช่นนั้น ซึ่งคณะกรรมการฝ่ายข้างมากก็เห็นว่าจะเป็นกรณีที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ต้องรับโทษ แต่ในกรณีอย่างอื่น ๆ ถ้าหากว่าผู้ต้องรับโทษยื่นคำร้องเองแล้วละก็ ไม่มีทางที่จะมาขอหรือพ้นได้อีกครั้งหนึ่ง กระผมก็ขอกราบเรียนแก่นักครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรมอัยการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรานี้มีการแปรญัตติแก้ไขและก็มี การขอสงวนเข้าไว้ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมรู้สึกว่า จะมีการสับสนอลหม่านจะยุ่งยากต่อกระบวนการยุติธรรมเป็นอย่างมาก จะเห็นได้ต่อสภานี้แล้วว่าการร่างของกรมอัยการนั้น การที่จะยื่นคำร้องขอให้หรือพ้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ ถ้าเอกชนเป็นผู้ยื่นคำร้องก็ยื่นได้ครั้งเดียว แต่ถ้าอัยการเป็นผู้ยื่นคำร้องจะกี่ครั้งก็ได้ มันสับสนมัน

แปลกอยู่ตรงนี้ครับกฎหมายฉบับนี้ที่ควรจะคว้าวาระ 3 นะครับ เรื่องอะไร ถ้าอัยการยื่น ยื่นก็-
 ครั้งก็ได้ คุณพ่อมาหาอัยการว่า ยื่นคำร้องให้ที่ยื่นไปไร้เหตุผล ยกคำร้อง คุณแม่มาอีก คุณแม่มา
 แล้ว คุณตา คุณยายมายื่นอีกอัยการทำกันอยู่เรื่อย ไม่มีที่สิ้นสุดกันเสียทีครับ กฎหมายฉบับนี้
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประธาณกราบเรียนว่า อยากจะให้รัฐบาลออกกฎหมายฉบับนี้มา ไม่ใช่
 ไม้ให้ออก แต่ไปปรับปรุงให้รัดกุมให้มันไม่วุ่นวายและส่งไปให้หัวหน้าศาลทุกศาล แอปปรูฟ
 (Approve) กันเสียก่อนว่า เขาปฏิบัติได้ไหม หัวหน้าศาลทุกศาลลงไปหมกครับ กฎหมายฉบับนี้
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประธาณกราบเรียนต่อท่านประธานว่า กระผมเห็นใจกระทรวงยุติ-
 ธรรมที่ได้ร่างกฎหมายนี้มาและเห็นใจเพื่อนจากสุรินทร์ที่อดตาหลับขับตานอนที่ไปลอกเอามาจะ-
 ครับ กระผมไม่ขัดข้องละครับ ออกมาใหม่ก็ได้ แต่ให้รัดกุมให้ดีที่สุด อย่าให้เกิดความวุ่นวาย
 ครับ นี่แหละกระผมขอให้สภานี้พิจารณาว่า สับสนอย่างไร อัยการยื่นก็ครั้งก็ได้ ยื่นแล้วยื่นอีก
 ยื่นแล้วตกไปแล้วยื่นใหม่ก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงบอกว่าเป็นกฎหมายที่ยิ่งยากที่สุด ขอขอบพระคุณ
 ครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการครับ

นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มี-
 เกียรติ กระผมขอกราบเรียนชี้แจงต่อสภาว่า พนักงานอัยการนั้นจะยื่นคำร้องได้เพียงครั้งเดียว
 โดยหลักการ คือคดีอาญาขอให้หรือฟ้องคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่นั้น ถ้าคดีเดิมนั้น พนักงานอัยการ
 เป็นโจทก์แล้ว พนักงานไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้หรือฟ้องคดีอาญาเลย ผู้ที่ยื่นคำร้องขอให้หรือฟ้องคดี-
 อาญานั้น คือตัวผู้ต้องโทษหรือญาติพี่น้องของเขาตามที่ระบุเอาไว้ในมาตรา 6 (1) ถึง (4)
 พนักงานอัยการจะมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้หรือฟ้องได้เฉพาะในกรณีของตัวเองไม่ได้เป็นโจทก์ในคดีเดิม
 คือราษฎรเขาฟ้องกันเองในกรณีเช่นนั้น การขอให้หรือฟ้องคดีอาญานั้น โดยอัยการอาจจะทำได้
 อัยการอยู่ ๆ ก็ไปยื่นคำร้องเองเมื่อเห็นสมควร หรือโดยตัวผู้ต้องโทษหรือญาติพี่น้องเขาขอให้
 พนักงานอัยการยื่นคำร้องให้ ตามร่างของกรรมาธิการฝ่ายข้างมากนั้น หลักการอยู่ที่ว่ายื่นได้
 ครั้งเดียวคำร้องเช่นนี้ ไม่ว่าจะใครก็ตามแต่ในกรณีที่พนักงานอัยการจะยื่นคำร้อง ถ้าหากว่าได้รับ
 คำร้องขอให้ยื่นคำร้องจากตัวผู้ต้องโทษอาญาหรือญาติพี่น้องของเขาแล้ว พนักงานอัยการยื่นไป
 แล้วก็ไม่สามารถจะยื่นใหม่อีกได้ ตัวผู้รับโทษก็ไม่สามารถที่จะยื่นใหม่อีกได้ จะมีข้อยกเว้นให้ยื่น
 ได้อีกครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้ายเฉพาะกรณีเดียวคือกรณีที่พนักงานอัยการไม่ได้เป็นโจทก์ในคดี
 เดิม แล้วมาอยู่ ๆ ก็มายื่นคำร้องขอให้หรือฟ้องคดีอาญาโดยที่ตัวเองเห็นสมควรเอง ผู้ต้องโทษ
 หรือญาติพี่น้องของเขาไม่ได้ขอให้พนักงานอัยการช่วยยื่นคำร้องให้พนักงานอัยการยื่นเอง ใน-
 กรณีเช่นนั้นแล้ว การรวบรวมพยานหลักฐานของพนักงานอัยการอาจจะไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เป็น-
 เหตุให้คำร้องถูกยก จึงให้สิทธิแก่ผู้ต้องโทษหรือญาติพี่น้องของเขาที่จะยื่นคำร้องขอหรือฟ้องคดีอาญา
 ได้อีกครั้งหนึ่ง เป็นครั้งสุดท้ายและเป็นกรณีเดียวครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมคิดว่าเราอภิปรายกันมาก ผม-

อยากจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ เชิญรัฐมนตรีครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอประทานอนุญาตเรียนแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในร่างเดิมของรัฐบาลนั้น เราให้คนที่เกี่ยวข้องร้องได้ครั้งหนึ่ง แล้วก็ให้อัยการร้องได้โดยไม่จำกัดจำนวนก็ด้วยแนวความคิดที่ว่าอัยการเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมและเป็นคนที่น่าจะไปไว้วางใจได้ว่า ในกรณีที่เขาจะร้องนั้นจะต้องได้มีการไต่ตรองอย่างรอบคอบว่าเป็นการสมควรที่จะร้องแล้วจึงจะให้ร้อง แต่ในร่างที่กรรมาธิการแก้ไขใหม่นั้นเป็นเรื่องที่กลับตรงกันข้าม กล่าวคือตัดเรื่องอัยการออก แต่ไปไว้ใจคนที่เกี่ยวข้องว่าเมื่ออัยการได้ร้องแล้วคนที่เกี่ยวข้องยังมาร้องได้อีกครั้งหนึ่งซึ่งไม่มีอะไรเป็นหลักประกันเลยว่าเขาจะได้มีการไต่ตรองเท่ากับที่เรายกความไว้วางใจจากอัยการมาไว้กับคนที่เกี่ยวข้องจากหน้ามือเป็นหลังมือ สมมุติว่าถ้าเราเห็นว่าอัยการไม่สมควรที่จะยื่นคำร้องซ้ำแล้วซ้ำอีก เพราะในการยื่นคำร้องครั้งแรกควรจะได้มีการไต่ตรองอย่างรอบคอบแล้ว ซึ่งเราควรจะต้องไว้ใจนะครับว่าเขาจะต้องไต่ตรองอย่างรอบคอบแล้ว ถ้าความคิดเห็นเป็นเช่นนั้น การแปรญัตตินั้นน่าจะต้องแปรญัตติอย่างเดียวกับคุณปิยะพันธุ์ที่ได้แปรไว้ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คือตัดเฉพาะแต่ วันแต่ อัยการ ถ้าตัดเพียงเท่านั้นทุกคนก็จะร้องกันได้เพียงครั้งเดียว แทนที่จะยกความไว้วางใจจากอัยการซึ่งควรจะได้รับความไว้วางใจมากที่สุดกลับมาอยู่กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีอคติอยู่ในตัวอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าที่กรรมาธิการส่วนข้างมากแก้ไขนั้นน่าจะเป็นการกลับหน้ามือเป็นหลังมือจากร่างของรัฐบาล ถ้าทางสภาอันทรงเกียรตินี้เห็นว่าควรจะให้ทุกฝ่ายยื่นคำร้องได้ครั้งเดียวก็น่าจะต้องเป็นไปตามร่างของคุณปิยะพันธุ์ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ มาตรา 18 เรามีการแก้ไข มีคณะกรรมการส่วนน้อย มีแก้ไขอยู่ 3 ท่านด้วยกัน คือ คุณประพันธ์ พัยคฆมุต ขอแก้ทั้งมาตรา หมายความว่า คุณประพันธ์ไม่อยู่ที่ตกไปนะครับ ต่อไปก็รายที่ 2 ก็มีคุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ ร่วมกับคุณปิยะพันธุ์ ขอแก้ไขนะครับ ฉะนั้นผมจะถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขตามคณะกรรมการส่วนมาก ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 4 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามประเด็นที่ 2 ต่อไปว่าท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขตามคณะกรรมการส่วนน้อย ขอให้ยกมือขึ้น

(ร้อยโท สมศาสตร์ รัตนลัก ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณหมอครับ มีอะไร เดียวนะครับ ผมอ่านนี้ก่อนครับ เห็นควรแก้ไขตามคณะกรรมการเสียงข้างมากมี 4 ท่าน มีอะไรครับ เชิญคุณหมอ

ร้อยโท สมศาสตร์ รัตนลัก (เชียงใหม่) : กระผมขอเรียนถามท่านประธานว่า ถ้า

หากว่ากระผมมีความคิดเห็นตามร่างเดิม ท่านประธานไม่ไหวทหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือมีการแก้ไขมาแล้วนี้ครับ คือ กรรมาธิการเข้าแก้ไขมาหมดแล้ว กลับมาเถียงกันระหว่างกรรมาธิการส่วนมากกับส่วนน้อยเท่านั้นเอง

ร้อยโท สมศาสตร์ รัตนสีค (เชียงใหม่) : แต่ถ้าที่ประชุมมีความเห็นว่าอยากจะเอาตามร่างเดิมนะครับ ผมว่าท่านประธานก็ควรถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็จะได้จะให้ถามอย่างนั้นก็ได้อีก

ร้อยโท สมศาสตร์ รัตนสีค (เชียงใหม่) : ก็ที่ผมไม่ยกมือทั้ง 2 ครั้ง ก็ผมเห็นด้วยกับร่างเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ เคียงวันมีท่านผู้มีเกียรติเสนอว่าอยากจะให้ผมถามว่า ท่านผู้ใดเห็นควรที่จะคงไว้ตามร่างเดิม เพราะฉะนั้นผมจะถามเป็นประเด็นที่ 3 คือ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะคงไว้ตามร่างเดิมคือ ร่างของรัฐบาล ขอให้ยกมือขึ้น

นายจรูญ เสรีถวัลย์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานครับ ผมว่าท่านถามใหม่อีกที่ดีกว่าครับ เพราะว่าชักจะงง ๆ กันใหญ่แล้วครับ โหวตใหม่เลยดีกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ ผมคิดว่าไม่งงละครับ ชัดเจนดีแล้วครับ ผมเองก็พูดเสียงดังฟังชัดอยู่แล้วครับ ขอบคุณมาก คุณจรูญพอแล้วครับ 3 ประเด็น นี้ไม่มีอะไร คุณเฉลิมพลมีอะไรครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าน่าจะต้องถามใหม่ เพราะว่าครั้งแรกนั้นท่านสมาชิกหลายท่าน และก็รวมทั้งถึงกระผมด้วยที่นึกว่าท่านจะถามเพียง 2 เท่านั้น ในเมื่อเป็นเช่นนั้นผมก็ต้องตัดสินใจอันใดอันหนึ่งที่กระผมเห็นว่าควรจะดีกว่ากันแต่เมื่อหากว่ามีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือ คุณหมอสมาศาสตร์ถามขึ้นว่าควรจะมีร่างเดิมเข้ามาด้วย กระผมเองก็เห็นด้วยกับตามร่างเดิม เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอหารือกับท่านประธานนะครับว่า ควรจะถามเป็น 2 ประเด็นใหญ่ครับ คือ 1. ใครเห็นตามร่างที่รัฐบาลเสนอร่างเข้ามา และ 2. ใครเห็นว่าควรที่จะแก้ไขท่านถึงจะมาถามว่าแก้ไขส่วนข้างมากหรือข้างน้อยครับ กระผมคิดว่าถ้าอย่างนี้แล้วจะเรียบร้อยดีครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา จะให้ถามใหม่ก็ได้ไม่เป็นไรนะครับ เพื่อความเข้าใจกันนะครับ เอาละครับผมจะถามใหม่ พวกเราเตรียมนับด้วยนะครับ ผมจะถามแล้วนะครับว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะคงไว้ตามร่างเดิม คือ ร่างของรัฐบาลนะครับ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 29 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมอยากจะถามว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไข ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 46 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมจะถามต่อไปนะครับเดี่ยว เอาตรงนี้ก่อนครับ ใจมันร้อนครับ ใกล้เคียง 12 โมง มาเต็มที่แล้วครับ เจ็บๆ หน่อยนะครับ ควรคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลมี 29 ท่าน ควรให้มีการแก้ไขมี 46 ท่าน เพราะฉะนั้นจะต้องมีการแก้ไขนะครับ ผมจะถามต่อไปอีกว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามคณะกรรมการมาธิการเสียงส่วนมากนะครับ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 6 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนะครับ ประเด็นที่ 2 ถามต่อไปว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขตามคณะกรรมการมาธิการเสียงข้างน้อยนะครับ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 46 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ควรแก้ไขตามกรรมการเสียงข้างมากมี 6 ท่าน ควรแก้ไขตามคณะกรรมการเสียงข้างน้อยมี 46 ท่าน ก็เป็นอันว่าแก้ไขตามที่กรรมการเสียงข้างน้อยครับ ตามที่คุณปิยะพันธุ์ เสนอครับ ต่อไปก็เป็นมาตรา 19 เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 19 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 20 ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา 20 มีกรรมการสงวนความคิดเห็นไว้ 1. คุณญาติ ไหวดี 2. คุณปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ ยังติดใจหรือเปล่าครับ ขอเชิญคุณปิยะพันธุ์ ครับ

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (กรรมการ) : ในมาตรา 20 นี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอายุความ กระผมไม่ติดใจแล้วครับ ขอถอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเลยครับ มาตรา 21 ครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 21 ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ คำประกอบ เป็นคนสงวนความคิดเห็นไว้ ไม่ติดใจใช่ไหมครับ ขอบคุนมากครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมการ) : คือที่ผมสงวนคำแปรญัตติไว้ นะครับ ก็อย่างที่กราบเรียนมาแล้ว เนื่องจากไม่เห็นกับกฎหมายฉบับนี้ทุกมาตราที่ได้มีการปรับปรุงใหม่-นะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอถอนไปก่อน ขอฟังเสียงสมาชิกว่าจะรับหรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราจบการพิจารณาวาระที่ 2 ต่อไปจะเป็นการพิจารณาคำวาระที่ 3 นะครับว่า ท่านจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบนะครับ ผมอยากจะถามที่ประชุมที่ว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาชั้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 75 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมจะถามก่อนนะครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 26 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 75 ท่าน ไม่เห็นชอบมี 26 ท่าน ก็เป็นอันว่าเห็นชอบครับ คุณสวัสดิ์ ไม่เป็นไรนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระที่ 4.2 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

๒๑

นายคาบชัย อัคราช (สกลนคร) : เมื่อวานนี้กระผมได้ขออนุญาตต่อทางสภาแล้วว่าเกี่ยวกับเรื่องญัตติที่ให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญสอบสวนข้อเท็จจริงของนายอำเภอสว่างแดนดิน - ก็ปรากฏว่าทางสภาได้อนุญาตให้กระผมหลังจากเสร็จวาระการพิจารณากฎหมายอาญานี้แล้ว จะให้กระผมดำเนินการ ฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนขออนุญาตจากท่านในวันนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับคุณคาบชัย ผมคิดว่าเรื่องที่กำลังพิจารณา คือเมื่อวานนี้เรามีเปลี่ยนระเบียบวาระ 4.1 ถึง 4.8 และเดี๋ยวนี้ 4.2 มันสั้นนิดเดียวนะครับ ผมอยากจะเอาเรื่องนั้นจบแล้วค่อยต่อนะครับ ต่อถึง 4.8 ผมคิดว่าก่อนเที่ยง ถ้าหากพวกเราไม่พูดกันมากนักนะครับ เรื่อง 7 - 8 เรื่องนี้จะให้จบก่อน 12 โมงนี่นะครับ อยู่ที่ความกรุณาของท่านผู้มีเกียรติเองนะครับจะให้ไวหรือไม่ไวนะครับ เอาละครับพิจารณา 4.2 นี้ก็คือการพิจารณาว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้นเอง ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ ฉะนั้นกรรมาธิการไม่ต้องนั่งข้างบนก็ได้เสียเวลา เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะถามที่ประชุมว่า ท่านจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบตามร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการพิจารณาร่วมกันแล้วนะครับ กระผมจะถามเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาแล้ว ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 46 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น - (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 46 ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มี

๒๘

ต่อไปเป็นระเบียบวาระ 4.3 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดสวนลำไย ตำบล
บางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
การการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่รับ
ขอเชิญคณะกรรมการการปกครองรับ เชิญเข้าประจำที่ได้ กรรมการก็มีอยู่ 19 ท่านด้วย
กันนะครับ ให้ผมอ่านชื่อใหม่ครับ มี 1. คุณชลินทร์ เฟ้าวิบูล 2. คุณไกรสร นันทมานพ 3. คุณ
คำรณ ฅ ลำพูน 4. คุณจำเริญ ศรีสุวรรณ 5. คุณชุมพล ศิลปอาชา อ้อนี่เขาลาออกไปแล้วนะ-

ครับ 6. คุณไชยพจน์ ภูเก้าชัย 7. คุณณัฐชาติวัฒนศิริ 8. คุณดำรง ตาราธรรม 9. คุณคุณย์ ดวงเกตุ 10. คุณบุญเกิด นากดี 11. คุณบุญยง แก้วฝ้ายนอก 12. คุณประเทือง วิจารณ์ปรีชา 13. คุณพลศักดิ์ สุตสนธิ์ 14. คุณวิจิต ศุขะวิริยะ 15. คุณศิริ ทุ้งทอง อยู่โรงพยาบาล 16. คุณสมรรค ศิริจันทร์ 17. คุณสุเทพ เทือกสุบรรณ 18. คุณโอภาส พลศิลป์ 19. คุณบัญญัติ ทือเกาะ ครับ อยู่ใหม่อยู่ที่ประชุม ขอเชิญขึ้น คงไม่มีใครแถลง ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการเลยครับ

(จำลองเอก ทรงธรรม บัญญัติ ไต้ยี่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณทรงธรรมมีอะไร

จำลองเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : ท่านประธานครับ ผมก็แปลกใจเหมือนกันครับ กรรมการไม่อยู่ ท่านจะดำเนินการต่อไปได้อย่างไร ผมถึงง ไม่รู้ท่านประธานจะให้ทำอย่างไรเมื่อกรรมการไม่อยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวนี้ก็มั่ง 19 ท่าน ไม่มาสักคนเดียวก็เสียชื่อใหญ่เหมือนกันนะครับ

จำลองเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : ไม่ใช่กรรมการเต็มสภานี้ครับจะได้มาพิจารณากัน ไม่ได้ นะครับ ผมว่าขอเลื่อนครับ ขอเสนอให้เลื่อนเรื่องนี้ไปครับ แต่เอาเรื่องอื่นขึ้นมาวาระต่อไปขึ้นมาพิจารณาต่อครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าสักคนที่พอ อยู่ที่นี่ 19 คน ไม่มีสักคนเลยจะเสียชื่อใหญ่

จำลองเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : เพราะไม่มีกรรมการมันพิจารณากันไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการประชุมอยู่หรือครับ

นายประเทือง คำประกอบ (นครสวรรค์) : กรรมการกำลังประชุมอยู่ครับ กรรมการเขาประชุมอยู่ข้างบนครับมันซ้อนกัน

จำลองเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : ถ้าอย่างนั้นผมขอเสนอเลื่อนวาระอื่นขึ้นมาก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่ว่า แหม ผมก็เสียตายนะครับ จะจบอยู่แล้วนะครับ มีใครสักท่านใหม่อยู่ที่นี้ มีไหม

จำลองเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : ไม่มีไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีหรือครับ กรรมการเชิญข้างบนเลย-ครับ กรรมการ 19 ท่านที่ผมเอ่ยนามเมื่อกี้ ขอเชิญครับ

นายไกรสร นันทมานพ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ไกรสร นันทมานพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเชิงเทรา พรรคชาติประชาธิปไตย กระผมเป็นกรรมาธิ-

การการปกครอง เวลาที่กำลังประชุมอยู่ทั้งหมดครับ กระผมลงมาคนเดียว แล้วกระผมไม่มีอะไรแถลงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ เพราะเรื่องมันไม่มีเรื่องอะไรมากมายนะครับ เรื่องโอนที่ดินเท่านั้นเอง รู้กันอยู่แล้ว ขอเชิญครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : อย่างนั้นก็เชิญกรรมการคนเดียวก็ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ ๆ คนเดียวนะดีเป็นพระเอกอยู่แล้วเชิญเลย เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการเลยครับ คุณวิชิตอยู่หรือ คุณบุญเกิดอยู่หรือ ขอเชิญกรรมการครับ โถ อยู่กันข้างล่างกันได้ ข้างบนโถ้ออกจะตายไป

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ กรรมการก็นั่งถูกต้องแล้ว คุณทรงธรรมครับ กรรมการไม่มีอะไรแถลงนะครับ ถ้าไม่มีอะไรแถลงก็ให้ท่านเลขาธิการดำเนินการเลยครับ ขอเชิญครับ

พลตรี กระจวี สุกส์ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดสวนลำไย ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีใครคิดใจ เชิญ

พลตรี กระจวี สุกส์ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 3 ทวิ มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข แผนที่ท้าย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียว ๆ ครับ เชิญคุณชัย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผู้แปรญัตติอยู่แล้วท่านไม่ถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ ๆ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคประชากรราษฎร์ กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในพระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดสวนลำไย ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ในมาตรา 3 โดยขอเพิ่มคำว่า "เพื่อขุดคลองส่งน้ำ" ให้ปรากฏชัด เพราะการเวนคืน เหตุผลที่กระผมขอเพิ่มนี้ก็เนื่องจากว่าการเวนคืนทั่ว ๆ ไปตามพระราชบัญญัติเวนคืน พุทธศักราช 2497 นั้น ก็ได้บัญญัติไว้ชัดแจ้งแต่การเวนคืนโดยโอนที่วัดสวนลำไยนี้ กระผมยังติดใจสงสัยในปัญหาเนื่องจากว่ากฎฎีกาได้ประกาศใช้ในการเวนคืนนี้แล้วก็ออกพระราชบัญญัติโอนที่ของวัด กระผมอยากจะให้บัญญัติให้ชัดแจ้งในมาตรา 3 โดยให้ชัดว่าเพื่อขุดคลองส่งน้ำ ไม่ใช่เอาที่ที่โอนนี้ไปทำประโยชน์อย่างอื่น ก็อยากจะให้กรรมการได้ชี้แจงว่าที่โอนนี้เนื้อที่ดังปรากฏในท้ายพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเป็นแผนที่

นี้ได้ชุกคลองกว้างเท่าไรแล้วเนื้อที่ที่เหลือนั้นทำอะไร ขอทราบจากกรมการ ถ้าพอใจ
 กระทบอาจจะถอนก็ได้ ถ้าไม่พอใจก็ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ กรมการมารับ

นายไชยพจน์ ภูคำชัย (กรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอตอบข้อข้อง-
 ใจของท่านสมาชิกเมื่อกี้ พระราชบัญญัตินี้มีความชัดเจนอยู่ว่าจะชุกคลองและมีแผนที่ประกอบ
 อยู่แล้วว่า คลองส่งน้ำ ก็ชัดเจนอยู่แล้วครับ แล้วในที่ประชุมก็ได้ชี้แจงกันไป เช่นนี้แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านตอบมานี้มันไม่ชัดเลยครับ
 กระผมเรียนถามเมื่อสักครู่นี้ วันนั้นก็ไม่ได้ชี้แจงให้กระผมเข้าใจเพียงแต่บอกว่าเขาโอนไปแล้ว
 เขาจ่ายเงินไปแล้ว จ่ายเมื่อไรก็ไม่รู้ เรื่องครับ ไม่รู้เรื่องกันทั้งนั้น ก็อย่างวันนี้คณะกรมการ
 มานั่งนี้ก็ไม่ครบองค์ครับ การพิจารณานี้กระผมว่าเป็นการพิจารณาโดยมิชอบ คู่มือบังคับครับ
 ท่านประธาน แต่กระผมก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะว่าสภานี้เป็นสภาอันตรงเกียรติ กระผมก็ขอยิน-
 ยันเพื่อให้มันแน่ชัดเป็นตัวบทกฎหมายที่ว่า การโอน การเวนคืนนั้นอาศัยพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
 เวนคืน 2497 นั้นให้มันชัดแจ้ง กระผมจึงขอเพิ่มข้อความว่า เพื่อชุกคลองส่งน้ำอย่างเดียวกั
 ไปทำอย่างอื่นนั้นทำไม่ได้ผิดกฎหมาย ก็ขอให้กรมการนี้ช่วยรับคำแปรของกระผมนี้ให้มัน
 ชัดแจ้งไปจะได้หรือไม่

นายไชยพจน์ ภูคำชัย (กรมการ) : ขอประทานกราบเรียนว่า ที่แห่งนี้ได้จัดการ
 ไปเสร็จเรียบร้อยนานแล้ว การที่ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้สมบูรณ์ตามกฎหมายเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ คุณชัยผมว่าพอแล้วนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ยังไม่ชัดแจ้งครับ ท่านประธาน คือไม่มีความชัดแจ้ง
 อะไรครับ คือกฎหมายมาหลอก ๆ ประชาชนทั้งชาตินี้ กรมการเอาอะไรมาเป็นหลักกรมการ
 ธิการผู้ชี้แจงก็เคยเป็นนายอำเภอมาครับ ท่านหลอกประชาชนมาอย่างนี้เรื่อย ๆ ได้อย่างไร
 กระผมไม่เห็นด้วยครับ กระผมกลัวว่ามันจะเป็นแบบที่สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งพรรคประชาธิปัตย์
 เคยพูดว่า การเวนคืนอย่างที่รถไฟนี้ ไปสร้างหอการค้าอะไรต่าง ๆ ร้อยแปดพันประการ การ
 เวนคืน การโอน เมื่อโอนไปแล้วก็ไปทำอะไรก็ได้ ถ้ามีบัญญัติในกฎหมายให้ชัดแจ้งไปเลย
 ชุกคลองส่งน้ำ ทำอย่างอื่นไม่ได้ กระผมกลัวว่าจะเอาไปให้เข้าเป็นประโยชน์อย่างอื่น เพราะ
 ว่าวันนี้อาจจะเกิดประโยชน์ในภายภาคหน้ามีที่ว่างเปล่าแล้วก็ชุมชนหนาแน่นก็ไปอาศัยขอเช่าที่-
 จากกรมชลประทานนี้ไปใช้ประโยชน์ไปสร้างอาคารพาณิชย์ขึ้น มันก็ผิดวัตถุประสงค์ ฉะนั้นอยาก
 จะบัญญัติคำว่า "เพื่อชุกคลองส่งน้ำ" ให้มันชัดแจ้ง คณะกรมการกระผมเห็นในใจนะครับที่
 กระผมทำนี้เพื่อบัญญัติให้ชัดแจ้งเป็นบรรทัดฐานของกฎหมาย เพราะสภาแห่งนี้เป็นผู้ที่บัญญัติ-
 กฎหมายให้ผู้ไปบริหารนั้นยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติตามข้อกฎหมาย หวังว่าคงจะเห็นใจกระผม
 ผู้แปรนะครับ แล้วต่อไปนี้ถ้าท่านกรมการนี้ไปชี้แจงข้อใน เรื่อง เวนคืน เขาจะต้องออกกฎหมาย

เวนคืนในที่ดินของท่าน ท่านก็จะได้บัญญัติให้มันชัดเจนในกฎหมาย กระผมว่าท่านควรจะพิจารณาให้รอบคอบนะครับ ไม่มีใครทำหกรอกครับมีกระผมคนเดียวที่ทำขึ้นมาเพื่อเป็นหลักของสภาแห่งนี้ ฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้ช่วยพิจารณาด้วยในปัญหานี้โดยขอร้องให้กรรมวิธีการนี้พิจารณาเพิ่มเติมข้อความที่กระผมได้แปรญัตติเพิ่มขึ้น ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายณรงค์ วงศ์วรรณ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพื่อความเข้าใจอันกระจ่างชัด ผมขอเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า การโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ ไม่ใช่เป็นการเวนคืนครับ ทั้ง 2 ฝ่ายได้ตกลงกันเรียบร้อยแล้ว แล้วได้จ่ายเงินตามราคาครั้งสุดท้ายในวันจ่าย คือ ราคาซึ่งเป็นราคากำหนดทั้ง 2 ฝ่ายตกลงกันแล้วการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นก็เพื่อให้ถูกต้อง เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์บัญญัติไว้ว่า การโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์ต้องออกตามพระราชบัญญัติ ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญ ๑ คุณสีหนาทครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย กระผมขอประทานกราบเรียนอ่านมาตรา 3 "มาตรา 3 ให้โอนที่วัด วัดสวนลำไย ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เนื้อที่ 10 ไร่ 1 งาน 90 ตารางวาภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน" ครับ แผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้อยู่ที่นี้ชัด เจน เขียนไว้อย่างชัดเจนเลยครับบอกว่า "แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ โอน" แล้วก็ยังมี แผนที่ไว้ชัดเจนบนคำว่า "เขตชลประทาน" ยังเขียนไว้ว่า คลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย ชัดเจนมากครับ กระผมคิดว่าแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้ขยายความในมาตรา 3 ไว้อย่างชัดเจนและอย่างชัดเจนแล้ว ขอขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพยิ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายให้กระผม กระผมก็พอออกครับท่านประธานครับ แต่ที่นี้คำว่า "โอน" ทราบแล้วครับ มีการตกลงเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติสงฆ์ มาตรา 34 กระผมก็พอเข้าใจครับเพราะเรียนมาน้อยก็พอรู้อ้าง แต่ที่ที่กระผมบัญญัติเพิ่มข้อความนี้ก็คือหมายความว่า โอนให้ชลประทานเพื่ออะไรละ เจตนา หลักการเหตุผลก็มีชัด คือว่าโอนได้ตกลงเงื่อนไขโอนตามพระราชบัญญัติเวนคืน มาตรา 24 กระผมก็พอรู้คร่าวๆครับท่านประธาน แต่ที่นี้ปัญหาผมมีว่ากระผมอยากจะให้มันชัดเจนไป โอนมาเพื่ออะไรกรมชลประทาน โอนเพื่อขุดคลองแล้วท้ายพระราชบัญญัตินี้ก็เขียนไว้ชัดครับ แผนที่ก็มีเนื้อที่ที่เหล้อยู่ ก็ไม่ได้ขุดคลองไปทำอะไรละครับ ตามเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรได้ชี้แจงว่า ได้ให้เงินให้ทองไปแล้ว กระผมอยากจะเรียน

ถามว่า คุณเหมือนพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่สมัย 2509 หรือ 2512, 2513 ตั้งแต่สมัยกระผมเป็นผู้แทนก่อนประธาน ตั้งแต่สมัยพระที่นั่งตอนนั้นครับ ทราบมาตั้งแต่สมัยนั้น ที่กระผมบัญญัติมาเสมือนว่ากระผมให้ทางรัฐบาลใครก็ตามที่ไปบริหารกระทรวงเกษตร ควบคุมกรมชลประทานนั้นได้ติดต่อสั่งเจ้าหน้าที่ถ้าจำเป็นการเมื่อออกกฎหมายแล้ว อย่าเอาเปรียบประชาชนมากเพราะว่าเวนคืนกันเป็นสิบ ๆ ปีอย่างนี้ แล้วจึงมาออกกฎหมายย้อนหลังเหมือนกับพระราชบัญญัติที่ท่านประธานผ่านไปเมื่อสักครู่นี้ตัดสินจำคุก ศาลฎีกาแล้วก็ยังคงจะทำอะไร มีศาลตั้ง 8 ศาลมันไม่ไหวบ้านเมืองมันจะไปกันใหญ่ แต่กระผมก็ยังอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า การที่จะดำเนินการเพื่อเป็นขั้นตอนในการพัฒนาประเทศชาติ กฎหมายเป็นที่รองรับและต้องรวดเร็วเหมือนกัน ๗๗๗ รองนายกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคชาติไทย คือ ๗๗๗ พลตรี ประมาท อติเรกสาร กำลังดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องระบบราชการ กระผมอยากจะให้ท่านรีบส่งมาสภาเร็ว ๆ เพื่อจะได้แก้ไขปัญหานี้เรื่องความล่าช้านี้ให้มันหมดไป กระผมก็ยังยืนยันอยู่นั้นท่านประธานว่า คือก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธาน เรียนถามไปคณะกรรมการและท่านรัฐมนตรีว่า ตอนที่เวนคืนแล้วก็ออกกฎหมายแล้วตกลงชำระเงินกันชำระไปเมื่อไร ในตารางวาระเท่าไร แล้วก็ปีไหน ขอทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายปรีดา พัฒนถาบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายปรีดา พัฒนถาบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอประธานชี้แจงแก่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติดังต่อไปนี้คือ การที่จะให้เพิ่มเติมคำว่า "เพื่อขุดคลองส่งน้ำ" แต่อย่างเดียวนั้น ความจริงถ้ามอบให้แก่กรมชลประทานแล้วกรมชลประทานนี้ไปทำการขุดคลองนั้นะครับทั้งหมดกว้าง 80 เมตร แต่ไม่ใช่เป็นคลองหมุดก็เพื่อต้องทำเป็นคันคลอง คันคลองในที่บริเวณแห่งนั้นในโอกาสนี้คันคลองได้ใช้ทำประโยชน์อย่างอื่นด้วย เช่นกันไม่ให้มันพังแล้วบางตอนก็ทำเป็นถนนเพื่อเป็นคลองชลประทาน เพราะฉะนั้นคำว่า "เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน" นั้นมันกินความกว้างดีครับ เพราะว่าขุดคลองแล้วยังทำคันคลอง คันคลองยังทำเป็นถนนได้ ถนนรถอีแต่น ซึ่งวิ่งไปวิ่งมานั้นก็ใช้คันคลองนี้เป็นการสะดวกแก่ประชาชนซึ่งสัญจรไปมาในแห่งนั้นเพื่อการชลประทาน เพื่อการเกษตร เพราะฉะนั้นจึงใช้คำว่า "เพื่อการชลประทาน" นั้นมันคลุมกว้างดีครับ และประการที่ 2 ที่ท่านสมาชิกสอบถามว่าการจ่ายเงินนั้นเมื่อไร ได้จ่ายเงินไปแล้วเมื่อวันที่ 6 กันยายน พุทธศักราช 2519 นะครับ เป็นเงินไร่ละ 2,254 บาท อันนี้เป็นการตกลงระหว่างคณะสงฆ์กับกรมชลประทาน ซึ่งได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้วถ้าเราจะมาแปรญัตติว่า ให้นับแต่วันนี้ออกกฎหมายวันนี้ก็จะจ่ายเงินวันนี้ก็จะต้องทำการคิดดอกเบี้ยกันไปอีก เป็นการไม่สะดวกแก่การชลประทานในข้างหน้าถ้าเราไปตกลงกับเขา เมื่อใดเราก็พร้อมที่จะจ่ายเงินให้แก่เจ้าของท้องที่หรือเจ้าของที่เมื่อนั้นในกรณีนี้ได้จ่ายให้ไปแล้ว เมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2519 เป็นเงินตามที่ตกลงกันระหว่าง

๓๕

กรมชลประทานกับคณะสงฆ์ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าคุณชัยไม่สนใจแล้วครับ ผ่านท่าน-
เลขาครับ คุณชัยเขาไม่ตั้งใจ ใช่หรือไม่ครับคุณชัย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมยังไม่ได้ออกท่านประธานเลยครับ ท่านประธานอย่า
รวบรัดซีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ เวลาเรามันมีน้อยเหลือเกิน
ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : น้อยมากก็เรื่องของกฎหมายครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา จะว่าอะไรก็ว่าไป

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานอย่ารวบรัดผมมากครับ เพราะว่าประโยชน์
ส่วนรวมของชาติเนะครับ ก็เนื่องจากว่าที่กระผมนี้ได้แปรญัตตินี้กระผมกลัวว่าปัญหาจะเกิดขึ้นครับ
เพราะมีคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 1081/2494 เกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือการโอน
กระผมก็เลยมีความเป็นห่วงจึงอยากจะให้บัญญัติคำว่า "ทำอะไรก็ทำอันนั้น" ครับ เพราะมีการ
ชดเชยมาแล้วรัฐบาลเคยถูกฟ้องถูกร้องและก็ศาลฎีกาพิพากษาแพ้เขาด้วย อันนั้นเนะครับ กระผม
จึงมีความวิตกกังวล เพราะว่ากระผมก็ได้ค้นคว้าศึกษาปัญหานี้ แล้วกรณีเรื่องนี้ถ้าวันนั้น กระผม
ได้มีโอกาสพูดก็คงจะจบไปแล้วครับ ฉะนั้นท่านประธานครับ กระผมก็ยังยืนยัน ถึงกระผมจะ
โหวตเพียงคนเดียวกระผมค้านพระราชบัญญัตินี้ กระผมก็ยอมครับ กระผมก็ยังยืนยัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญนั่งได้ ผมจะขอมติจากที่ประชุม
เนะครับ คือมาตรา 3 นี้ คณะกรรมาธิการส่วนใหญ่ท่านเห็นว่าไม่มีการแก้ไขกัน แต่คุณชัย ชิดชอบ
ก็บอกว่าจะขอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 ทวิ เนะครับ ฉะนั้นผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่าท่านผู้
ใดเห็นว่าควรจะต้องคงไว้ตามร่างเดิมเนะครับ ร่างของรัฐบาลเนะครับ ที่ไม่ต้องมีการแก้ไขกันเลย-
ครับ ร่างเดิมเนะครับ ฟังให้ชัดเจนครับ ประเดี๋ยวจะส่งสัจกันเนะครับ คือมาตรา 3 นี้ไม่มีการ
แก้ไขเลยเนะครับรัฐบาลเสนอไปไม่มีการแก้ไขเลยเนะครับ แต่คุณชัยบอก จะขอแก้ไขเพิ่มเติม
เอาละครับ เมื่อกันประเดี๋ยวพวกเราส่งสัจกันเนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องคงไว้ตามร่าง-
เดิมของรัฐบาล ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 89 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขตาม
คุณชัย ชิดชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 3 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรคงไว้ตามร่างเดิมมี 89 ท่าน
เห็นควรแก้ไขตามคุณชัย ชิดชอบ มี 3 ท่าน ครับ เป็นอันว่าคงตามร่างเดิม เชิญท่านเลขา พอ
แล้วครับคุณชัย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ว่าทำไมไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดีแล้วว่าคุณชัย ขอให้นั่งลงขอที่ครับ ขอที่คุณชัย แล้วมันก็ไม่เป็นไร 3 - 4 มันก็แค่นี้ก็ไม่มี ความหมายอะไรครับ พอว่าคุณชัย ขอโทษนะ-
ครับคุณชัย ขอโทษ เราชอบ ๆ กันอยู่เราผู้แทนด้วยกันนะครับ ขอที่สภานี้มีเกียรติมากเวลาเรา
ก็จำกัดเหลือเกิน อาทิตยหน้าประชุมก็เสร็จ อีก 2 อาทิตยก็ไม่มีอีกแล้วครับ เพราะฉะนั้นมีกฎ-
หมายเหลือต้องมากมายก่ายกองนะครับ ท่านผู้มีเกียรติครับ ขอความกรุณา เถอะคุณชัย ขอเชิญ
ท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข
แผนที่ท้ายร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่
2 นะครับ ต่อไปก็เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ท่านผู้ใดจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่าง
พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดสวนลำไย ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่
กรมชลประทาน พ.ศ. ผมจะถามนะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้
ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 99 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 99 ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มี
ต่อไปเป็นวาระ 4.4 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดโคกจันทน์ ตำบลโพนาง-
คำตัก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งคณะกรรมการการปกครอง
ได้พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่อยู่แล้วครับ ขอเชิญท่านเลขานุการดำเนินการครับ
กรรมการไม่มีอะไรแถลงครับ เชิญท่านเลขานุการ

๓๘

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนที่วัด
วัดโคกจันทน์ ตำบลโพนางคำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่การชลประทาน
พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1
มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณชัย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ยังยืนยันตามเดิมนะครับ
ในมาตรา 3 ของร่างพระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดโคกจันทน์ ตำบลโพนางคำตก อำเภอสรรพยา
จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. เมื่อพระราชบัญญัติที่แล้วได้ผ่านไปนั้นกระผม
ได้เพิ่มเติมมาตรา 3 ทวิ แต่ว่าท่านเลขาอ่านผ่านไป กระผมก็เห็นใจท่านประธานบอกว่างาน
มันมีเยอะ แต่ว่าตอนนี้กระผมยืนยันในมาตรา 3 ว่า "เพื่อชดเชยของสิ่งน้ำ" นะครับ และกระผม
ได้เพิ่มเติมมาตรา 3 ทวิ ซึ่งกระผมได้ขอแปรเอาไว้ให้ชัดเจนตั้งนั้นะครับ "มาตรา 3 ทวิการ
กำหนดค่าพาติกรรมให้ถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดินหรือราคาปานกลางเพื่อเสียภาษี-
บำรุงท้องที่แห่งท้องที่นั้น ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเป็นเกณฑ์กำหนดค่าพาติกรรม"
ซึ่งคณะกรรมการไม่เห็นด้วย ท่านประธานครับ เหตุผลที่กระผมเพิ่มเติมมาตรา 3 ทวินี้
ก็เนื่องจากว่าดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแต่เบื้องต้นแล้วว่า การเวนคืนที่ดินโดยออกกฎีกา
แล้วก็มีข้อตกลงในการจะซื้อจะขายหรือ ตกลงกันในราคากลางตามพระราชบัญญัติเวนคืน แต่ว่า
บางที่ท่านประธานครับ เวนคืนแล้ว 5 ปีก็ยังไม่ได้เงินค่าที่ดินเหล่านั้น เหตุนี้กระผมจึงได้ขอ
เพิ่มมาตรา 3 ทวิ คือให้กำหนดค่าของที่ดินนั้นโดยถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดินใน
ราคาปานกลางในการเสียภาษีบำรุงท้องที่ในวันที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับ คือไม่ให้เสียเปรียบ-
คือผู้ใช้ที่โอนที่ดินไม่ต้องเสียเปรียบให้แก่รัฐมากนัก รัฐก็ไม่เอาเปรียบแก่ประชาชน เพราะว่า
รัฐนี้สูญเสียประโยชน์ไปอย่างอื่นเยอะแยะ ไร่เรื่องอย่างนั้นนะครับที่ดินนี้จำกัดต้องบุกบุกทำเล-
เอย ต้องบุกบุกป่าสงวนเอย เพราะไร่เรื่องการเวนคืนนี้ความไม่เป็นธรรมก็เกิดขึ้น ถ้าเรา
บัญญัติกฎหมายในการโอนการเวนคืนที่ดินที่รัฐต้องการเพื่อใช้ประโยชน์นั้น ให้ค่าของที่ดินนั้นไม่
เสียเปรียบได้เปรียบ กระผมคิดว่าประชาชนคนไทยทั้งชาติก็ยอมรับว่ารัฐบาลหรือผู้บริหารนั้นให้
ความเป็นธรรมแก่ประชาชน ฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้าเราบัญญัติในมาตรา 3 ทวินี้เข้าไปให้
ชัดเจนก็จะเกิดประโยชน์ ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้กระผมไม่ได้รับความเห็นชอบจาก
สภาแห่งนี้ก็ตามแต่กระผมขอเสนอข้อคิดเห็นอันนี้ให้แก่สภาแห่งนี้ได้วินิจฉัยเอาไว้ หรือว่าสภาแห่ง
นี้ในการเลือกตั้ง 2526 เกิดขึ้น ถ้าใครได้รับเป็นผู้บริหารก็จะได้พิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่
ประชาชนผู้ที่ถูกเวนคืนหรือโอนที่ดินให้แก่รัฐเพื่อความเป็นธรรมของสังคม กระผมจึงจำเป็นจะ
ต้องยืนยันคำแปรญัตติของกระผมนี้ต่อสภาแห่งนี้ แต่ก่อนอื่นกระผมก็อยากจะขอความกรุณาต่อคณะ
กรรมาธิการ ขอให้คณะกรรมการนี้ได้กรุณาให้ความเป็นธรรมในฐานะที่เราเป็นตัวแทนของ
ประชาชนให้ท่านได้เพิ่มข้อความในมาตรา 3 ทวิ ที่กระผมแปรมานเพิ่มไปด้วยก็จะเป็นความ

๓๗

กรุณาแก่ประชาชนคนไทยที่จะต้องถูกโอนหรือถูกเวนคืนต่อไปในอนาคต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญรัฐมนตรีครับ

นายปรีดา พัฒนถาบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ การชี้แจงกฎหมายนี้ก็เช่นเดียวกับเมื่อครั้งแรกนะครับ คือได้จ่ายเงินให้วัดโคกจันทน์ไปแล้ว เมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2519 ไร่ละ 2,500 บาท คือมันเป็นความเป็นธรรมนะครับ ถ้าเรามาจ่ายวันนี้ที่ดินของราษฎรหรือที่ดินของวัดก็จะไม่ได้ในวันนั้นเมื่อเราไปวัดที่เขาแล้วจะเอาที่เขาเมื่อไร แล้วเขาก็ยินยอมก็จ่ายเงินวันนั้นเลยถึงจะยุติธรรมกว่าถ้าล่วงเลยมาอีก 6 ปี อันนี้ถ้าจะขอแก้ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอแก่นั้นมันก็ยังจะเนิ่นนานไป เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าควรจะยึดตามร่างเดิมโดยหมายความว่าเมื่อไปวัดที่เขาเมื่อไรจะเข้าไปทำเมื่อไรก็ทำความตกลงกัน จ่ายเงินวันนั้นจึงจะยุติธรรมกว่าเรื่องนี้ทางรัฐบาลได้จ่ายเงินไปแล้ว เมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2519 ไร่ละ 2,500 บาทและตกลงกันเช่นนั้น อีกประการหนึ่งก็ชี้แจงเช่นเดียวกันคือว่าคลองอันนั้นนอกจากขุดคลองแล้วก็ยังทำคันคลองทำถนนด้วย เพราะฉะนั้นตามร่างเดิมที่ว่า ให้แก่กรมชลประทาน แค่นั้นแล้วก็ยุติก็เพียงพอแล้วไม่ต้องไปเพิ่มคำว่า "เพื่อขุดคลองส่งน้ำ" ผมจึงขอประธานชี้แจงดังนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยยังติดใจไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ยังติดใจอยู่ครับท่านประธาน ท่านประธานครับ กระผมขอประธานทราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการผ่านไปยังรัฐบาลว่าตามที่กระผมร้องขอนี้ ถ้าตกลงกันได้ครับกระผมก็จะไม่ติดใจในพระราชบัญญัติต่อ ๆ ไป กระผมอยากจะเรียนว่า ท่านจะเวนคืนที่ดินต่อไปนี้ท่านจะเอาหลักการเหตุผลที่กระผมได้ขอแปรมานี้เป็นบรรทัดฐานได้หรือไม่ในการที่จะเวนคืนหรือจัดที่จัดทาง เพราะว่าการทำงานอะไรนี้จะต้องมีโครงการจะต้องมีงบประมาณ แล้วจึงจะทำ ไม่ใช่รู้ ๆ อาจจะไปทำอะไรก็ทำตามใจก็เพราะว่าการขุดลอกคลองส่วนใหญ่นั้นไ้คลองเก่าๆ ที่มันมีแต่เดิมมันนะกรมชลประทานก็ไม่ไปขุดไปลอกชอบเอาที่ใหม่ๆ แล้วก็ให้ประชาชนบุกรุกคลองเก่าๆ นี้หมด บ้านท่านประธานคงจะมีเหมือนบ้านกระผม เพราะฉะนั้นกระผมขอฝากไปยังรัฐบาลว่า ให้ช่วยตั้งงบประมาณให้มากที่สุด เช่น ภาคอีสาน 16 จังหวัด ตอนนี้งำลังแล้ง ถ้าเรามาแก้ไขแต่เรื่องฝนเทียมไม่ได้ มันต้องขุดลอก ลอกหัวหนอง คลอง บึง ไม่ใช่จะมาเวนคืนแต่อย่างเดียว เอาคลองเก่า ๆ ที่รัฐมีอยู่แล้วที่กรมการปกครองรักษาอยู่เดี๋ยวนี้ แก้กฎหมายฉบับนั้น ยกมาให้เป็นของกระทรวงเกษตร กรมชลประทานไปให้หมด แล้วก็ตั้งงบประมาณไป ยืมหนี้ยืมสินจากชาติไทยมาก็ตาม กระผมว่าราษฎรก็

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับคุณชัยครับ นอกประเด็น

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ไม่นอก กำลังจะเข้า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดมาก ประเดี๋ยวผมจะขอมติเลยดีกว่า คุณชัยติดใจ เมื่อติดใจ จะขอมติว่าจะแก้ไขตามกฎหมายหรือไม่ ขอเชิญนั่งลงได้ ขอเชิญกรรมการ

เลยครับ เชิญคุณบุญเกิด

นายบุญเกิด นาคดี (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายบุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ กรรมธิการครับ คือก่อนอื่นกระผมอยากจะทำความเข้าใจกับสภานี้ว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้มีใช่เป็นพระราชบัญญัติเวนคืน แต่เป็นพระราชบัญญัติรอนที่ดินของวัดให้แก่กรมชลประทาน คือวิธีการที่ดำเนินการมานั้น ระหว่างวัดกับกรมชลประทานนั้น ได้ดำเนินการให้ค่าชดเชยเรียบร้อยแล้ว มันมีปัญหายุ่งว่า หากเป็นที่วัดนั้น ถ้าจะโอนทำประการใด เมื่อเป็นที่วัดนั้น ถ้าจะโอนก็กระทำโดยเป็นพระราชบัญญัติ เมื่อเป็นพระราชบัญญัติก็จำเป็นต้องมาขออนุมัติจากสภานี้ ส่วนกรณีที่ว่าค่าชดเชยต่าง ๆ นั้น ทางวัด ทางกรมศาสนานั้นได้ยินยอม และทางรัฐบาลก็ได้ชดเชยให้ทางวัดไปเรียบร้อยแล้ว แต่เพื่อให้เกิดการสมบูรณ์ก็จำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาขออนุมัติจากสภา ก็มีแค่นี้ครับ ส่วนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะได้เพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรา 3 ทวิขึ้นเข้าไปอีกนั้น กระผมคิดว่าไม่จำเป็นครับ ตามที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ ก็หวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเข้าใจ กระผมขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ พอแล้วครับ ประเดี๋ยวผมจะขอมติเลยครับ มาตรา 3 นี้ครับ คือไม่มีการแก้ไขนะครับ ที่นี้ก็คุณชัย ชิดชอบ อาจจะขอแก้ไขเพิ่มเติม ฉะนั้นกระผมอยากจะถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 90 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้แก้ไขเพิ่มเติมตามคุณชัย ชิดชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 2 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม มี 90 ท่าน เห็นควรแก้ไขตามคุณชัย ชิดชอบ มี 2 ท่านครับ ก็เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม ต่อไปเป็นมาตรา 4 เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไขแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาวาระที่ 2 นะครับ ต่อไปนี้เป็นพิจารณาวาระที่ 3 ผมอยากจะขอร้องที่ประชุมว่า ท่านจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดโคกจันทน์ ตำบลโพนางคำตึก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 104 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย ขอให้ยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบด้วยมี 104 ท่าน ไม่เห็นชอบ
ด้วยไม่มีครับ

ต่อไปเป็นวาระ 4.5 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดราษฎร์บูรณะ ตำบล
สรรพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
การกวรปกครองได้พิจารณาเสร็จแล้ว

.....

.....

คณะกรรมการการประจำที่แล้ว คณะกรรมการมีอะไรแถลงไหมครับ เชิญ
นายบัญญัติ ทื่อเกาะ (กรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีอะไรแถลงหรอกครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมาก เชิญท่านเลขาธิการ ดำเนิน
การต่อไปได้ครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนที่
ธรณีสงฆ์ วัตรราษฎร์บูรณะ ตำบลสรรพพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 และ
มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณชัย ชิดชอบ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เมื่อสักครู่นี้กระผมก็ได้พูดแล้วท่านประธานว่า กระผม
พยายามจะไม่อภิปรายต่ออีกหลายพระราชบัญญัติที่มีอยู่นี้ ที่กระผมขอสงวนเอาไว้. แต่ว่าท่าน-
ประธานรวบรวมไม่ไห้กระผมพูดต่อก็เลยจำเป็นที่จะต้องขอพูดต่อในฐานะที่กระผมเป็นผู้แปรและ-
ขอสงวนไว้. เหตุผลกระผมขอให้สภาแห่งนี้ได้รับรู้ไว้ว่าตามที่กระผมแปรนี้เพื่อเป็นมาตรฐานใน
การโอน ซึ่งกรรมาธิการท่านหนึ่งท่านบอกว่าเป็นเรื่องโอนเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องเวนคืนแต่การ
โอนก็อาศัยพระราชบัญญัติเวนคืน ท่านกรรมาธิการต้องเข้าใจในข้อนี้ไว้ด้วย กฎหมายโอนเฉยๆ
ไม่มี มีแต่ประมวลแพ่งเท่านั้น ฉะนั้น กระผมจึงจำเป็นที่จะต้องขอสงวนคำแปรญัตตินี้ และก็ไม่
ขอร้องกรรมาธิการด้วยว่าจะต้องเพิ่มให้กระผมหรือไม่ กระผมยังยืนยันท่านประธาน แล้วก็ฝาก
ท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการและรัฐบาลด้วยว่าการจะทำอะไรต่อไปก็ขอให้ได้พิจารณา -
เร่งรัดในเรื่องกฎหมายต่าง ๆ ไม่ให้ค้างเติ่งไว้เป็นสิบ ๆ ปีอย่างนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงรูป
ของรัฐบาลหลายยุคหลายสมัย โดยทางฝ่ายบริหารคือเจ้าหน้าที่บอกว่าเสนอไม่ได้สักทีนั้น กระผม
คิดว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องง่าย ๆ ไม่ใช่เรื่องยาก ฉะนั้นกระผมขอฝากไปทางรัฐบาลด้วย
แล้วก็ขอให้กู้เงินมาชดเชยค่าห้วยในประเทศไทยให้มาก เพื่อกันภาวะฝนแล้ง ไม่ต้องเสียค่า
เครื่องปั้นทำฝนเทียมครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ฝากนี้ หมายความว่าไม่ตั้งใจแล้วนะครับ
คุณชัย ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปเป็นมาตรา 4 เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ จบการพิจารณาวาระ 2
ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดจะเห็นชอบกับร่าง-
พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัตรราษฎร์บูรณะ ตำบลสรรพพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาทให้
แก่กรมชลประทาน พ.ศ. หรือไม่ครับ ผมจะถามนะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 105 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 105 ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มี
ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระ 4.6 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์
วัดโบสถ์ ตำบลมหาธาตุ อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

๕๕

เชิญกรรมการมีอะไรแถลงใหม่ครับ ไม่มี เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ
พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรม-
สิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลมหาธาตุ อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรม-

ชลประทาน พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัย ชิดชอบ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่กระผมจะขออภิปรายต่อไป
กระผมอยากจะทราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการธิการและรัฐบาลว่า ได้มีการ
ชำระค่าผิดกรรมไปเมื่อไร เป็นยอดเงินเท่าไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายปรีดา พัฒนถาบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ได้ชำระ
เงินไปแล้วเมื่อวันที่ 6 กันยายน พุทธศักราช 2519 กรณีนี้ไร่ละ 1,500 บาท เป็นเงิน 5,400
บาทครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ตั้งใจนะครับ คุณชัยครับ ขอขอบคุณมาก
ครับ คุณชัย ต่อไปท่านเลขาธิการดำเนินการ มาตรา 4

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาวาระที่ 2 แล้วครับ
ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระที่ 3 ผมอยากจะถามที่ประชุมว่า ท่านจะเห็นชอบกับร่างพระราช-
บัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลมหาธาตุ อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรี-
อยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. หรือไม่ครับ ผมจะถามแล้วนะครับ ท่านผู้ใดเห็น
ชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 102 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 102 ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มี-
ครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระ 4.7 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดหัว-
สำโรง ตำบลหัวสำโรง อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการธิการการปกครองพิจารณาแล้วครับ

๔๗

จังหวัดนี้เมื่อไรจะเปลี่ยนชื่อเสียที่เรียกยากเหลือเกินนะครับ เชิญกรรมการมีอะไร
แกล้งไหมครับ ไม่มี เชิญเลขาคำเนินการครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนที่
ธรณีสงฆ์ วัดหัวสำโรง ตำบลหัวสำโรง อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่กรมชล-
ประทาน พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยสงวนอีกครั้ง ว่ากันเลย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ ผมสงวนไว้ทั้ง 6 ฉบับละครับท่านประธาน ท่าน-
ประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนผ่านท่านประธานและคณะกรรมการการ-
ปกครองผ่านไปยังรัฐมนตรี คือรัฐบาล กระผมอยากจะทราบว่ากฎีกาที่ประกาศใช้ที่ชลประทาน
โดยการโอนจากวัดหัวสำโรง ตำบลหัวสำโรง อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา นั้นเมื่อไรครับ
แล้วก็ราคาตอนนั้นราคาปานกลางเท่าไร ปัจจุบันนี้ที่อันนี้ราคาปานกลางเท่าไร แล้วก็ได้ชำระ-
เงินไปเมื่อไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายปรีดา พัฒนถาบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่าน-
ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอตอบคำถามท่านสมาชิกดังต่อไปนี้ วัณนี้ได้จ่าย
ผาดิกรมไปแล้วเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2519 ไร่ละ 594 บาท เป็นเงิน 3,725 บาทครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่ติดใจนะครับ คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ กระผมติดใจนิดหน่อยครับ คือตอบไม่
ชัดเจนครับ คือว่ากฎีกาที่ออกเมื่อไรครับ แล้วก็ราคาปัจจุบันนี้เท่าไร เพราะว่ารัฐมนตรี
ต้องรู้ครับไปบริหารบ้านเมืองทั้งประเทศต้องรู้ ถ้าไม่รู้กระผมก็เสียใจด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายปรีดา พัฒนถาบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่าน-
ประธานที่เคารพ เรื่องนี้ไม่มีการออกพระราชกฤษฎีกาครับ และได้ตกลงกันในวันนั้นกับคณะ-
สงฆ์ โดยยอมเห็นว่าไร่ละ 594 บาท เมื่อ พ.ศ. 2519 ขณะนี้ทางรัฐบาลไม่ได้สอบถามไป
ครับว่าราคาเท่าไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออนะครับคุณชัยพอกันทีนะครับ ไม่ติดใจ
นะครับ คุณชัย เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ มาตรา 4 ต่อครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ จบการพิจารณาวาระ 2 นะครับ
ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระที่ 3 ซึ่งผมอยากจะถามที่ประชุมว่า ท่านจะเห็นชอบกับร่างพระราช
บัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวสำโรง ตำบลหัวสำโรง อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่
กรมชลประทาน พ.ศ. หรือไม่ครับ เอละครับ ผมจะถามที่ประชุม นะครับ ท่านผู้ใด

เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ 107 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 107 ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มี
ครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระที่ 4.8 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัด-
สถิตย์วัดนาราม ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองได้พิจารณาเสร็จแล้วครับ

๕๐

เชิญท่านกรรมการมีอะไรแถลงใหม่ ไม่มีครับ ไม่มี เชิญท่านเลขาคำเนินการครับ
พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรม-

สิทธิ์ที่วัด วัดสถิตยวัฒนาราม ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำบาราก ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับมีท่านเดียว คุณชัยเอาเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคประชากรศาสตร์ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่นี้ กระผมก็ได้ทราบเรียน แสดงว่าที่ทางฝ่ายบริหารโดยรัฐบาลนี้ท่านไม่เคยรู้อะไรเลย คือท่านไม่ได้สอบถามไป คือความจริงนี้ครับ กรมชลประทานต้องรู้ครับ เพราะว่าจะต้องเก็บค่าน้ำ จะต้องตั้งงบประมาณซ่อมคลองที่ขุดอะไรต่าง ๆ ต้องรู้ครับ ถ้าไม่รู้ก็แยครับ บ้านเมือง ท่านประธานครับก็เหมือนเดิมนะครับ กระผมก็อยากจะทราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังกรมการธิการและรัฐบาลว่าได้ตกลงราคาเท่าไร ชำระเมื่อไร ราคาที่ดินตอนนั้นไร่ละเท่าไร ตอนนี้อยู่ไร่ละเท่าไร ความเป็นธรรมของวัดนั้นมันไม่เกิดขึ้น แต่ว่าเพื่อให้รับรู้ ให้ทางวัดสิงห์บุรีได้รับรู้ แล้วผู้แทนจังหวัดสิงห์บุรีคือพี่เพียรศักดิ์ได้รับรู้ดีกว่า ราคาตอนโอนตอนนั้นมันเท่าไร และตอนนี้ราคาเท่าไร แล้วก็กฎหมายเพิ่งจะออก ก็ขอให้ท่านประธานได้กรุณาให้ทางฝ่ายรัฐบาลได้ตอบ กระผมสักนิดเถอะครับ แล้วก็จะได้ผ่านไปโดยเร็วขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายปรีดา พัฒนถาบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้ค่าพาติกรรมได้จ่ายไปเมื่อวันที่ 3 เมษายน พุทธศักราช 2523 ไร่ละ 4,000 บาท 1 ไร่ 2 งานก็เป็นเงิน 6,000 บาท จ่ายในตอนนั้นเป็นเงิน 6,000 บาท

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่ติดใจนะคุณชัยนะ ครับ ขอบคุณมากครับ ต่อไปก็เป็นมาตรา 4 ท่านเลขาธิการดำเนินการ

พลตรี กระจิว สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข แผนที่ทำยพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ จบการพิจารณาวาระ 2 ครับ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาวาระที่ 3 นะครับ ผมจะถามที่ประชุมว่าท่านจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสถิตยวัฒนาราม ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. หรือไม่ครับ ผมจะถามนะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 98 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 98 ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มีก็
 เป็นว่าเราจบพิจารณากันวาระ 4.8 ซึ่งเมื่อวานเราขอเปลี่ยนวาระมาจบหมดพอดีนะครับ ตอน
 บ่ายนี้ผมก็คิดเวลาเราพอสมควรแล้ว ตอนบ่ายอยากจะขอเชิญมาประชุมกันอีก บ่าย 2 โมง
 ตรงนะครับ ส่วนใครจะเสนอเรื่องอะไรก็เสนอตอนบ่ายได้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

พักการประชุมเวลา 12.05 นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา 14.35 นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม
 ต่อไป

ผมได้รับหนังสือจากทางประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาข้อกล่าวหากรณี นาย-
 ทวี ไกรคุปต์ แล้วก็คือเรื่องนี้ขอให้ประธานกรรมการชี้แจงหน่อยครับ 7 วันเนี่ยยังไม่เรียบร้อย
 แจ่มมาผมก็ต้องแจ้งตามข้อบังคับ แจ้งให้ที่ประชุมทราบ ขอให้คุณไกรสร ประธานคณะกรรมการ
 การชี้แจง

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้-
 แทนราษฎรที่เคารพ ตามที่สภาผู้แทนราษฎรในการประชุมครั้งที่ 15/2525 ได้มีมติตามญัตติของ
 จำสับเอก ทรงธรรม บัญญัติ เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในวันนั้นว่าให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
 21 ท่าน เพื่อให้คณะกรรมการไปสอบสวนสืบสวนเรื่องนี้ภายใน 7 วันให้มาเสนอต่อสภานั้น
 บัดนี้ครบกำหนดที่สภามอบหมาย ระยะเวลาที่ให้คณะกรรมการชุดนี้ไปดำเนินการ แต่เนื่อง
 จากตามข้อบังคับ ข้อ 84 ได้เขียนไว้ว่า ให้คณะกรรมการรายงานต่อสภาไม่ว่างานจะแล้ว
 เสร็จหรือไม่ก็ตาม กระผมในฐานะได้รับเลือกจากคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้เป็นประธานคณะ
 กรรมการ จึงขออนุญาตรายงานต่อสภา โดยสรุปย่อ ๆ ดังความต่อไปนี้ นั่นคือหลังจากที่สภา
 แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ 21 ท่านแล้วนั้น ทางเจ้าหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือ
 นัดกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง 21 คนอย่างกะทันหัน พวกกระผมจึงได้มาประชุมกันตามหมายนัด
 ที่สภาดำเนินการคือในวันจันทร์ที่ 12 กรกฎาคม ถึงแม้พวกกระผมส่วนใหญ่จะเป็นผู้แทนราษฎร
 อยู่ต่างจังหวัด แต่เราก็รีบเดินทางมาประชุมในวันนั้นเป็นจำนวนถึง 14 คน เป็นอันว่าครบองค์
 ประชุมแล้วเราก็ได้ดำเนินการพิจารณาขั้นตอนที่จะดำเนินการสอบสวนสืบสวนเพื่อจะรายงานต่อ
 สภาภายใน 7 วัน โดยรุ่งขึ้นวันที่ 13 คณะกรรมการก็เริ่มสอบเอกสารและก็รับฟังการแถลง
 ข้อเท็จจริงจากผู้ที่เราเชิญ ในวันที่ 13 นั้น มีกรรมการมาประชุมตอนเช้าเป็นจำนวน

17 ท่าน ตอนบ่ายเป็นจำนวนถึง 18 ท่าน ในจำนวนกรรมการทั้งหมดเพียง 21 คนนั้น และในวันที่ 14 เราประชุมกันเกือบจะเรียกว่า มีกรรมการมาประชุมครบทุกคน และได้ดำเนินการตั้งแต่เช้าบ่ายและค่ำถึงกลางคืน สรุปผลปรากฏว่าที่เราขอความร่วมมือไปยังผู้ที่น่าจะให้ข้อเท็จจริงได้จำนวน 10 กว่าท่านนั้น ได้มีผู้มาให้ข้อเท็จจริงครบทุกท่าน คือ 1. ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตราดบุรี 2. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม 3. จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย 4. นายสกุล ศรีพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา 5. นายประจัญ ก้าวผจญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา 6. ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี พลตรี ประมาณ อภิเรกสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี 7. นายสมส่วน ศรีนอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา 8. นายสมถวิล วชิรรัตนปรีชัญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ 9. ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายทวี ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตราดบุรี 10. นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ 11. นายบุญเลิศ คทาหยุดเดช หรือช่างใหญ่ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มติชน 12. นางสาวนาตยา เชษฐโชติรส ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มาตุภูมิ สำหรับท่านเจ้าของญัตติ คือ คุณบัญญัติ เกสรทอง ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ เนื่องจากท่านได้รับโทรเลข ซึ่งคณะกรรมการส่งไป และที่ท่านได้รับซ้ำ คือโทรเลขนัดให้ท่านมาให้ข้อเท็จจริงในวันอังคารที่ 13 กรกฎาคม เวลา 10.00 นาฬิกา แต่ปรากฏว่าท่านได้รับโทรเลขในวันที่ 13 วันนั้นเหมือนกัน แต่ได้รับเมื่อเวลา 17 นาฬิกา 14 นาที ฉะนั้นในหนังสือที่กระผมในฐานะประธานคณะกรรมการแจ้งต่อสภาผู้แทนฯ ยังขาดท่านไม่สามารถมาแถลงข้อเท็จจริงนั้น วันนี้ท่านได้มาพบกระผมและมีบันทึกต่อท้ายในโทรเลขมีความว่า "เรียน ท่านประธานคณะกรรมการ กระผมขอยืนยันตามคำอภิปรายของกระผม ในรัฐสภาและสภาผู้แทนทุกครั้งเป็นคำให้การของกระผม นายบัญญัติ เกสรทอง" ซึ่งลงนามเมื่อเช้านี้จึงเป็นอันสรุปได้ว่า ผู้ที่ให้ความร่วมมือทุกท่านนั้น ที่มาให้ปากคำให้ข้อเท็จจริง เราก็ทำการบันทึกส่วนที่ไม่สามารถมาให้ได้ เช่น คุณศิริ หุ่นทอง และคุณบัญญัติ เกสรทอง นั้น ก็เอาคำอภิปรายในรัฐสภาและในสภาผู้แทนราษฎรเป็นคำให้การ ในกรณีที่ท่านผู้แทนราษฎรได้อภิปรายในสภาแล้วเราเชิญมาเป็นผู้แถลงข้อเท็จจริงนั้นทุกท่านก็ยืนยันว่าให้ถือเอาคำอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรและในรัฐสภาเป็นคำให้การด้วย เราได้ทำบันทึกคำให้การทั้งหมดทุกท่านที่สามารถถอดออกมาก็ให้ลงนามรับรองในคำให้การนั้น ส่วนที่ยังไม่สามารถถอดออกมาก็เนื่องจากเจ้าหน้าที่ชวเลขยังถอดข้อความออกมายังไม่หมดนั้น ก็รอที่จะให้ลงนาม ขณะนี้ทางคณะกรรมการได้ทำเสร็จแล้วคือ บันทึกถ้อยแถลงของร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ บันทึกถ้อยแถลงของนายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ บันทึกถ้อยแถลงของนายทวี ไกรคุปต์ บันทึกถ้อยแถลงของนายสวัสดิ์ คำประกอบ บันทึกถ้อยแถลงของนายบุญเลิศ คทาหยุดเดช บันทึกถ้อยแถลงของนางสาวนาตยา เชษฐโชติรส ส่วนที่ไม่สามารถส่งให้บันทึกถ้อยแถลง

รวบรวมอยู่ เมื่อสภาให้กำหนดเพียง 7 วัน คณะกรรมการชุดนี้จึงไม่สามารถจะส่งเอกสารที่ทุกคนให้ปากคำหรือให้ข้อเท็จจริงต่อสภาได้ จึงเรียนมาเพื่อให้ ท่านประธานแจ้งต่อที่ประชุมว่าจะให้คณะกรรมการชุดนี้ดำเนินการอย่างไรต่อไป ถ้าจะให้เอาเข้าพิจารณาในวันนี้คณะกรรมการชุดนี้ก็รวบรวมเอกสารเท่าที่มีอยู่ให้ต่อสภา แต่ถ้าหากสภาบอกว่าเห็นว่าข้อมูลที่มีอยู่นั้นยังไม่กระจ่างพอ ให้รวบรวมต่อก็จะรวบรวมที่ค้างนั้นส่งสภาในโอกาสต่อไป จึงเรียนมาเพื่อกรุณาทราบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมว่าอย่างไร

จำลอง เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : เรียนท่านผู้เป็นประธานสภาที่เคารพ ผม จำลอง เอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคสยาม-ประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่ได้ตั้งใจว่ากรรมการทำงานตามที่สภาได้มอบหมายให้ไปนั้นเสร็จหรือไม่เสร็จ เพราะเหตุใดนั้น แต่ผมใคร่จะตั้งข้อสังเกตให้ท่านประธานและสมาชิกแห่งสภานี้ได้รับทราบว่า ผมเองไม่มีความสบายใจ ที่เราสมาชิกแห่งสภาอันทรงเกียรตินี้ได้เห็นการแปดเปื้อนโสโครกเกิดขึ้นในสภา พวกเราสมาชิกทั้งหลายได้ร่วมกันเพื่อจะขจัดปัดเป่าและล้างสภาให้มันหายโสโครกอันนี้โดยตั้งคณะกรรมการขึ้นไป ท่านประธานที่เคารพ ผมเองเป็นบุคคลหนึ่งที่เชื่อในนิติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 82 และเป็นคนยึดนิติต่อสภานี้ขอให้ตั้งคณะกรรมการแต่เป็นที่น่าเสียสละและน่าเสียใจครับท่านประธานที่เคารพ ผมแคลงใจเหลือเกินว่าในคณะกรรมการวิสามัญนั้น มีบางส่วนบางคนนั้นไม่ได้สอบสวนสืบสวนเพื่อจะหาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ผมขึ้นไปให้การกับคณะกรรมการ กลายเป็นว่าผมเป็นคนถูกสอบสวนในฐานะเป็นผู้ไปกล่าวหาเขา ผมไม่เข้าใจครับว่าทำไมครับบางคน คณะกรรมการบางท่านถึงไปกระทำตัวเป็นนายแก่ต่างให้แก่ผู้ที่ถูกสอบสวน ซึ่งกระผมก็ได้ให้ความเคารพนับถือทุก ๆ ท่าน ทั้งวิวุฒิ คณะวุฒิ เหมือนผมเป็นพระที่อันตบต้านับถือพระที่มีอาวุโสสูง แต่เหตุการณ์ในคณะกรรมการนั้น ทำให้ผมเลิกความนับถือพระที่มีอาวุโสสูงกว่า ผมก็มีและเลิกความเชื่อถือในกรรมการบางคน ที่กระทำการที่ผมนึกไม่ถึง คาดไม่ถึงว่าเป็นผู้ที่ได้รับเกียรติจากสภานี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ เมื่อคณะกรรมการทำงานขึ้นนี้ไม่สำเร็จตามกำหนดเวลาที่สภา ก็เป็นเรื่องของสภานี้จะพิจารณากันต่อไปว่า สมควรจะให้เขาทำอย่างไรแต่อย่างไรก็ตามเถอะครับท่านประธานที่เคารพ ผมไม่อยากจะเชื่อ ไม่อยากจะเชื่อ และขอประกาศกลางสภานี้ว่า ไม่จริง ๆ ที่มีคนมาพูดข่าวลือหนาหูว่า งานนี้เหมือนคล้ายเตหะหมู่เข้าปากหมาไม่จริง ใครจะมาประท้วงผม จะให้ผมถอน ผมก็ว่าไม่จริง เพราะผมได้ยื่นข่าวลือที่ไม่จริง ผมไม่เชื่อว่าข่าวที่เกิดขึ้นครั้งแรกนั้น ก่อนที่จะล้มร่างรัฐธรรมนูญฉบับนั้น นายทวี ไกรคุปต์ จ่ายเงินให้ ส.ส. เพื่อล้มร่างรัฐธรรมนูญ คนละ 5,000 บาท คนละ 10,000 บาท แต่งานนั้นมันหนักไปอีก 10 เท่า 20 เท่า นั้นไม่จริงครับ ผมขอยืนยันว่าไม่จริง ถ้าใครจะพูดต่อไปขอให้สื่อมวลชนทั้งหลายทราบไว้ด้วยว่า ผมพูดว่า ไม่จริง ใครจะพูดว่าอย่างไรก็ช่าง ท่าน-

ประธานที่เคารพ ผมได้ทราบจากท่านประธานกรรมาธิการบอกว่า คณะกรรมาธิการไม่สามารถจะสรุป ไม่สามารถจะลงมติ เพราะสภาไม่ได้มอบหมายให้ลงมติ ไม่ได้มอบหมายให้หาข้อสรุป เพียงแต่มอบหมายให้แค่อ้างอิงคือไปสอบสวนสืบสวนมาเท่านั้น จึงไม่สามารถจะลงมติได้ ผมก็เรียนถามว่า เพราะอะไร ท่านบอกว่า 7 คนให้การบอกไม่รู้ไม่เห็น ไม่ได้ยิน จำไม่ได้ มีคนให้การที่ยืนยันอยู่ไม่กี่คนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงรวมทั้งตัวผมด้วย ท่านประธานที่เคารพ ผมขอให้พระสยามเทวาธิราชต่อหน้าเศวตฉัตร ผู้ใดที่พูดแล้วบอกไม่ได้พูด ผู้ใดที่เห็นแล้วบอกไม่ได้เห็น ผู้ใดได้ยินแล้วบอกไม่ได้ยิน ผู้ใดจำไม่ได้ จงขอให้พระสยามเทวาธิราช ขอให้ ต่อหน้า-เศวตฉัตรนี้ ให้หูหนวก ให้ตาบอด ให้มันเป็นใบ้ ให้มันเป็นโรคประสาทเสื่อม เลือกตั้งคราวหน้าอย่าได้กลับเข้ามานั่งในสภาอันทรงเกียรตินี้อีก ท่านประธานที่เคารพ ผมจะไม่พูดอะไรอีกแล้วในเรื่องนี้ ผมขอพูดวันนี้เป็นครั้งสุดท้าย นับตั้งแต่วันนี้ไปผมจะไม่พูดเรื่องนี้เรื่องใครจะทำอะไรที่ไหนด้อย่างไร ผมก็จะเลิกพูด แต่ขอพูดวันนี้เป็นครั้งสุดท้าย ที่เราจะมาช่วยกันล้างสภาให้หมดความแปดเปื้อนให้หมดจด แม้กระทั่งคุณภิญญา ช่วยปลอด ที่คุณแอบเห็นอะไรต่ออะไรนั้น ขอให้คุณนึกเสียว่าคุณฝันไป ฝันไปแล้วที่คุณตั้งใจจะล้างสภานั้น คุณไม่มีโอกาสจะล้างต่อไปแล้ว ขอให้คุณคิดเสียว่า นตฤ สนฤ ปริ สุขี นั้นแหละครับ คือการเดินตามรอยพระพุทธองค์ ขอขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าจะมีการอภิปรายต่อไปนะครับ เดี่ยว ๆ นะครับ ผมขอเรียน คือว่าประเด็นในเรื่องนี้มันมีแต่เฉพาะไปอย่างนี้ คณะกรรมาธิการที่เรามอบหมายไปเขายังประมวลข้อเท็จจริงมาไม่หมด งานยังค้างอยู่ เขาก็เสนอมาต่อประธานสภา ประธานสภานำมาให้ที่ประชุมรับทราบในเรื่องนี้ และที่ประชุมจะทำอย่างไร มีอยู่ 2 วิธีเท่านั้น วิธีที่ 1 ที่ประชุมอาจลงมติขยายเวลาให้เขา อันที่ 2 ตั้งคณะกรรมาธิการชุดใหม่เท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นการอภิปรายขอให้อยู่ในประเด็นที่ว่าสมควรจะตั้งกรรมาธิการ หรือสมควรตั้งกรรมาธิการใหม่ ถ้าหากปล่อยเลอะเทอะไปแล้วจะยุ่งใหญ่ กรุณาอภิปรายอยู่ในกรอบหน่อย เชิญครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล จากจังหวัดขอนแก่น เท่าที่ทางคณะกรรมาธิการที่ทางรัฐบาลหรือสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งไปให้ไปศึกษาข้อเท็จจริงมารายงาน แล้วให้เวลา 7 วัน แต่ท่านประธานกรรมาธิการก็ได้มาทราบเรียนต่อท่านประธานว่ายังไม่สำเร็จ เพราะมีข้อขัดข้องอยู่หลายประการนั้น กระผมเห็นว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งเราจะต้องทำความเข้าใจนำความจริงให้มาประจักษ์ต่อที่สภาแห่งนี้ 7 วันที่ให้ไปก็กะว่าจะเข้ากับสมัยประชุมนี้พอดี ถ้ายืดเวลาต่อไปอีกก็ไม่มีเวลา เพราะสภาเราจะปิดในวันที่ 30 อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้าจะให้มันพอไปกันได้ครับ เรื่องทำความเข้าใจที่สภานี้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานให้ทราบว่า คงจำได้ กระผมเป็นคนทำคนแรกแล้วถูกรุมล้อมอยู่ที่ กระผมจำได้ ใช้มาตรา 82 มาตราเดียวกันนี้ ไม่เคยมีตั้งกรรมาธิการไปศึกษาที่ไหนด้วยซ้ำ เรื่องของกระผมเรื่องนายประจวบ ตั้งชัยศักดิ์

นายบุญเกิดคนนี้เป็นคนทำถูกหลาย ๆ คนถูกรุมล้อมว่าเอาความเท็จมากแล้วเอาหลักฐานที่ไหนมาจนกระผมต้องนำเรื่องเข้าไปยังตุลาการรัฐธรรมนูญ เรื่องจึงสำเร็จไปตามที่ตุลาการรัฐธรรมนูญได้ตัดสิน เรื่องสำเร็จไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าจะทำความสะอากันจริง ๆ กระผมก็การันตีว่ามาถึง 7 วัน มีอะไรเป็นความจริงที่ได้รับพอจะแจ้งให้สภาได้ทราบถึงมันจะไม่หมดไม่ได้ละเอียดยกท่านประธานกรรมการก็บอกว่ามีหลักฐานพิมพ์สำเร็จอยู่แล้วหลายคนหลายรายน่าจะมาแจกกันอ่านตรงนี้ เอาความจริงที่มันมีขณะนี้มาพิจารณากันว่าสมควรจะให้อยู่ หรือสมควรจะให้ไปจะเอาคนดีไว้ หรือจะเอาคนเลวไปหลักฐานที่มันพอมักก็พอจะพิจารณากันได้ ยึดไปอีกก็ไม่เห็นจะมีประโยชน์อะไรกับแผ่นดิน กระผมไม่สาบานต่อพระสยามเทวาธิราชที่ไหน เพราะกระผมไม่เคยเชื่ออะไรนอกจากความดีความชั่ว ของตัวกระผมหรือความเลวของตัวกระผมที่กระผมทำเมื่อสิ่งใดดีสิ่งใดเป็นความจริงก็เอามาแจกันมาดกันว่า คุณนี้ให้จะ ๆ แจ่ง ๆ เลยว่า อย่าขยายไปอีกเลยครับ ขยายไปอีกประเทศชาติมีอะไรดีขึ้น รังแต่เอาความชั่วมาตีแผ่กัน เอาเชื่อไว้ให้สื่อมวลชนไว้คำตลอดไป ๆ เอาเสียวันนี้ ตัดสินเสียเลยว่าจะชั่วหรือดีให้มันเห็นให้มันรู้กัน รู้กันเสียเลยว่าจะใครเอาไปบ้าง ใครทำชั่วทำดี เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นว่าข้อเท็จจริงทั้งหลายทั้งปวงที่กรรมการได้ไปศึกษามาเอามาแจกเสีย ส่วนการตัดสินใจนั้นเป็นเรื่องของสมาชิกผู้มีเกียรติแต่ละท่านจะต้องใช้เอกสิทธิ์ของตัวเอง ไม่ใช่ให้กรรมการมาเป็นคนขึ้นนำไม่ให้กรรมการเป็นคนตัดสินนั้นเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 82 เอาความจริงมาให้พวกเรารู้จัก เราจะได้เป็นเครื่องตัดสินใจตัวเองว่าควรจะให้อยู่หรือควรจะให้ไป เรื่องอย่างนี้ไม่ต้องยึดเยื้อหรือครับ ของกระผมไม่เห็นมีใครมายึดเยื้อวันเดียวว่ากันในวันเดียวเลยวันนั้นกระผมจำได้ ถูกสับถูกโขกแต่คนเดียว ยืนเป็นโงนเลยครับ ยังสู้ได้อยู่ไม่เห็นเป็นอะไร คราวนี้กรรมการนั้นไปศึกษาเสีย 7 - 8 วัน แล้วได้อะไรมาก็มาว่ากัน กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านคงจะมีสติปัญญาพอที่จะประกอบกับการตัดสินใจตัวเองว่า สิ่งที่คุณกรรมการได้มานั้นเป็นเท็จหรือเป็นจริง แล้วจะได้วินิจฉัยด้วยตัวของตัวเอง ใช้ตามหลักมาตรา 82 กระผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ให้พิจารณากันเสียวันนี้ถ้าหากไม่พอตามที่เขากำหนดไว้ในมาตรา 82 คือจำนวนไม่น้อยกว่า ขอบประธานอภัยนะครับ กระผมจะต้องเปิดคู่มือหน่อยหนึ่งประมาณสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดก็งั้นใจ ก็ในเมื่อเราไม่มาประชุมจะทำอย่างไร ทำไมไม่มาประชุม มาประชุมซิครับ เมื่อวานก็ไม่ครบ ถ้ากระผมจะเปิดเผยก็หาว่ากระผมนี้อวดดี เพราะฉะนั้นมาให้ครบเอาให้ออกซิถ้าจะเอากันนะ แก่รัฐธรรมนูญไม่ได้ก็มาไม่ครบ ก็จะไม่เอาคนออก มาไม่ได้ไม่ครบก็เป็นเรื่องของเรา ว่ากันให้มันจะ ๆ ไปเลยว่ามีครบไม่ครบก็ว่ากันไปเลยให้มันสำเร็จเสีย บ้านเมืองยังมีปัญหาอีกมาก ปากท้องของประชาชนยังยากจนอยู่เยอะ เอาคนออกคนเดียว เรื่องจังหวัดเดียวเถียงกันอยู่ได้ตั้งหลายวันแล้วหลายอาทิตย์แล้ว บ้านกระผมฝนก็แล้ง ฝนก็ไม่ตก ช่วยหน่อยซิครับ ชาวบ้านกระผมขายไม่ออก อย่างนั้นมีประโยชน์กับประชาชนมากกว่าจะเอาคนคนเดียวออก กระผมจึงขอยืนยันว่าจะต้องทำวันนี้

๕๗

ให้สำเร็จ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญทางประธานกรรมการก่อน

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ คือที่
ผมเสนอเข้ามาในนามของคณะกรรมการวันนี้เท่าที่ทราบเรียนเมื่อกี้เป็นไปตามข้อบังคับที่
กำหนดและที่รวบรวมเอกสารนั้นน่าจะพุดง่าย ๆ ว่า บุคคลที่มาแถลงข้อเท็จจริงนี้เราพอแล้วเรา
ครบแล้ว แต่เนื่องจากรวบรวมเอกสารยังไม่เสร็จ ท่านประธานทราบไหมครับ เมื่อกี้
ข้าราชการบางคนจนยันสว่างยังไม่ได้กลับบ้าน กรรมการบางคนออกจากสภานี้เที่ยงคืน
เพราะฉะนั้นพยายามทำเท่าที่กำลังคนจะทำ ผมขอยืนยันว่าข้าราชการรัฐสภาทำงานสุดสติ-
ปัญญากำลังความสามารถ ไม่มีข้าราชการในหน่วยงานไหน ๆ ที่จะอวดอ้างว่าทำมากกว่าที่นี่
แต่ผมขอยืนยันว่าที่นี่ทำไม่น้อยกว่าที่อื่นแล้วเมื่อเอกสารเรามี ผมก็ทราบเรียนต่อท่านประธาน
และเพื่อนสมาชิกแล้วว่าเราพร้อมจะส่ง แต่มีจำกัด ถ้าจะให้ส่งจะให้พิจารณา ท่านก็ลงมติครับ
ถ้ามีมติบอกให้พิจารณาวันนี้ก็จะส่งเข้ามา เหตุที่ส่งเดี๋ยวนี้ยังไม่ได้เนื่องจากเอกสารนี้ลับ เปิด-
เผยไม่ได้ ไม่ต้องการให้มีการตะสุกรเข้าปากสุนัขหรือตะสุนัขเข้าปากสุกร เพราะกรรมาธิ-
การชุดนี้เราไม่ต้องการเห็นภาพสุกรและสุนัข ท่านลงมติครับว่าให้พิจารณาวันนี้ก็จะนำเอกสาร
เข้ามาเท่าที่สามารถรวบรวมได้ โดยเกียรติยศของนักการเมืองผมยืนยันว่าคณะกรรมการ
21 คนนี้ทำหน้าที่อย่างสุจริต จะมีเพียงบางท่าน บังเอิญการซักถามผู้ไปให้ถ้อยคำนั้นเสมือน
หนึ่งเป็นการซักฟอกหรือซักค้านได้ผลไปบ้าง ซึ่งผมก็เตือนบอกหยุดให้ซักในประเด็น เท่านั้น
ครับ ขอเรียนอย่างนี้ แล้วแต่สภาครับ ลงมติครับ จะได้ส่งเอกสารทั้งหมดเท่าที่รวบรวมแล้ว-
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญข้างหลังครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้-
มีเกียรติ กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ก่อนอื่นที่
กระผมจะได้อภิปรายต่ออัน ความจริงวันนี้ผมไม่อยากจะพูดอะไรเลย การสอบสวนคุณทวี
นั้นกระผมถือว่าเป็นหน้าที่ของกรรมการ แต่เหตุการณ์ที่ทำให้ผมสงสัยและไม่รู้สึกสบายใจก็
เมื่อวานนี้เองหลังจากกระผมขึ้นไปจากห้องประชุม กระผมจะเข้าไปดูในห้องประชุมกรรมการ
กระผมเปิดประตูแล้วกระผมก็ไต่ถามประธานด้วยความเคารพอย่างสวยงามและนั่งลง ท่าน-
ประธานกรรมการผู้อาวุโสจากเชียงใหม่ ขอประทานเอ่ยชื่อ นายไกรสร ตันติพงศ์ ที่ท่าน
บอกท่านเลือกตั้งมาแต่ปี 2512 ท่านหันมาเห็นกระผมบอกว่า คุณภิญญา คุณมาให้การหรือเปล่า
บอกเปล่าครับผม ออกไป เชิญออกไป ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเป็นผู้แทนราษฎรนะ
ครับท่านประธาน มีสิทธิ์มีเสียง ประชาชนให้สิทธิ์เลือกมาเท่ากับคุณไกรสร ไล่กระผมอย่าง
กระผมเป็นเด็ก กระผมทราบเรียนว่า วันนี้ประชุมอะไรกันเขาบอกประชุมลับ กระผมโทรศัพท์
ไปถามคุณเปรมบอก-ลับ ลับทำไมเจ้าหน้าที่นั่งกันเต็ม หรืออย่างน้อยก็มาอยู่หน้าห้องชิบอก มัน

ลับ คุณภิญญา เข้าไม่ได้ กระผมก็เป็นคนมีมรรยาทพอสมควร ทำไมท่านประธานเห็นหน้ากระผม แล้วตกใจลุกลี้ลุกลอน กระผมไม่ได้เข้าไปขอเงินใคร บังเอิญกระผมมีรายได้จากธนาคารและมีรายได้จากบริษัทหลายที่ ไม่จำเป็นต้องเป็นขอทานในสภา กระผมข้องใจท่านประธานกรรมการวันนั้นว่าทำไมแสดงกิริยาอย่างนั้น ท่านพูดดี ๆ ซิครับ คุณภิญญา เข้าไม่ได้ กระผมก็ไม่เข้า กระผมมีสิทธิ์เป็นผู้แทนอยู่หรือเปล่า กระผมอยากจะเรียนถามท่านประธาน เพราะในฐานะผู้แทนใหม่ไม่ค่อยรู้ข้อบังคับว่า ผู้แทนอย่างกระผมเข้าไปฟังกรรมการได้หรือไม่ ที่ผ่านมาในอดีตเราเคยไปนั่งในกรรมการชุดไหนก็ได้ กระผมไม่เห็นใครไล่ นะครับ ท่านประธาน เราให้เกียรติซึ่งกันและกันเรื่องอย่างนั้นมันไม่ใช่เรื่องใหญ่โต ความวุ่นวายความลุ่มจมของชาติบ้านเมือง ขนาดงบประมาณแผ่นดินเป็นแสนล้านพันล้าน กองทัพไทยมีอาวุธเท่าไร เราเปิดเผยมักกรรมการให้ ส.ส. เข้าฟังได้ ไอนี้มันฉบับกระเป๋านี้ครับท่านประธานมัน เป็นฉบับกระเป๋าสั่งไม่จำเป็นที่จะต้องว่าผู้แทนอย่างกระผมเข้ามานั่งไม่ได้ ท่านคิดดูซิครับกระผมเป็นผู้แทนหรือเปล่า ท่านบอกประชุมลับ ประชุมลับทำไม เออละ เจ้าหน้าที่อยู่ได้เต็มไปหมด อย่างน้อยมาบอกกระผมซิครับว่าเข้าไม่ได้ กระผมก็ไม่เข้า กระผมข้องใจท่านประธานกรรมการ เพราะเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นอย่างนี้กระผมเองก็เป็นหนึ่งที่จะให้คุณให้โทษได้เหมือนกัน เพราะกระผมก็มีส่วนเกี่ยวข้องในการยกมือให้คุณทวิจะอยู่ หรือคุณทวิจะไป กระผมมีสิทธิ์เท่ากันครับกระผมน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปนั่งฟังได้ แต่ขอความกรุณาทำไมท่านต้องใช้กิริยาอย่างนั้น ใช้กิริยาที่ไม่สมควรอย่างยิ่งเห็นกระผมเป็นเด็กข้างถนน ผู้แทนราษฎรเหมือนกัน ท่านประธานครับ ก็สมัยที่ผู้แทนด้วยกันแหละครับมีสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญเหมือนกันทุกประการ กระผมจึงขอกราบเรียนว่า ที่กระผมลุกมาพูดวันนั้นนั้น กระผมข้องใจตัวประธานกรรมการ และกระผมจะทำอย่างหนึ่งอย่างใดนั้นเป็นเอกสิทธิ์ของกระผม ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับทางนี้

นายวัชระ ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วัชระ ประภาพัฒน์ กรุงเทพมหานคร ประชากรไทย ท่านประธานครับ ผมเป็นคนหนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการวิสามัญในเรื่องนี้ครับ เมื่อก่อนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากเชียงราย ประธานโทษที่ต้องเอ่ยนามนะครับ ท่านทรงธรรม ปัญญาดี ท่านได้กล่าวอ้างในสภาอย่างโจ่งแจ้งว่า มีกรรมการบางคนนั้นชกถามและกักปบป้อง มันเป็นที่เสื่อมเสียต่อคณะกรรมการทั้งหมดทั้งชุด ผมอยากจะให้ท่านทรงธรรม ปัญญาดี นั้นได้กล่าวเถอะครับว่าใครครับที่กักปบป้อง ใครครับที่ทำเป็นที่เสื่อมเกียรติครับให้ท่านได้ระบุงกลางสภานี้เถอะครับ มันเป็นผลเสียหายทั้งหมดไม่ใช่แต่เพียงคณะกรรมการเท่านั้น เสียหายถึงสภาด้วยเป็นซ้ำที่ 2 ขอความกรุณาเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย

พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมได้พูดออกไปแล้วว่ากระผมจะขอยุติเรื่องวันนี้เป็นวันสุดท้าย และจะไม่พูดต่อไป กระผมจะเดินตามรอยพระพุทธร่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและถือบทที่ว่า "นัตถิ สนฺติ ปริ สุขํ" เมื่อท่านต้องการจะทราบอยู่ในรายงานของคณะกรรมการมาธิการ ซึ่งท่านเป็น กรรมการมาธิการอยู่ ซึ่งท่านก็นั่งอยู่ที่นั่น และในรายงานนี้ท่านทุกคนอ่านหนังสือออก กรุณาไปอ่าน เองเองครับว่าใครที่แสดงตัวเป็นทนายแก้ต่างให้แก่ทนายทวิ ไกรคุปต์ อยู่ในนี้หมดแล้วครับของ-คณะกรรมการมาธิการ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยวครับ เชิญว่าเสียถ้าอยากพูด เอาเชิญ คุณพิภพครับ-เชิญ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิกพ อะสี-ติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ที่ควววัชระ เสนอมาเพื่อถามคุณทรงธรรม ให้เอ่ยชื่อนั้น กระผมเห็นว่าเป็นการสมควร ในขณะที่พรรคประชาธิปัตย์ในประเทศไทยไม่มีความสบายใจ เพราะพรรคประชาธิปัตย์ไทยมีกรรมการส่งเข้าไป 2 คน คือ คุณวัชระ ประภาพรณ์ และคุณ-เย็นจิตต์ รัตพันธ์ ณ อยุธยา กระผมกลัวว่า 2 คนนี้ไปปกป้องหรือเบลาาก็ไม่ทราบ เพราะฉะนั้น คุณทรงธรรมครับ คุณควรนำจะเอ่ยชื่อขึ้นมาว่าใครปกป้อง ถ้าว่าคุณวัชระปกป้อง หรือคุณ-เย็นจิตต์ ปกป้อง เราก็ต้องไปพูดในพรรคแต่กระผมเชื่อว่า 2 คนนี้ไม่ปกป้อง เพราะฉะนั้นต้องเอ่ยชื่อนะ ครับ เพราะฉะนั้นถ้าถาม คุณทรงธรรมกรุณาเถอะครับ คุณก็เป็น ส.ส. มา 4 สมัยแล้ว เชิญ-ครับคุณทรงธรรมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า คุณสมานต่อไปครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) กระผมขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานด้วยความเคารพ คือความจริงกระผมก็อยากจะได้ฟังผล เพราะว่ารอฟังผลกันมานานแล้ว มีการพูดพาดพิงเป็นห่วง กันเหลือเกินว่า ขอประธานโทษอาจจะเป็นคำหาญหรือคำที่ไม่สุภาพทำนองที่ว่า ตะเนื่อเข้า ปากหมา เพราะว่าในช่วงหลังนี้มันอยู่ในกลิ่นที่ไม่ค่อยสะอาดเท่าไรนัก กระผมก็เกรงว่าการสืบ ไปเรื่อย ๆ นี้จะทำให้กรรมการนี้มีส่วนพัวพันไปด้วย ยกตัวอย่างถ้าหากท่านประธานจะใคร่-ขอประธานอนุญาตเรื่องของท่านประธานกรรมการเอง ด้วยความเคารพนะครับ อย่างท่าน ไกรสร ตันติพงษ์ ซึ่งเป็นที่กระผมนับถือทราบข่าวว่าคุณทวิ ไกรคุปต์ ได้ไปบอกคุณฉลาดว่าท่าน-ไกรสร ตันติพงษ์ เป็นหนี้อยู่ 2 แสนบาท แต่กลับปรากฏว่ามีการโทรศัพท์คุยกันอย่างไรก็ยังไม่ ทราบ ข้อเท็จจริงอย่างนี้ ปรากฏว่าบัดนี้หนี้สินนั้นมันหายไป แล้วก็ข้อเท็จจริงนั้นทางท่านรัฐมนตรี ไกรสรท่านก็ยืนยันยืนยันว่าทางคุณทวิ ไกรคุปต์ นั้นเป็นหนี้อีก 50,000 บาท ข้อเท็จจริงเป็น ประการใด กระผมว่าเพื่อความใสสะอาดของท่านรัฐมนตรีไกรสรเองว่าเป็นการซื้อที่ดินยังคง กันอยู่ หรือส่วนลำไยอะไรก็ตามแต่ กระผมว่าถ้าให้ดีที่สุดสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนั้นมันออกมาอย่างนี้ กระผมว่าท่านรัฐมนตรีไกรสร เพื่อภาพพจน์ที่ดีที่สุดว่าท่านจะทำงานนี้ต่อไปขอให้ได้เคลียร์ (Clear) ในเรื่องนี้ให้สภาทราบ กระผมก็รับทราบเป็นอย่างนี้ถ้าหากว่าสรุปกันได้ในวันนี้ก็จะ

เป็นการดีที่สุด ไม่ต้องสืบความยาวสาวความยืดครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เทียว ผมฟังดูพูดยังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องเข้ารายนะครับ คือไปพูดกันนอกเรื่องมากไป ผมขอให้พูดกันว่าจะเอากันอย่างไรนะครับ เอ้า ทางโน้นก่อนครับ ทางหลังสุดครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ หรือนายกล้วยลูกสารคาม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม พรรคธรรมสังคม กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพพะครับ ซึ่งปัญหาที่เราถกเถียงกันอยู่ในขณะนี้ เป็นปัญหาที่อยู่ในลักษณะที่ทุกคนก็อยากร้อยยากจะฟังเรื่องเหล่านี้ แล้วกระผมขอกราบเรียนว่า พอเอ่ยชื่อพรรคของกระผมก็มีเสียงครืนเครงในสภา นั่นแสดงว่ามีการสนับสนุนแล้วว่าธรรมสังคมต้องเกิดขึ้นแน่นอน ท่านประธานที่เคารพครับ ทุกคนที่นั่งอยู่ในสภานี้ล้วนแต่ผู้ทรงเกียรติทั้งนั้น เราก้าวเข้ามาสู่สภานี้โดยศรัทธาของประชาชน โดยประชาชนเลือกตั้งเราเข้ามา แต่ในขณะนั้นวันนั้นในขณะที่ล้อมวลชนก็อยู่ที่นี้ และอีกหลาย ๆ ท่านก็อยู่ที่นี้ ขณะนั้นมันเป็นเรื่องระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพัดกันเอง เมื่อก่อนนี้เราคำหาว่าทหารปฏิวัติทำให้บ้านเมืองวุ่นวาย เดียวนี้เราคำหาหาไม่ได้ ทหารเขาก็ไม่ได้คิดจะปฏิวัติ และในขณะเดียวกันทั้ง ๆ ที่ก็รู้อยู่ว่าเขากำลังมีการซื้ออาวุธขายอาวุธเป็นข่าวฉาวโฉ่ แต่เราไม่พูดกัน เราเอาเรื่องซึ่งไม่เป็นสาระขึ้นมาขบเคี้ยวเคี้ยวเข็ญกันอยู่ในขณะนี้ เราน่าจะเอาเรื่องอื่นซึ่งมันสำคัญ เรื่องปากเรื่องท้องของประชาชน ฉะนั้น คุณทวี ไกรคุปต์ จะอยู่หรือจะไป กระผมอยากจะให้ลงมติกันเสียวันนี้ให้มันรู้แล้วรู้รอดกันแล้วการประชุมคราวหน้าไม่ต้องมาพะวักพะวนกับไอ้เรื่องبابอคอกแตกพวกนี้ เอาเรื่องปัญหาซึ่งกำลังเดือดร้อนอยู่ในขณะนี้มาแก้ปัญหาคดีกว่าท่านประธานครับ ฉะนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมเคารพแนวความคิดของแต่ละท่านว่าท่านอยากจะแสดงออก อยากรจะพูด แต่เรื่องขณะนี้กระผมทราบโดยสามัญสำนึกว่าในหัวใจของท่านขณะนี้อยากพูด แต่บางท่านพูดไม่ออก ไม่รู้จะพูดอย่างไรสรุปแล้วก็บอกกระผม "กล้วย อัมพล ทำอย่างไรจะยุติได้ บอกประธานที่เถอะให้ลงมติกันเถอะ" แล้วแต่ท่านประธานครับ

(นายไกรสร ตันติพงศ์ ไต่ถามและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้อีกครั้งเดียวครับ เชิญท่านประธานกรรมาธิการ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผมได้เรียนแล้วว่าเราได้รวบรวมหลักฐานพร้อมจะเสนอต่อสภา เอกสารมี ขอเพียงมติของที่ประชุม

สำหรับกรณีของท่าน ส.ส. ภาณุญา ช่วยปลอด จังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น กระผมเสียใจที่กระผมต้องใช้ความตรงไปตรงมาเด็ดขาด เพราะในเวลาที่ท่านโผล่เข้าไปปะทะกันนั้นเป็นการประชุมซักถามเป็นการให้การเป็นความลับผู้ที่ให้การอาจจะหวั่นเกรงไม่กล้าให้ตามความเป็นจริง

ก็ได้ จึงบอกว่าคุณมาให้การเป็นพยานหรือเท่ากับเตือนสติแล้วว่าท่านไม่ได้รับ เชิญ แต่ท่านก็ก้าว
 มาอีก 2 - 3 ก้าว กระผมถึงเชิญออกไปเมื่อท่านยังไม่ออกไปกระผมบอก เชิญออกๆ ได้พูดจริง
 ถ้าคำพูดอันนั้นมันหนักกระผมขอกราบขอโทษเดี๋ยวนี้

ส่วนที่คุณสมาน ชมภูเทพ ถาม ขอบคุณครับ คุณทวี ไกรคุปต์ เคยอยู่พรรคประชาธิปัตย์
 คนคิดว่าคุณทวี ไกรคุปต์ นี้ ขอประทานโทษกระผมไม่ได้สบประมาทนะครับว่าเป็นคนมือเต็บ ใน
 ความรู้สึกส่วนตัวกระผมเท่าที่รู้จักบางครั้งซัดๆ กรณีอย่างไร กรณีเมื่อปี 2521 คุณทวีไปที่
 เชียงใหม่กระผมอยากทราบว่าพรรคประชาธิปัตย์ของกระผมมีปัญหา คุณทวี ไกรคุปต์ และพวก-
 เหมายกัสมีสักคนตั้ง 40 - 50 คน ไปขอกระผมในฐานะเป็นนักการเมือง อย่างน้อยก็ได้รับ
 เลือกตั้งมาตั้งแต่ปี 2500 แล้วก็อยู่ในอันดับว่ามีอาวุโสในพรรคบ้าง ลองทบทวนจะอย่างไร
 กับพรรคของตัวเอง พุดง่าย ๆ ก็เท่ากับมาขอร้องให้กระผมคิดเต็บโตอยากเป็นใหญ่ตั้งพรรค แต่
 กระผมบอกกระผมไม่อยู่ในฐานะอย่างนั้น ในการเลือกตั้งปี 2522 นี้กระผมจะมีสตาจ์หรือไม่
 ยังไม่แน่ กระผมเคยมีที่นา 120 ไร่กว่าไร่เดี๋ยวนี้เหลือเพียง 20 ไร่ กระผมมีที่ดินเหลืออีกไม่
 เท่าไร คุณทวีจึงตกลงซื้อที่ดินผืนหนึ่งของกระผมจำนวน 40 ไร่กับ 6 ตารางวา อยู่ที่ตำบล-
 บ้านปาง อำเภอดงหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ในราคา 150,000 บาท ขอโทษครับ คุณทวีไม่
 สามารถจ่ายเงินให้กระผมได้ทันที เพิ่งจะได้ก่อนเลือกตั้งปี 2522 แค่ 1 แสนบาท และอีก
 50,000 บาท ขอประทานโทษ ระหว่างกระผมเป็นรัฐมนตรีนั้นกระผมพยายามทวงถาม ในที่สุด
 ได้ปลายปี 2523 เป็นจำนวนเงิน 50,000 บาท กระผมกล้าเปิดเผยตามความเป็นจริงกระผม
 เป็นนักการเมืองฐานะกระผมไม่สู้จะดีในนี้มีเจ้าหนี้ที่จริง ๆ ครับ นั่นครับ คุณจรรยา วัฒนากร
 ตอนกระผมเป็นรัฐมนตรีกระผมไม่มีสตาจ์ เรานั่งประชุมติดกัน คุณจรรยาได้แสดงน้ำใจกับผม ผม
 เป็นหนี้ทุกวันนี้ 50,000 บาท ไม่เคยขอให้กระผมใช้อำนาจในทางเป็นรัฐมนตรีทำอะไรให้เลย
 ในนี้ยังมีครับนักเรียนรุ่นเดียวกับกระผมนายแพทย์ กระผมพร้อม เพราะฉะนั้นขอกรุณาอย่าพูด
 อย่างนั้น

(นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านทักท้วงแล้วครับ เชิญทักท้วง

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อนุวรรตน์
 วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย เราไม่ได้มาซักประวัติ
 ของท่านรัฐมนตรีไกรสรนะครับว่ามีที่ดินกี่ไร่ ขायให้ใครบ้าง แล้วไปเกี่ยวกับไปถึงราชบุรีอีก
 แล้วครับ คือพี่จรรยา วัฒนากร ผมว่านอกเรื่องครับ เพราะฉะนั้นผมขอประท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นด้วยครับถูกต้องครับ ถ้าประท้วง

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ ผมเคารพ ถูกต้องครับ
 เพราะฉะนั้นท่านประธานจะให้ที่ประชุมนี้ทำอย่างไร ถ้าจะให้ดำเนินการ ผมก็จะเอาเอกสาร
 มาถ้าบอกว่าไม่ดำเนินการ ผมก็จะลาออกจากคณะกรรมการเสียเลย คุณสมักรอยากรจะให้ผม

๖๒

ลาออกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็นำเรื่องนี้มาแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ เคียว-ขอโทษครับ ผมแจ้งมาให้ที่ประชุมทราบที่ประชุมจะทำอย่างไรก็ตามใจ ที่ประชุมมีทางที่จะทำได้ตามข้อบังคับก็คือว่า ขยายเวลาให้เขา หรือตั้งกรรมาธิการใหม่ หรือจะทำอย่างไรก็ตามใจ ก็เสนอขึ้นมาก็แล้วกันว่าจะทำอย่างไรครับ เชิญคุณอนุวรรตน์จะเสนออย่างไร เชิญ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย กระผมขอพูดในฐานะที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญในขณะนี้กระผมยังติดใจที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดขอนแก่น ที่กล่าวไปเมื่อกันะครับ ที่บอกว่าคณะกรรมาธิการไปทำงานอย่างไรนี้ยังไม่ค่อยแจ้งชัดเจนครับ เพราะว่าหนังสือที่ประธานคณะกรรมาธิการทำมานั้นไม่ชัดเจน กระผมขอประธานทราบเรียนว่า เมื่ออาทิตย์ที่แล้วสภาแห่งนี้ได้ตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นในวันพฤหัสบดีที่แล้วสภาได้ตั้งประชุมกรรมาธิการครั้งแรกเพื่อเลือกประธานและเลขานุการในวันจันทร์ เวลา 10.00 นาฬิกา แล้วตั้งแต่เราได้ประชุมกันครั้งแรก เมื่อเลือกประธาน เลือกเลขานุการ แล้วเราก็ได้ทำงานตั้งแต่วันจันทร์ เวลา 10.00 นาฬิกา ประชุมกันเสร็จสิ้นเมื่อคืนนี้ เวลา 21.30 นาฬิกา นะครับแล้วก็รายงานต่าง ๆ เอกสารต่าง ๆ นี้คณะกรรมาธิการได้ครบหมด ครบถ้วนหมด ทั้งรายงานการประชุม ทั้งคำให้การ ไม่ใช่คำให้การครับ กระผมขอกราบอภัยครับ คือท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาให้ข้อเท็จจริงที่เราเชิญมาให้ข้อเท็จจริงนั้น 12 ท่านนั้นมาให้ครบ แล้วก็ยืนยันว่าให้ใช้คำอภิปรายปราศรัยต่าง ๆ ในสภาแห่งนี้เป็นคำแถลงข้อเท็จจริงด้วย เพราะฉะนั้นเหตุที่ทำให้คณะกรรมาธิการมีปัญหาที่ได้ถกเถียงกันอยู่ตลอดเวลาก็คือว่า เรื่องนี้คณะกรรมาธิการเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญเห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับชื่อเสียงของสถาบันรัฐสภาแห่งนี้ ถ้าหากทำไม่รอบคอบอาจจะมีเสียงเข้าข้างหรืออาจจะมีเสียงไม่เข้าข้าง อาจจะมีเสียงปกป้องสภา หรืออาจจะมีเสียงไม่ปกป้องสภา ด้วยเหตุผลอันนี้เราก็คิดว่าก่อนที่จะเรารู้สึกตัดสินใจว่าเราจะสรุป หรือไม่สรุปในเรื่องนี้นั้น เราจำเป็นต้องเอาเอกสารทั้งหมดนี้ครับ ซึ่งเราทราบดีในคณะกรรมาธิการ นี้ทราบดี แต่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาทั้งหมดนั้น ท่านไม่ทราบเอกสารทั้งหมด และคำให้การ คือคำแถลงข้อเท็จจริงนั้นมีการเปลี่ยนแปลงจากที่อภิปรายในสภาที่มี และไม่ตรงกับในสภาที่มี เพื่อความเป็นธรรมด้วยกันทั้งคู่ถูกกล่าวหาและผู้กล่าวหาคือผู้ยื่นญัตติ กรรมาธิการก็เห็นว่าถ้าใช้เวลาอีกเพียงประมาณสัก 2 วันหรือ 3 วันเป็นอยู่อย่างมาก แล้วก็ให้เวลาเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาได้ไปเอาคำอภิปรายของสมาชิกทั้งหมดซึ่งมีหลาย 100 หน้านะครับ แต่ก็ได้เอาออกมาแล้วจะได้ไปหมุ่หน้าครับ แต่ละชุดนี้จะต้องหมุ่ 301 ชุดนะครับ แล้วก็ถ้าหากว่าจะเอาเรื่องทั้งหมดนี้มาแจกให้กับสภาแห่งนี้ ทั้งหมดนี้ประมาณ 400 หน้านั้น กระผมคิดว่าสภานี้จะใช้คำวินิจฉัยโดยความเที่ยงธรรมนั้นอาจจะไม่เป็นไปตามนั้น เพราะว่าเอกสารที่จะยื่นให้มันจะต้องไปนั่งอ่านนะครับ กระผมว่านั่งอ่าน 3 วันนี้ก็อ่านไม่หมด ถ้าตั้งใจอ่านจริง ๆ เพราะฉะนั้นถ้าเขียน

มาแบบที่ว่าจะเอาหรือไม่เอา ก็ให้โหวตเอาในสภา กระผมขอประทานอนุญาตท่านประธานว่า ขอให้ท่านสมาชิกสภาแห่งนี้ว่า ให้ถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ขอให้พิจารณาว่าที่ยื่นมานั้นขอเวลาแต่เพียงอีกไม่เกิน 1 อาทิตย์ วันพฤหัสบดีหน้านี้ เข้าได้แน่นอน แล้วก็ทุกอย่างจะสมบูรณ์ทั้งฝ่ายกรรมาธิการและฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้อ่านข้อเท็จจริงทั้งในจำนวน 300 - 400 หน้า นั้นนะครับ แล้วเราก็จะได้ลงมติกันด้วยความเที่ยงธรรมและด้วยเหตุด้วยผลนะครับ กระผมขอกราบเรียนเพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : น่าจะยุติได้ละครับ คือทางนี้บอกคือว่าท่านบอกว่า ขอเวลาอีก 3 วันเท่านั้น เพื่อความเที่ยงธรรม บรรดาเอกสารทั้งหลายก็จะได้แจกจ่ายนับว่า 3 วันเท่านั้นครับ ไม่น่าจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นแล้วครับ เอาไหมครับ สภาก็มีความเห็นหรือครับ ลงดูซิว่าอย่างไร

นายพิชัญ แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชัญ แคนวงศ์ ครับ กระผมได้ฟังท่านประธานกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการหลายท่านได้ชี้แจงเรื่องนี้ต่อคณะกรรมการและได้ฟังผู้ไปให้การได้ชี้แจงให้สภานี้ทราบหลายเรื่องหลายประเด็น กระผมขอกราบเรียนว่าแม้จะให้เวลาคณะกรรมการไปพิจารณาอีก 3 วันตามที่ขอ กระผมคิดว่าพยานหลักฐานเหล่านั้นก็คงจะไม่ได้มากเกินไปกว่าที่ได้พูดในสภาไปแล้ว กระผมว่าเรื่องที่ได้พิจารณานั้นเป็นเรื่องซึ่งสภาน่าจะพิจารณาได้ ทั้งนี้กระผมมีเหตุผลกระผมได้พิจารณาตามมาตรา 82 ซึ่งในมาตรา 82 นี้ ที่คณะกรรมการที่ตั้งไปและที่ผู้เสนอญัตติขอให้มีการพิจารณา คือการพิจารณาการกระทำของคุณทวี ไกรคุปต์ เขาใช้คำว่า "การกระทำ" เท่านั้น กระผมคิดว่าในขณะนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ที่นี้ทุกคนสามารถที่จะรู้ได้ รู้สึกได้ เข้าใจได้แล้ว และจะลงมติได้แล้วตามเอกสิทธิ์ของตนที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมการจะขอขยายเวลา น่าที่จะลงมติในวันนี้ เพราะว่าถ้าคำนึงถึงเวลาของสภาที่จะมีเวลาพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อีก 2 อาทิตย์นั้น ถ้าจะเอามาเข้าวันพฤหัสบดี กระผมคิดว่ากฎหมายต่าง ๆ ที่ตั้งค้างอยู่ก็คงจะไม่สำเร็จ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอว่าให้คณะกรรมการได้ส่งเรื่องและเอกสารต่าง ๆ และชี้แจงเท่าที่จะชี้แจงได้เพิ่มเติมจากที่ได้อภิปรายในวันนั้นก็พอแล้ว กระผมขอขอบคุณ เสนอเป็นญัตติครับว่า ไม่ให้ขยายเวลาและขอให้ส่งเอกสารเท่าที่จะส่งได้และชี้แจงเท่าที่จะชี้แจงได้ และให้พิจารณาลงมติในวันนี้ครับผม ใครเห็นด้วยรับรองด้วยครับ ขอได้โปรดยื่นขึ้นรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอเป็นญัตติว่าขอให้พิจารณาในวันนี้นะครับ ขอเสนอว่าพิจารณาในวันนี้ เชิญครับ

นายวัชระ ประภาพัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วัชระ ประภาพัฒน์ กรุงเทพมหานคร ประชากรไทย กรรมาธิการ ญัตติที่ยื่นเข้ามาในสภาเพื่อให้พิจารณาว่าการ

กระทำของรัฐมนตรีช่วย ทวี ไกรคุปต์ นั้น เป็นการเสื่อมเกียรติแห่งการเป็นสมาชิกสภาผู้แทน-
ราษฎรหรือไม่นั้น เป็นสาระสำคัญและมีความสำคัญอันยิ่ง รัฐธรรมนูญ มาตรา 82 เขียนไว้ว่าผู้
ใดกระทำการคำว่า "กระทำการ" อันนี้มีแต่เพียงคำอภิปรายในสภา ยังไม่มีใครทราบว่าการ
กระทำนั้นเด่นชัดแค่ไหน จึงได้มีการตั้งกรรมาธิการขึ้นมาพิจารณา และคณะกรรมาธิการนั้นก็
เชิญบุคคลหลายคนมาให้ปากคำ เวลานั้นกำลังถอด เวลานั้นกำลังจัดทำอยู่ ถ้าเพื่อส่วนที่จะให้ลง-
มติแล้ว ผมเกรงว่าอาจจะทำให้เกิดความคิดเห็นที่มีแนวโน้มไปในทางที่ผิดพลาดได้มาก
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าต้องการให้มีความเป็นธรรมจริง ๆ และให้มีความละเอียดอ่อนแล้ว ก็
ควรที่จะนำเอกสารการให้ปากคำทั้งหมดของพยานนั้นให้สมาชิกได้อ่านและได้รับทราบเสียก่อน-
จึงจะได้ตัดสินใจได้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นผมขอเสนอเป็นญัตติว่า ขอเวลา 7 วันครับ ท่านผู้ใด
เห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคุณพิชญ์ก็จะยืนยันใหม่ครับ ความจริงก็น่าจะให้โอกาส
เขาทรอกครับ อันนี้ผมพูดตามความเป็นจริง เพื่อความเที่ยงธรรม

นายพิชญ์ แตนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชญ์ แตนวงศ์ ส.ส.
กาฬสินธุ์ กระผมขอยืนยันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยืนยันขอลงมติครับ คือทางนี้ขอให้พิจารณาในวันนี้ ท่าน
สมาชิกทางนี้ขอให้ขยายเวลาให้

(นายสมส่วน ศรีนอก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ ทำไมครับ เชิญก่อน

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ก่อนที่จะลงมตินี้ ผมอยากจะขอประธานทราบเรียนท่านประธานจะอนุญาตไหมครับ จะอภิปราย
ซัก 2 นาที

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะไม่ได้ทรอก ให้อภิปรายไม่ได้ทรอกครับ

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ก็เพราะเหตุว่าผมมีเรคคอร์ด (Record)
ของกรรมาธิการ ซึ่งผมเป็นผู้หนึ่งที่ท่านกรรมาธิการวิสามัญเชิญผมไปให้คำชี้แจง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษเถอะ ไม่ได้ทรอกครับ

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : คือผมอยากจะชี้แจงท่านประธานขอประธานโทษ
ที่ขอเอ่ยนาม คุณไกรสร ตันติพงศ์ ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่ละครับ คือว่าขอมติเลยครับ

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ มีข้อข้องใจอย่างยิ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่เป็นไรข้องใจเอาไว้ทีหลัง ไม่ละครับ ขอมติเพราะมี
ญัตติผมก็ขอยกมติทางนี้ก่อนนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะขยายเวลาให้แก่กรรมาธิการไป 7

วัน โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 81 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรพิจารณาไปในวันนี้เลย โปรดยกมือ
ขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 85 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่เห็นว่าควรขยายเวลาให้กรรมาธิการไป 7 วัน มี
81 เสียง ที่เห็นว่าควรพิจารณาในวันนี้มี 85 เสียง เสนอเป็นญัตติเข้ามาครับ เสนอ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด
พิมพ์วรเมธากุล จากจังหวัดขอนแก่น เนื่องจากการนับคะแนนมีความใกล้เคียงกันเหลือเกินจน
ยากแก่การตัดสินใจ เพื่อความแน่นอนกระผมขอเป็นญัตติให้นับใหม่อีกครั้งหนึ่ง ขอผู้รับรองด้วย-
ครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นับใหม่ก็โปรดยื่นขึ้นนะครับ เตรียมตัวนะครับ ผมจะได้
ถามมติจากที่ประชุม

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผมเข้าใจผิด
กระผมขอถอนครับ ท่านผู้อื่นเสนอก็แล้วกันครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานครับ ในเมื่อคุณบุญเกิดขอถอนทั้ง ๆ
ที่ขอให้นับใหม่ มีผู้รับรองถูกต้อง กระผมก็แปลกใจ กลับมาขอถอน กระผมขอเสนอให้นับใหม่
คะแนนใกล้เคียงกัน ใครเห็นด้วยโปรดรับรองครับ เอ กระผมก็แปลกใจเหมือนกันครับ ทำไม
ถึงเป็นอย่างนั้นก็ไม่ว่านะครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็จะได้ขอมติขอนับคะแนนใหม่ก็แล้วกันครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ที่ผมขออภิปรายเหตุผลสักนิดเถอะครับที่ให้นับ-
ใหม่นี้ เพราะวันนี้ถ้าลงมติวันนี้ข้อมูลในมือไม่มีสักอย่าง เอาอะไรไปลงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรขยายเวลาให้แก่กรรมาธิการไป 7
วัน โปรดยื่นขึ้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้น 57 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรพิจารณาไปในวันนี้ โปรดยื่นขึ้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้น 103 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผลการลงคะแนนเสียงมีดังนี้ ท่านที่เห็นว่าควรขยายเวลา
ไป 7 วัน มี 57 คะแนน ที่เห็นว่าควรพิจารณาไปในวันนี้เลย มี 103 คะแนน ก็เป็นอันว่า
พิจารณากันไปในวันนี้เลย

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนนัดหนึ่งครั้งว่า บางครั้งสภาเราก็มีมติอะไรชอบกลอย่างนี้อยู่ กระผมไม่ได้ขอนับใหม่ นะครับ กระผมอยากจะสนทนาคิดเดี่ยวเท่านั้นเองครับว่า เรามีข้อข้องใจ เราตั้งกรรมาธิการวิสามัญให้ไปทำงาน แล้วท่านประธานกรรมาธิการก็มาบอกว่ายังไม่เสร็จ ขอเวลาหน่อย เอกสารกำลังจะส่งมา มีเอกสารมากมายมีค่าให้การของคน 12 คน แล้วอยู่ ๆ ก็จะลงมติกันเลย แล้วตกลงตั้งกรรมาธิการกันไปทำไมก็ไม่ทราบได้แล้วพอตั้งมาแล้วเขาก็บอกแล้วว่ามีภาระให้ปากคำมีอะไรต่าง ๆ หมก แล้วอย่างไรกันละครับ แล้วต่อไปนี่แปลว่าท่านประธานกรรมาธิการไปทำอะไรมา กรรมาธิการทำมาก็เลยไม่ต้องฟังว่าที่มาให้การกันอย่างไรรู้ไม่ได้พิจารณากันเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวผมชี้แจงหน่อยได้ไหมครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ก็ลองดูซิครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือมันอย่างนี้ครับ ข้อบังคับเขาเขียนไว้อย่างนั้นนะครับ คือว่าเมื่อภายในกำหนด 7 วัน กรรมาธิการทำไม่เสร็จก็ให้รีบแจ้งต่อประธาน ประธานก็นำเข้าสู่ที่ประชุมที่ประชุมก็พิจารณาได้ว่า 1. จะขยายเวลาให้ใหม่ หรือ 2. คณะกรรมาธิการชุดนี้ไม่เอาแล้วทำงานล่าช้า ตั้งใหม่ใหม่ หรือ อย่างอื่น ก็เดี๋ยวมันเกิด หรืออย่างอื่นแล้วนี่ก็ไม่ว่างจะทำอย่างไรละครับ มันเป็นอย่างนี้ ก็หรืออย่างอื่น คือ พิจารณาไปเลย สภาเอาอย่างนั้นเพราะฉะนั้นกระผมว่าเชิญเลยพิจารณาไปเลย แล้วรวบรวมคณะครับว่ามานานแล้วเรื่องนี้ครับ จะให้ออก หรือจะให้ให้อยู่อย่างไรก็ว่ากันเลย แต่ขอสั้น ๆ นะครับ จะได้ไม่เสียเวลาค่ะ

นายบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล (ขอนแก่น) : กระผมขออนุญาตว่า ขอให้เจ้าหน้าที่แจกเอกสารเท่าที่คณะกรรมการรวบรวมเสร็จแล้วเพื่อจะให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อ่าน ใช้เวลารวบรวมในการพิจารณาค่ะ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็พร้อมที่จะแจกแล้วนะครับเชิญเลย แจกเสียเลยครับ

(เจ้าหน้าที่ได้แจกเอกสารของคณะกรรมการให้แก่สมาชิกในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ขอประธานอนุญาต กระผม สมัคร สุนทรเวช ครับ แล้วตกลงจะเชิญกรรมาธิการให้กระผมชี้ใหม่ครับนี่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เห็นใจจะต้องเชิญ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ครับ กรุณาเชิญด้วยซิครับ จะต้องขอชี้กันหน่อย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ จะให้พิจารณาไปเลยครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราก็พิจารณากันไปนะครับ ท่านที่ยกมืออยู่ข้างหลังนานเหลือเกินยกหลายชั่วโมงแล้ว ขอเชิญเลยครับ

นายติเรก หลักคำ (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ติเรก หลักคำ ส.ส. อุตรธานี การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญในครั้งนั้น เท่าที่ท่านประธานกรรมการ ได้ชี้แจงว่าเป็นการพิจารณาลับ จนกระทั่งว่าได้มีการทะเลาะกันระหว่างท่านประธานกรรมการและคุณภิญญา ช่วยปลอด นั้น กระผมอยากจะทราบเรียนปรึกษาหารือท่านประธานและท่านประธานกรรมการว่าในการพิจารณาในครั้งนี้จะพิจารณาลับหรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่มีผู้เสนอลับครับ ก็พิจารณากันโดยเปิดเผยไป ไม่มีครับ

นายติเรก หลักคำ (อุตรธานี) : ถ้าอย่างนั้นนะครับ กระผมขอเสนอให้พิจารณาลับนะ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ต้องมีผู้รับรองให้พอครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง : ท่านประธานครับ กระผมขอทราบเรียนว่า ถ้าจะเสนอพิจารณาคะแนนลับจะต้องมีผู้รับรองหนึ่งในสามนะครับ ตามรัฐธรรมนูญนะครับ ถึงจะเป็นการลับนะครับ เพราะฉะนั้นในข้อบังคับไม่มีครับ เพราะฉะนั้นผู้เสนอเมื่อมีผู้รับรองอยู่ไม่ถึง 76 คน ขอลับไม่ได้หรอกครับ รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ชัดเจนเลยครับ ผมจำมาตราไม่ได้ ท่านลองเปิดดูก็ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่พอหรอกครับ

นายอติเรก หลักคำ (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมไม่ได้เสนอให้ลงคะแนนลับนะครับ กระผมเสนอให้พิจารณาลับครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรองด้วยครับ ประชุมลับครับท่านประธานครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่พอครับ ไม่พอก็เปิดเผย

นายติเรก หลักคำ (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ พรรคประชากรธรรมมี 30 กว่าคนนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอความกรุณาให้เจ้าหน้าที่นับใหม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่กระผมเสนอญาติให้พิจารณาลับ ขอได้โปรดรับรองหน่อยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ เนื่องจากญาติเรื่องนี้ได้เกิดเหตุการณ์มีการเปิดเผยในสภาตั้งแต่วันที่ 25 กันมาแล้ว แล้วก็เป็นที่รู้กันทั้งบ้านทั้งเมือง เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอว่าให้ประชุมโดยเปิดเผยต่อไป เพื่อให้ประชาชนในฐานะเจ้าของประเทศได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้วยวันนี้ ขอความกรุณาครับให้ประชุมโดยเปิดเผยครับ ขอเสนออย่างนั้นครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่พอก็ว่าไปครับ เปิดเผย รับรองไม่พอ เชิญครับ ประธานกรรมการจะแถลงอะไรใหม่ ก็ขอให้รวบรวมรัดหน่อยเถอะครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย กระผมได้มีการประชุมคณะกรรมการและเชิญผู้ที่คิดว่าพอจะทราบเรื่องเกี่ยวข้องกับเรื่องของท่านรัฐมนตรี ทวี ไกรคุปต์ ให้ถ้อยแถลงข้อเท็จจริงและการประชุมนั้นต้องทำเป็นลับภายใน แต่เมื่อท่านให้ผมนำเรื่องมาเสนอตามข้อบังคับในวันนี้ก็สามารถรวบรวมเอกสารเท่าที่ทำได้แล้วมาแจ้งให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลาย ได้มีบันทึกคำบอกกล่าวของร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ ซึ่งอยู่ในมือของท่านนั้นแล้ว และลงนามเป็นหลักฐานได้มีบันทึกของคำให้การของคุณประยูทธิ ศิริพานิชย์ ส.ส. มหาสารคาม อยู่ในมือของท่านแล้ว ได้มีบันทึกของผู้ถูกกล่าวหาที่ทำให้เสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือคุณทวี ไกรคุปต์ อยู่ในมือของท่านแล้ว ได้มีบันทึกของคุณสวัสดิ์ คำประกอบ ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในมือของท่านแล้ว และได้มีบันทึกคำบอกกล่าวของ นางสาวนาตยา เชษฐโชติรส ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มาตุภูมิ ประจำทำเนียบ แจ้งให้ท่านแล้ว ได้มีบันทึกนายบุญเกิด ช่างใหญ่ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มติชน อยู่ในมือของท่าน ที่กระผมนำมาพูดนี้เพื่อจะให้ท่านพลิกดูว่ามีเอกสารครบถ้วนหรือไม่ และอันสุดท้ายมีภาพถ่ายบันทึกของคุณปัญญา เกสรทอง เจ้าของอุบัติเหตุที่ท่านไม่สามารถมาให้คำแถลงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการได้ อยู่ในมือของท่านแล้ว ฉะนั้นเอกสารทั้งหมดนี้เป็นเอกสารที่บันทึกจากคำแถลงข้อเท็จจริงโดยตรงไปตรงมา และมีพาดพิงถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่าน ท่านอ่านดูแล้วก็จะซักถามอย่างไร กรุณาทำสำหรับผมก็สามารถส่งเอกสารได้เพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณปัญญา เจ้าของ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานครับ ในเมื่อประธานคณะกรรมการก็ได้ชี้แจงเป็นครั้งที่ 2 นะครับ เมื่อก่อนท่านชี้แจงไปครั้งหนึ่งแล้วก็ เป็นข้อความเดียวกัน เพราะฉะนั้น คณะกรรมการก็มาทำงานกันตามที่ทางสภาแต่งตั้งเป็นจำนวนหลายท่านนะครับ ก่อนที่กระผมจะวินิจฉัยหรือว่าดำเนินการไปก็อยากจะฟังเสียงคณะกรรมการจากท่านดอกเตอร์อนุวรรตน์ อีกสักครั้งหนึ่งครับ แล้วกระผมจะได้ติดตามไปด้วยเพื่อจะได้ให้สมาชิกสภาสามารถมีเวลาได้อ่านไป เพราะมีหลายหน้าที่แจ้งสภา เต็มวันแล้ว เราจะมาคุยกัน เต็มวันคงไม่ทัน เพราะฉะนั้นให้ท่านกรรมการชี้แจงไปเสียก่อนแล้ว เราจะได้ติดตามไปจะได้ประกอบพิจารณาด้วย เพราะจะใช้เวลา แล้วก็ขอให้ท่านได้สรุปประเด็นด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ในฐานะกรรมการ ท่านประธานที่เคารพ ในการตั้งกรรมการครั้งนี้โดยความสมัครใจของกระผมเองและกระผมไม่ค่อยอยากจะไปเป็นกรรมการ เมื่อเข้าไปประชุมกรรมการในวันแรก คือ วันจันทร์ เวลา 10.00 นาฬิกา หลังจากมีการเลือกตั้งประธานกรรมการเสร็จแล้ว กระผมก็ได้พูดว่าคนอย่างกระผมนั้นเมื่อเข้าไปทำอะไรข้อเท็จจริงเป็น

อย่างไร กระทบก็จะพูดไปอย่างนั้น ถ้าหากว่ากระทบเห็นว่าการกระทำของผู้ใดเป็นความผิด กระทบก็จะยืนยันว่าผิด แม้กรรมการจะเห็นว่าถูก กระทบก็จะยืนยันว่าผิด แม้จะผิดคนเดียวก็จะขอมาอภิปรายในสภานี้ และถ้ากระทบเห็นว่าถูกกรรมการทั้งหมดเห็นว่าผิด กระทบก็จะมายืนยันที่จะพูดในสิ่งที่กระทบเห็นว่ามันถูก ท่านประธานกรรมการได้บอกว่ายากจะเชิญผู้ที่ยืนยันคดีทั้งหมดทั้ง 86 คน ตามมาตรา 82 แห่งรัฐธรรมนูญ รวมทั้งบุคคลที่มีชื่อถูกอ้างถึงในสภาผู้แทนราษฎรให้เชิญมาให้ข้อเท็จจริงทั้งหมดเพื่อจะให้เรื่องนี้มันเลยไป กระทบก็ได้บอกว่าถ้าท่านประธานทำอย่างนั้น กระทบขอลาออกตั้งแต่วันนี้ เพราะฉะนั้นที่กระทบขึ้นมาพูดในวันนั้น กระทบขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กระทบกับคุณทวี ไกรคุปต์ นั้นก็รู้จักชอบพอกันแล้วไม่มีเรื่องโกรธเคืองกันเป็นส่วนตัวแต่ประการใด เมื่อคืนนี้คุณทวีได้อยู่ที่สภาแห่งนี้ นะครับ เวลา 21.00 นาฬิกาเกือบจะ 30 นาทีก็เดินออกมาตามกระทบ กระทบก็ไม่มีอะไร กระทบก็เดินมาที่เข้าไปตามข้อเท็จจริงแล้วกระทบก็กลับบ้าน ท่านประธานที่เคารพ สำหรับความเห็นของกระทบเอง เนื่องจากคณะกรรมการไม่สามารถตกลงกันได้ในเรื่องที่จะสรุป เราตกลงกันเมื่อคืนนี้เวลา 3 ทุ่ม เวลา 21.00 นาฬิกาว่าให้ตั้งกรรมการขึ้นมา 5 คน เพื่อจะสรุปข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เราได้เชิญสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้มาให้ข้อเท็จจริง ซึ่งกระทบก็กระทำตัวเป็นกลางอยู่ตลอดเวลา เมื่อเชิญมาแล้วก็บอกว่าเรามีเหตุผลพอที่จะสรุปได้ เพราะกรรมการมีเอกสารครบอยู่ในมือก็ด้วยการตั้งกรรมการ 5 คนช่วยสรุปขอให้เสร็จวันนี้ในเวลา 11.00 นาฬิกา โดยได้มีกระทบและก็มีเพื่อนกรรมการอีก 4 ท่าน กระทบจะไม่ขอเอ่ยนามกระทบแล้วจะเสียเวลา แต่เสร็จแล้วสรุปไปสรุปมาท่านประธานก็บอกว่าไม่ต้องสรุปหรอก เอาไว้พรุ่งนี้ไปขอ แล้วก็เขียนคำที่เสนอท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรมาอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็น แต่อย่างไรก็ดีกระทบจะไม่พาดพิงไปถึงมากมายในเรื่องการทำงานความเห็นของกระทบเองยืนยันอยู่ตลอดเวลาว่าคณะกรรมการชุดนี้ไม่ได้มีหน้าที่ที่จะชี้ว่า ผู้ที่ถูกกล่าวหา นั้นผิดหรือถูก กระทบพูดอยู่ตลอดเวลาว่าคณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่มาพิจารณาว่าข้อกล่าวหา นั้นมันเป็นอย่างไร มันจริงหรือไม่จริง และคณะกรรมการต้องยอมรับ เรายอมรับกันทุกคนว่าสภาแห่งนี้ได้มีการแจกเงินกันจริง แต่ใครเป็นผู้แจกเท่านั้นที่เราไม่ทราบ เพราะฉะนั้นสรุปจากเหตุผลทั้งหมดนี้กระทบเองในฐานะกรรมการคนหนึ่ง ไม่ใช่คณะกรรมการทั้งหมด ซึ่งไม่กลัวว่าข้อเท็จจริงต่างๆ ที่คณะกรรมการได้มานั้น จะออกไปนอกสภาไปสู่ศาลสถิตยุติธรรม หรือไปสู่พนักงานสอบสวนกระทบไม่คำนึงถึง เพราะนั่นเป็นเรื่องภายนอกสภา แต่กระทบจะคำนึงถึงแต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ และถ้ากระทบได้เป็นสมาชิกสภาพร้อมกับท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระทบจะรักษาสถาบันแห่งนี้ให้มันเล็กมีคำว่า "พวกเราปกป้องกันเอง" เพราะฉะนั้นความเห็นของกระทบเองด้วยเหตุผลต่าง ๆ ที่กระทบฟังมาตลอดทุกวัน ไม่เคยขาดแม้แต่การให้ปากคำของผู้ใดทั้งนั้น จนกระทั่งถึงเมื่อคืนนี้ 21.30 นาฬิกา กระทบมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า นายทวี ไกรคุปต์ ได้กระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการเป็นสมาชิกสภาผู้-

แทนราษฎรจริง ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ ข้อ 1 กระผมเชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 10 ท่าน รวมทั้งผู้สื่อข่าวอีก 2 ท่าน เป็น 12 ท่านที่มาให้การนั้น กระผมมีเชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร-อยู่ 5 ท่านส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาปฏิเสธ เช่น ไม่รู้ ไม่เห็น ไม่ได้ยิน จำไม่ได้ กระผมไม่ตำหนิ ที่กระผมไม่ตำหนิเพราะอะไร เพราะวิสัยของปุถุชนธรรมดาจะไปกล่าวโทษตัวเองว่าเราอยู่ในสภาแห่งนี้ ถ้ากระทำได้ตามประมวลกฎหมายอาญาสภาไม่ได้คุ้มครองนะครับ ถูกฟ้องคดีอาญาได้ กระผมขออนุญาตท่านประธานอ่านมาตราที่จะต้องรับโทษให้ท่านสมาชิกแห่งนี้ ฟัง "มาตรา 149 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต" ด้วยเหตุผลของมาตรา 149 นี้กระผมเชื่อในวิสัยปุถุชน ใครจะไปบอกว่าไม่มีเจตนาจะไม่ถูกลงโทษตามมาตรา 149 ใครเป็นผู้วินิจฉัย ศาลสถิตยุติธรรมเป็นผู้วินิจฉัย ใครจะไปเสี่ยง เพราะฉะนั้นกระผมไม่ตำหนิหรือจะไม่มีจิตอกุศลกับท่านสมาชิกที่มีเกียรติที่กรุณาบอกว่า ไม่เห็น ไม่ได้ยิน ไม่ได้ฟัง เหมือนกับคนหูหนวก ตาบอด เป็นไข้ กระผมไม่ถือ แต่ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอชมเชยสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ซึ่งกระผมเชื่อ และกระผมก็เคารพในความกล้าที่จะช่วยกันรักษาสถาบันแห่งนี้ กระผมขอเอย่ยนาม ท่านผู้นั้น คือ คุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม อาจจะเป็นได้ที่ว่าท่านสมาชิกผู้นี้ท่านไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องลับและในเรื่องไม่ลับหรือในเรื่องแจกเงิน แต่กระผมได้รู้จักท่านสมาชิกผู้นี้มา กระผมเชื่อว่าคนอย่างคุณประยุทธ์ ส.ส. มหาสารคามนั้นเป็นคนจริงเป็นนักเลงจริงเป็นคนพูดจริง และก็ได้ตามแล้วว่ามีการโกรธเคืองอะไรกับคุณทวี ไกรคุปต์ หรือเปล่า ไม่มี สิ่งที่กระผมเชื่อก็คือว่าคุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ได้บอกว่าในวันที่ 25 คือ วันศุกร์ที่ 25 มิถุนายน ได้มานั่งอยู่ที่โซฟาประตูด้านนี้ประมาณเวลา 9.00 นาฬิกา และมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั่งอยู่ในโซฟาหรือนั่งอยู่ในม้ายาวด้วยกันประมาณ 6 - 7 คน แล้วท่านก็เห็นผู้ที่ถูกกล่าวหามาถึงก็มาพยักหน้ามาสะกิดคุณศิริ ทុងทอง เข้ามาในห้องนี้ประมาณ 2 นาที เสร็จแล้วคุณศิริ ทុងทอง ออกไปก็บอกว่า ผมไปรับเงินคุณทวีมา 5,000 บาท เสร็จแล้วคุณทวีก็ออกไปพยักหน้าคนถัดไป เรียงตามลำดับไปจนกระทั่งถึงท่านสุดท้ายท่านหนึ่ง กระผมจะไม่เอ่ยชื่อ ถ้าท่านอ่านคำให้การของคุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ กระผมขออนุญาตท่านประธานจะอ่านตอนที่มีความสำคัญในเวลา 9 นาฬิกา บรรทัดที่ 3 คุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ บอกว่า "เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2525 ข้า ฯ ได้มาถึงสภาตั้งแต่ตอนเช้า เวลา 7.00 ถึง 8.00 นาฬิกา ได้มานั่งที่เก้าอี้หลังห้องประชุมเป็นคนแรก ได้พบกับคุณศิริ ทុងทอง และสมาชิกอื่น ๆ อีกประมาณ 7 - 8 คน ต่อมาประมาณ 9.00 นาฬิกา คุณทวี ไกรคุปต์ มาสะกิดคุณศิริ ทុងทอง ไปพูดคุยกันประมาณ 1 ถึง 2 นาที แล้วมาพยักหน้าเรียกคนอื่น ๆ ทีละคน ขณะนั้นข้า ฯ นั่งที่โซฟาโค้ง

หลังห้องประชุม ข้า ฯ เห็นคุณสมถวิล วชิรรัตนปรีชญ์ ซึ่งนั่งอยู่ติดกับข้า ฯ เมื่อคุณสมถวิลออกมา ... " นึกระผมอ่านตัดไปเลยนะครับไปถึงบรรทัดตอนล่าง " เมื่อคุณสมถวิลออกมา ข้า ฯ ก็กระซิบถามคุณสมถวิลที่พูดว่าตามจริง ๆ เอะเขาทำอะไรกัน คุณสมถวิลบอกว่า คุณทวีเรียกไปรับเงิน 2,000 บาท แล้ววันจันทร์จะให้อีก 3,000 บาท เพื่อให้คงดอกเบี้ยการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ข้า ฯ เพื่อดูเห็นผู้รับเงินคนหนึ่งกำลังเอาเงินใส่ในกระเป๋าเสื้อด้านซ้ายข้างล่าง และเห็นคุณทวีกำลังพับกระเป๋าใส่กระเป๋ากางเกงขณะนั้นนั่งอยู่ที่โซฟาตัวเดิม ส่วนกรณีคุณสมถวิลนั้น ข้า ฯ ก็เดินตามไปคุยคุณสมถวิลจนถึงในห้องกาแฟ คุณสมถวิลบอกว่า จะตบหน้าให้ดู ซึ่งหมายถึงว่าจะหักหลังคุณทวีโดยการไม่คงวันออกเสียง แต่จะออกเสียงเห็นด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญให้ผ่านในวาระที่ 3 น้องคอยดูการลงมติในสภาที่แล้วกัน ... " กระทบผมขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเปิดไปหน้า 2 ในบรรทัดที่ 3 ต่อด้วยบรรทัด 2 ตอนท้าย "... เป็นการฉีกออกและหักหลังคุณทวี ไกรคุปต์ จริง ๆ ข้า ฯ ไม่ได้มีสาเหตุโกรธเคืองคุณทวี ไกรคุปต์ และไม่คิดแย่งตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยหรือมีกใหญ่ไผ่สูงแต่ประการใด บุคคล 7 - 8 คนนั้นไม่มีคุณสมส่วนศรีนอก คุณสกุล ศรีพรหม คุณกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ ถ้อยคำที่คุณสมถวิลบอกข้า ฯ ที่ข้า ฯ ถามโดยถามว่า "ข้า ฯ ถามแบบนักเลงและให้ตอบแบบนักเลงอย่าโกหกผมนะ มันมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นคุณสมถวิลบอกว่า เขาจ้างให้แอบสแตน (Abstain) จ่ายให้วันนี้ 2,000 บาท วันจันทร์จ่ายให้อีก 3,000 บาท วันนี้เงินหมด ข้า ฯ ถามว่าพี่จะเอาอย่างนั้นหรือคุณสมถวิลตอบว่า น้องคอยดูมติที่สภา พี่จะฉีกออกคนให้ดู ให้น้องคอยดูการลงมติในสภาที่แล้วกัน " นี่คือการให้ข้อเท็จจริงของคุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ แต่เหตุที่รับกันประการหนึ่งก็คือว่า คุณศิริ พุ่งทองได้อภิปราย คำอภิปรายของคุณศิริ พุ่งทอง อีกปึกหนึ่ง กระทบผมจะไม่เอามาอ่านให้ฟัง ได้ชูเงิน 5,000 บาทในสภาแห่งนี้ว่า ได้รับเงินจากคุณทวี ไกรคุปต์ ที่ประตูแห่งเดียวกัน แล้วไม่ปรากฏว่าคุณทวี ไกรคุปต์ ได้ปฏิเสธว่าไม่ได้ให้เงินคุณศิริในวันนั้นจำนวนนั้นที่ประตูนั้น และในการให้การของคุณทวี ไกรคุปต์ เองเมื่อวานนี้ก็บอกว่า ได้พบกับคุณศิริตรงประตูนี้เช่นเดียวกันในเวลาเดียวกันคือเวลา 9.00 นาฬิกา แต่บอกว่าคุณศิริ พุ่งทอง นั้นเดินตามขอสตางค์ แล้วที่นำปรากฏชัดอีกอันหนึ่งก็บอกว่า ขอสตางค์ก็กำหนดเสียด้วย ขอ 5,000 บาท ทำให้กระทบเห็นว่า สถานที่เกิดเหตุก็ดี เวลาที่เกิดเหตุก็ดี จำนวนเงินที่พูดถึงก็ดี เป็นจำนวนเท่ากันหมดทั้งสิ้น

มาถึงเรื่องท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบผมก็ต้องขอเอ่ยนามอีกครั้งหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับคุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ คือท่านอาจารย์สมถวิล วชิรรัตนปรีชญ์ ท่านเข้ามาในประชุมกรรมการ ท่านก็บอกว่า ท่านไม่ทราบ ท่านไม่รู้ ท่านไม่เกี่ยว ท่านไม่เข้าใจด้วย กระทบผมไม่ว่าท่านครับ แต่กระทบผมรักน้ำใจท่านที่ท่านเป็นนักเลง ท่านบอกว่าเอาอย่างไรก็ได้ ก็มีท่านผู้มีเกียรติกรรมการของเราได้ถาม นี่คำถามอันนี้ คำถามที่ท่านสมาชิกทั้งหลายยังไม่ได้รับนะครับ อีกปึกหนึ่งซึ่งทำให้เสร็จมีเฉพาะกรรมการเท่านั้น กระทบผมขออนุญาตท่านประธานอ่านอีกครั้งหนึ่งของอาจารย์สมถวิลนะครับ ของท่านสมาชิกพี่สมถวิล วชิรรัตนปรีชญ์ บอกว่า ท่านประธานที่เคารพ กรณีที่มี

เรื่องพาดพิงถึงกระผมนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า เรื่องนี้กระผมไม่ทราบ ไม่รู้ ไม่เกี่ยว และไม่เข้าใจด้วย ขอให้การเพียงแค่นี้ ประธานก็ถามว่า มีใครตั้งใจจะซักถามไหมครับ เชิญครับ กระผมเป็นคนแรกที่ซักถามอาจารย์สมถวิล กระผมถามว่า อาจารย์สมถวิลครับ เรื่องที่หมกราบอ้างถึงนะครับ ผมจะอ่านให้ฟังนิดหนึ่งนะครับ มีอ้างถึงเรียกว่า พูดยกกันอย่างพิถีพิถันน้องนะครับบอกว่า ถามพี่แบบนักเลง ขอให้พี่ตอบน้องแบบนักเลง แล้วก็อาจารย์สมถวิลก็ตอบว่า เขาเรียกไปรับเงิน 2,000 บาทจริง 3,000 บาทนั้นให้ไปเอาวันจันทร์ กระผมยังไม่ทันจะถามหมดเลยนะครับ อาจารย์สมถวิลก็ตอบว่า อันนี้ผมไม่ทราบ ผมก็เลยบอกว่า ผมก็เลยถามต่อว่า เดี่ยวก่อนผมอ่านให้จบเสียก่อนนะครับ แล้วก็ถามว่า จ่ายเงินให้พี่เนื่องจากอะไร บอกว่า จ่ายเพื่อจะให้แอบสเทินในวันลงรัฐธรรมนูญแล้วก็มีอยู่คำหนึ่งครับ ที่ผมเห็นว่า อาจารย์สมถวิลนี้ไม่มีเจตนาที่จะรับเงิน แล้วก็ บอกน้องไม่ต้องห่วงพี่จะฉีกอกคนให้ดู น้องคอยดูการลงมติในสภาที่แล้วกัน อาจารย์สมถวิลตอบว่า ไม่ได้พูด

มาอีกตอนหนึ่งนะครับ เรื่องอากาศตรี ฉลาด วรฉัตร ซึ่งเป็นกรรมาธิการท่านหนึ่ง ท่านถามว่า ผมขอสอบถามถามพี่สมถวิล เข้าวันนั้นพี่สมถวิลมาถึงรัฐสภาเวลาที่โมงครึ่ง อาจารย์สมถวิล วชิรรัตนปรีชญ์ ตอบว่า มาถึง 9 โมงครึ่ง ตรงตามเวลาที่คุณประยุทธ์พูด เรื่องอากาศตรี ฉลาด วรฉัตร ถามอีกว่าพี่สมถวิลนั่งอยู่ตรงโซฟาตรงข้างประตูใช้ใหม่ คือประตูนั้นบอกใช้ครับ เรื่องอากาศตรี ฉลาดถามอีกคำหนึ่งว่า แล้วพี่สมถวิลนั่งอยู่กับใครบ้างครับ อาจารย์สมถวิลตอบว่าเท่าที่จำได้มีคุณประยุทธ์ ทุกอย่างตรงกันหมด ตามที่กระผมกราบเรียนมา นี่คือหลักฐานประการที่ 1 ที่ทำให้กระผมมีความเชื่อในเหตุอันควรเชื่อได้ว่าคุณทวี ไกรคุปต์ ได้กระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจริง

ประการที่ 2 คุณศิริ หุ่นทอง ระหว่างที่เป็นสมาชิกพรรคชาติไทยอยู่ก็เป็นเวลาหลายเดือนกระผมไม่เคยเห็นคุณศิริ หุ่นทอง เดินตามตูดสมาชิกคนใดในพรรคชาติไทยเพื่อขอสตางค์มืออย่างเดียวก็คือลักษณะของคุณศิริ หุ่นทอง ก็คือโวยวายเมื่อมีปัญหอะไรขึ้นเดือนร้อนกับประชาชน ซึ่งกระผมว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้อง เป็นลักษณะของบุคคลที่จะเป็นเช่นนั้น ประการที่ 2 คนที่กำลังป่วยหนักกำลังจะตายนอนอยู่ที่โรงพยาบาลยังยืนยันว่า เอาไปสาบานที่ไหนก็ได้ คุณทวี ไกรคุปต์ ให้เงินผมจริง ๆ 5,000 บาทที่ประตูด้านซ้ายของประธานนั้น นี่ประการที่ 2 ที่กระผมเชื่อ

ประการที่ 3 ที่กระผมเชื่อก็คือเรื่องที่อาจารย์สมถวิลให้การนั้นรับกับคุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ดังที่กระผมเรียนไปแล้ว

ประการที่ 4 คุณทวี ไกรคุปต์ ปฏิเสธว่าเมื่อวันพุธที่ 23 มิถุนายน ไม่ได้เคยพูดเรื่องรัฐธรรมนูญกับคุณทรงธรรม บัญญัติ เลย อันนี้กระผมต้องขอกราบอภัยพี่สวัสดิ์ คำประกอบ ที่ได้หลอกไปให้เชื่อเท็จจริง และกระผมสืบทราบมาว่าในการที่ให้เชื่อเท็จจริงนั้นมีการติดต่อกับไปให้เชื่อเท็จจริงแนะนำในทำนองว่าถ้าไปแล้วจะต้องถูกจำคุกตลอดชีวิต เอามาตรา 149 เป็นหลัก

กระผมก็เชิญพีส์วัสดี คำประกอบ ขึ้นไปเพื่อจะพิสูจน์ว่าคำให้ข้อเท็จจริงของ ส.ส. ทรงธรรม ปัญญาดี หรือคำอภิปรายของ ส.ส. ทรงธรรม ปัญญาดี ซึ่งอ้างเป็นข้อเท็จจริงอันหนึ่งกับกรรมมาธิการนั้นจริงหรือไม่จริงคุณทวี ไกรคุปต์ นั้นบอกว่าไม่ได้พบคุณทรงธรรมในวันพุธที่ 23 กระผมเห็นจำเป็นจะต้องอ่านอีกนิตหนึ่งครั้นถ้าเราเปิดคู่มือนี้มีแจกนะครับ สมาชิกสภาทุกท่าน ของคุณทวี ไกรคุปต์ในพารากราฟ (Paragraph) ที่ 2 หน้า 1 หน้าแรกครับ ตรงพารากราฟที่ 2 บรรทัดที่ 5 คุณทวี ไกรคุปต์ บอกว่า "เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2525 ข้า ฯ มาประชุมตั้งแต่เช้าเวลา 9.00 น. ข้า ฯ เข้าห้องประชุมด้านหลัง คือด้านเดียวกัน คุณศิริได้ตามมาขอยืมเงิน 5,000 บาท ..." ถ้าท่านพลิกต่อไปในหน้า 2 นับจากข้างล่าง 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, บรรทัดที่ 11 "ข้า ฯ ไม่เคยพูดกับคุณทรงธรรมเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ และอ้างชื่อ พลเอก เปรม ฤชัย" ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติลองดูการที่คุยกันในวันที่ 26 ทั้งหมดนะครับ ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่าน กระผมจะไม่เอ่ยนามเกี่ยวกับเรื่องรัฐธรรมนูญทั้งนั้น ทำไมไปยกเว้นเฉพาะคุณทรงธรรม และไม่พูดเรื่องรัฐธรรมนูญ แล้วก็มีอีกครับ บอกว่าไม่ได้เห็นคุณทรงธรรม ปัญญาดี นี่คือเหตุที่กระผมต้องเชิญพีส์วัสดี คำประกอบ ให้ท่านไปด้วย กระผมก็บอคำถามท่านนะครับ คำถามของพีส์วัสดี คำประกอบ ได้ให้การไว้ มีแจกไปแล้วนะครับ ตั้งแต่เริ่มต้นเลย "วันที่ 23 มิถุนายน 2525 ข้า ฯ ได้คุยกับรัฐมนตรีช่วยทวี และคนอื่น ๆ อีกหลายคนเช่นคุณทรงธรรม ปัญญาดี คุณศิริ เฉพาะฉะนั้น เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่รัฐมนตรี ทวี ว่าทรงธรรม ปัญญาดี ไม่ได้คุยวันนั้นนะ ไม่จริง" กระผมเชื่อว่าคำให้ข้อเท็จจริงของ ส.ส. ทรงธรรม ปัญญาดี ทั้งในสภาและทั้งที่ให้กับกรรมมาธิการทั้งหมดนั้น กระผมเชื่อและมีน้ำหนัก และเมื่อถามเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ได้มีการคุยกันถึงเรื่องรัฐธรรมนูญหรือเปล่า เพราะเมื่อก่อนกระผมอ่านให้ฟังแล้วว่า รัฐมนตรี ทวีบอกว่าไม่ได้คุย กระผมถามพีส์วัสดี คำประกอบ ว่า วันพุธที่ 23 มิถุนายน 2525 นั้น พีส์วัสดีบอกว่า "ข้า ฯ ไม่ขอตอบว่า คือได้ยินคำพูดในสภาว่า "พอมันอ้าปาก ข้า ฯ ก็เห็นลิ้นไก่" นี่คือคำพูดของคุณทรงธรรม ปัญญาดี การที่ไม่ขอตอบ และ ข้า ฯ ขอสงวนนั้นแสดงว่ามี การพูด" เพราะไม่ปฏิเสธอีกคำถามหนึ่งทีถามก็คือว่า ที่คุยกับรัฐมนตรีช่วย ทวี นั้น คุยกันเรื่องแอบสแตนท์ ไซท์หรือไม่ พีส์วัสดี บอกว่าสงวนไม่ตอบ กระผมเคารพเพราะท่านเป็นผู้ใหญ่ เพราะท่านไม่โกหกแน่ แต่การที่ท่านไม่ตอบท่านสงวนนั้นเป็นมารยาทที่ท่านจะต้องรักษาไว้ กระผมถึงเชื่อคำพยานของพีส์วัสดี คำประกอบ

ท่านประธานที่เคารพ เท่าที่กระผมได้ชี้แจงท่านประธานมาทั้งหมดนี้ เป็นแต่เพียงย่อ ๆ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ท่านสมาชิกไม่ได้เห็นเอกสารทั้งหมด ที่กระผมอ่านมานี้ ท่านสมาชิกบางท่านอาจจะตามไม่ทัน แต่กระผมขอเรียนท่านประธานว่า ที่กระผมทำไปทั้งหมดนี้ไม่ได้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดแต่ประการใด กระทำไปด้วยความสุจริต และทำไปเพื่อรักษาความเที่ยงธรรม ถึงแม้กระผมจะไม่ใช้ตุลาการ แต่กระผมก็ต้องการความเที่ยงธรรมและเหนือสิ่งอื่นใด กระผม

ต้องการให้สถาบันแห่งนี้ได้เป็นสถาบันที่ยอมรับนับถือของปวงชนชาวไทยทั้งประเทศ ขอขอบคุณ-
ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไปและได้
มอบให้ นายเทียม ไชยนันท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 2 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญ ๆ คนโน้นครับ

นายถวิล จันทรประสงค์ (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล จันทร-
ประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ การที่กระผมได้ฟังท่าน-
กรรมาธิการได้แถลงกับสมาชิกท่านผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้ กระผมคิดว่าท่านสมาชิกทุกท่านซึ่งอยู่
ในที่นั้น ไม่ใช่เด็ก เป็นผู้ใหญ่และมีความคิดความอ่านดีแล้ว กระผมคิดว่าท่านคงเข้าใจทุกท่าน
กระผมจึงขอให้ท่านประธานดำเนินการลงมติครับผม เพื่อให้มันเสร็จสิ้นเสียทีปัญหาเรื่องนี้มัน
เป็นปัญหาของเพื่อนักหนังสือพิมพ์เขา ขึ้นต่อยาวต่อยืดมันก็เป็นอยู่อย่างนี้ตลอดเวลา ทำให้
สมาชิกสภาแห่งนี้อันศักดิ์สิทธิ์นี้ ทำให้ประชาชนถูกดูแคลนเป็นอย่างยิ่ง กระผมในฐานะเป็นผู้-
แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี และทั้งประเทศ กระผมขอให้ท่านประธานได้ดำเนินการต่อครับผม

นายธำรง ธรรมเสนา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ธำรง
ธรรมเสนา จากขอนแก่น พรรคประชาธิปัตย์ กรรมาธิการ ในฐานะที่ผมเป็นกรรมาธิการ ผมก็
อยากจะแถลงข้อเท็จจริงในการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ผมเคารพในความคิดเห็นของ
คอกเตอร์ อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ ส.ส. จากบุรีรัมย์ กรรมาธิการแต่นั้นเป็นความเห็นส่วนตัว
ของท่านกรรมาธิการท่านนั้น มิใช่ความเห็นของคณะกรรมการ ท่านประธานครับ ท่านประธาน
คณะกรรมการได้ขอต่อสภานี้แล้วว่า อยากจะขอเวลาอีกสักเล็กน้อยเพื่อรวบรวมเอกสารและ
ข้อเท็จจริงทั้งหลายทั้งปวง เพื่อมาชี้แจงต่อสภานี้ให้ประจักษ์ชัดแจ้งโดยปราศจากข้อเคลือบแคลง
สงสัย แต่เมื่อสภาก็เอาอย่างนี้ก็จำเป็นจะต้องทำอย่างนั้นนั่นก็คือไม่สามารถที่จะส่งเอกสารได้
ครบถ้วน ทั้ง ๆ ที่เราลงมติกันว่า เมื่อคืนนี้จริงครับผมไม่ได้อยู่ประชุมเพราะมันมีคดีแล้วผมหิว
ข้าว ผมก็หนีกลับบ้าน เป็นความจริงครับผมรับรองด้วยความจริงแต่ผมรับทราบว่าในตอนเช้า
มา ฉะนั้นเมื่อเช้าวันนี้เวลา 11.00 นาฬิกาเขาจึงได้มาถกเถียงโต้เถียงกันอีกครั้งหนึ่งว่า
เราจะสรุปสำนวนกันหรือไม่ ท่านประธานก็ชี้แจงว่า เอกสารต่าง ๆ เรายังได้ไม่ครบถ้วนแล้ว
เราจะเสนอต่อสภาในบ่ายวันนี้ เราจะมาสรุปสำนวนยังไม่ได้ แต่ถ้าสภาให้เวลา เราก็อาจจะ
สรุปสำนวน ผมก็ย้ำต่อท่านประธานกรรมาธิการว่า ในการที่จะสรุปสำนวนนั้นเราจะเชื่อฟังอน-
ุกรมการที่เราแต่งตั้งไปหรือ หรือว่าจะเอาสรุปสำนวนของอนุกรรมการที่แต่งตั้งมาเสนอนั้น
พิจารณากันอีก ครั้งหนึ่งว่าข้อคิดเห็นอนุกรรมการสรุปสำนวนมานั้นถูกต้องหรือไม่ น่าเชื่อถือได้
หรือไม่ มีข้อขัดแย้งกันอย่างไรแล้วจึงลงมติกันว่า คุณทวี ผิดหรือถูก แล้วจึงนำสู่สภา แต่เมื่อ
เกิดปัญหาอย่างนี้เราก็เลยยังไม่สรุปสำนวนหาใช่ที่เราละเลยแต่ประการใดไม่ เพราะฉะนั้น
ยังไม่สรุปสำนวน ท่านคอกเตอร์ อนุวรรตน์ ขอโทษที่กล่าวนามได้เป็นประธานอนุกรรมการร่าง

คำสรุปมาเสนอต่อคณะกรรมการ ท่านก็พูดไปตามที่ท่านไปรวบรวมมาเอง ซึ่งพวกเราอีก 20 ท่านยังไม่มีใครเห็นสรุปสำนวนของท่านดอกเตอร์เลย เพราะฉะนั้นคำอภิปรายของท่านดอกเตอร์ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของท่านดอกเตอร์ที่อภิปรายในสภาในวันนั้นก็จะเป็นความคิดเห็นส่วนตัว เป็นหลักฐานที่ท่านรวบรวมได้ส่วนตัว หาใช่ของคณะกรรมการไม่ ผมขอยืนยัน ณ ที่นี้ และอีกประการหนึ่งครับ ผมก็เช่นเดียวกันกับท่านสมาชิกทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมขาดประชุมไป เมื่อวันที่ 13 อันนี้ก็ต้องยืนยันอีก เพราะผมไม่ทราบนัดการประชุมว่าจะมีการประชุมกัน วันที่ 12 แล้วกรรมการนัดประชุมวันที่ 13, 14, 15 ผมมาสภาเมื่อวันที่ 14 เมื่อวานนี้ไปเข้าประชุม เพราะฉะนั้นคำให้การของคุณทวีศักดิ์ของคุณศิริ หุ่นทอง กิติ ของคุณประยูรศักดิ์ ของคุณสมถวิล วชิรรัตนปรีชัญ กิติ ผมจึงได้เพียงแต่อ่านเอกสาร เช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย อ้อ ขอโทษคุณสมถวิลนั้นได้ฟังกับหูเมื่อวานนี้ ที่นี้เมื่อฟังด้วยเอกสารเช่นนี้ ผมก็พิจารณาหลักฐานตามเอกสารที่ปรากฏอยู่ในมือ ผมได้พิจารณาตั้งแต่เช้าแล้ว เพราะทราบว่าวันนี้ตอนบ่ายก็อาจจะมีการอภิปรายกันด้วยเรื่องนี้ ผมก็อยากจะชี้แจงให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบว่า ผมได้เคยชี้แจงในสภานี้ก่อนที่จะมีการตั้งกรรมการแล้วว่า และแม้แต่ในที่ประชุมกรรมการ ผมก็ชี้แจงว่า เราควรจะต้องมีหลักการยึดถือในการพิจารณาวินิจฉัยข้อเท็จจริง และสิ่งที่เราจะละเว้นเสียมิได้นั้นก็คือ หลักการวิพิจารณาความอาญาซึ่งศาลสถิตยุติธรรมได้ถือเป็นหลัก เราย่อมทราบกันคืออยู่ว่าวิธีการของศาลนั้นเป็นวิธีการที่ประสิทธิประสาทความยุติธรรมให้กับประชาชน ทุกถ้วนหน้าไม่เลือกชั้นวรรณะเป็นที่พึงอันสุดท้ายของประชาชน เพราะฉะนั้นเราก็ควรจะเอาวิธีการอย่างนั้นมาใช้ในการพิจารณาของเราด้วย หลักการพิจารณาในศาลนั้นคืออาญา เขาให้พิเคราะห์พยานโจทก์เป็นลำดับแรก เมื่อพิเคราะห์พยานโจทก์แล้วถ้าหากว่าน้ำหนักของพยานโจทก์นั้นน่าเชื่อถือได้จะไม่ฟังคำเบิกความของพยานจำเลยเลยทั้งสิ้นก็ได้ และก็วินิจฉัยพิพากษาไปเลยก็ได้ ถ้าน่าเชื่อก็ลงโทษไป ถ้าไม่น่าเชื่อก็อาจจะยกฟ้องไปเลยก็ได้ครับ นี่วิธีการของศาล ที่นี้เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็มาดูพยานซิครับ พยานที่ได้เชิญไปให้ถ้อยคำข้อเท็จจริงนี้ ทุกท่านล้วนแต่เป็นพยานโจทก์ทั้งสิ้น มีท่านเดียวก็คือ คุณทวี ไกรคุปต์ อ้างตัวเองเป็นพยาน เอาละครับ ผมพูดเรื่องนี้ไปก็รู้สึกไม่สบายใจพะอืดพะอมเหมือนกัน เพราะว่าอาจจะหาว่าปกป้องคุ้มครองคนผิดหรือว่าเขาข้างในสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม ไม่ป้องกันรักษาเกียรติของสภา ขอโทษครับ ผมต้องการให้ความเป็นธรรมมันปรากฏอยู่ในสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นผมจะพูดไปตามเนื้อผ้า ท่านประธานครับ พยานที่สำคัญที่สุดคนนอกจากผู้กล่าวหา ผมจะว่าเป็นลำดับไป คือ คุณประยูร ศิริพานิชย์ คุณประยูร ศิริพานิชย์ สรุปความได้ว่าในเช้าวันนั้นได้นั่งอยู่ที่หน้าประตูทางเข้าสภาทางด้านซ้ายของประธาน ซึ่งในขณะที่นั่งอยู่นั้นก็เวลา 9.00 นาฬิกา มีคุณทวี ไกรคุปต์ มาสะกิดเรียกคุณศิริไป แล้วคุณประยูรก็ได้ให้ยืนยันว่าไม่รู้ว่าคุณทวีนั้นเรียกคุณศิริไปทำอะไร ไม่เห็น รู้แต่ว่าเรียกกันเข้าไป เพราะฉะนั้นอย่างนี้ยังจะเรียกว่าเป็นประจักษ์พยานไม่ได้ เป็นแต่เพียงพยานแวดล้อม ซึ่งจะต้องสืบพยานอื่นประกอบอีกครั้งหนึ่ง ต่อมาก็อ้างว่าในขณะที่คุณทวีสะกิดเรียกคุณ-

ศิริไปนั้นและต่อมาก็เรียกคนอื่น ๆ ไปทีละคนๆ กัน มีคุณสมถวิลนั่งอยู่ด้วย ซึ่งอันนี้ท่านดอกเตอร์อนุวรรตน์ก็ได้ชี้แจงแล้วว่าคุณสมถวิลนั้นปฏิเสธโดยสิ้นเชิง ไม่รู้ไม่เห็น แต่ยืนยันอย่างเดียวว่านั่งอยู่ติดกัน ก็เมื่อเป็นเช่นนี้ละครับ โดยหลักการพิจารณาตามกฎหมายนั้น เมื่อพยานต่างกันต่อกันอย่างนั้นมันต้องมีพยานอื่นมายืนยันครับ จึงจะเชื่อถือได้ว่าพยานฝ่ายไหนถูกฝ่ายไหนผิดคุณประยุทธ์ยืนยันว่าการเรียกไปให้เงินกัน แต่คุณสมถวิลว่าไม่เห็น ๆ เพราะ 2 ฝ่ายนี้ขัดแย้งกันอยู่ครับ ทั้งๆ ที่อยู่ในเหตุการณ์เดียวกัน ถ้าจะเรียกว่าเป็นพยานโจทก์ทั้งคู่ก็ได้ เมื่อพยานโจทก์ทั้งคู่ให้การแตกต่างกันเช่นนี้ ศาลไม่รับฟังครับ แล้วนั่นประการหนึ่งครับแล้วอีกประการหนึ่งตอนท้ายบอกว่าได้เห็นผู้รับเงินคนหนึ่งกำลังเอาเงินใส่กระเป๋าเสื้อด้านซ้ายด้านล่าง และเห็นคุณทวีกำลังพับกระเป๋าใส่ตางค์ใส่กระเป๋ากางเกง ใครครับคุณประยุทธ์ก็ไม่กล้าระบุชื่อ ผมสอบถามกรรมการอีกท่านแล้วบอกว่าขอสงวนชื่อ ไม่ระบุชื่อผมถามกรรมการอื่นนะครับ เพราะผมไม่ได้ฟังจากปากคำของคุณประยุทธ์เองก็เมื่อเป็นเช่นนี้ก็พยานเลื่อนลอยครับ จะถือเป็นประจักษ์พยานไม่ได้ นะครับ ที่นี้มาถึงเรื่องคุณทวีกับคุณศิริ ถ้าพูดถึงตามหลักการแล้วนะครับ ตามหลักคดีความแล้วละก็ ก็ต้องตกเป็นจำเลยทั้งคู่ เป็นทั้งผู้ให้สินบนและผู้รับสินบน ก็ตกเป็นจำเลยทั้งคู่ คำเบิกความของจำเลยที่ปรักปรำซึ่งกันและกันนั้นไม่ควรแก่การรับฟังโดยวิธีการของศาล เพราะฉะนั้นประจักษ์พยานที่เห็นจริง ๆ นะครับ หมายความว่านอกจากตัวคุณศิริเองแล้วไม่มี นอกนั้นมีแต่พยานนอกเล่าทั้งสิ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ในเมื่อกรณีเป็นที่สงสัยเช่นนี้ เราจะไปปรักปรำคนหนึ่งคนใดว่าผิด ผมว่าไม่ชอบด้วยวิธีการ โดยหลักการของศาลนั้นยืนยันยืนยันอยู่ว่าเมื่อเกิดความสงสัยขึ้นหรือกรณีเป็นที่น่าสงสัย ย่อมต้องยกประโยชน์ให้แก่จำเลย โดยหลักภาษิตของกฎหมายที่ว่าปล่อยคนผิดไป 10 คนดีกว่าจะเอาคนไม่ผิด 1 คนเข้าคุก ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า ความคิดเห็นของกรรมการนั้นยังไม่สรุป แต่ละท่านมีความคิดเห็นเป็นส่วนตัว ในเมื่อกรรมการท่านหนึ่งมีความเห็นเป็นส่วนตัวของท่านดังนั้น ผมก็เห็นว่ากรณีเช่นนี้มันยังอยู่ในข่ายแห่งความสงสัยที่น่าที่จะยกประโยชน์ให้แก่จำเลย ทั้งนี้โดยผมไม่มีส่วนได้เสียแต่อย่างใดทั้งสิ้น แต่ต้องการความเป็นธรรมให้เกิดปรากฏในสภาแห่งนี้ ขอบขอบคุณครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ กระผมขอยืนยันว่าข้อความที่กระผมกล่าวไปทั้งหมดนั้นในฐานะกรรมการคนหนึ่ง ไม่ใช่ฐานะส่วนตัว อีกประการหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งนั่งลงคือ พี่อ่ารง ธารเสนา กระผมเองกระผมแปลกใจเหมือนกันในวันที่ซึก คือ บอกให้ตั้งประเด็นถามเพียง 3 ประเด็น เพื่อถามคุณสมถวิล สรีนอก ท่านให้ถามว่า ประเด็นที่ 1 ว่าคุณได้รับแจกเงินหรือไม่แล้วที่ประเด็นที่ 2 ให้ถามว่าคุณรู้ไหมว่าใครเป็นคนแจกเงิน ได้รู้เห็นไหม เขาแจกเงินกัน คุณเห็นไหม ถ้าไม่เห็นก็เกมกันเท่านั้นแหละ จบ ตามแค่นี้ก็พอ กระผมอยากจะขออ่านที่ท่านกรรมการว่า "ท่านประธานครับ กระผมอยากจะถามพี่อ่ารงนะครับ สมมุติว่ากระผมเป็นคนรับเงินมาแล้วมันผิด กฎหมายอาญาที่พี่อ่ารงถามกระผมว่ากระผมรับเงินมาไหม

กระผมจะตอบที่อ้างใหม่ว่า กระผมรับเงินมา" แล้วคำถามข้อที่ 1 คำถามข้อที่ 2 บอกว่า เห็นคนแจกเงินใหม่ "นิสัยคนไทยเนื้อไม้กินหนังไม้ได้รอนั่งเรื่องอะไรจะไปบอกว่าเห็นคนแจก ทั้ง ๆ ที่เห็น จะมีคนอย่างคุณประยูรอยู่ที่คนในสภาที่จะมาบอกพวกเรา" นี่คือนิยามข้อที่ 2 และ ปัญหาข้อที่ 3 ได้บอกว่า เห็นคนอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับแจกหรือไม่ "ไม่มีใครบอกหรอกครับ" ขอ-ขอขอบคุณครับ

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม สมส่วน ศรีนอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครราชสีมา กระผมเป็นผู้หนึ่งที่มีชื่ออยู่ในจำนวนทางกรรมธิการได้เชิญเข้าไปให้ข้อเท็จจริง ปรากฏว่ากระผมรู้สึกดีใจวันที่กรรมธิการเชิญกระผมไปให้ข้อเท็จจริงให้ปากคำเกี่ยวกับคุณทวี ไกรคุปต์ กระผมจำได้ว่ากระผมไปนั่งรอไปให้ปากคำตั้งแต่ประมาณ 9 โมงเศษ ๆ รวม 10 โมง ก็ปรากฏว่า ขอ-ประธานที่เอ่ยนาม คุณไกรสร ตันติพงศ์ ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งท่านเป็นประธานกรรมธิการวิสามัญพิจารณาเรื่องนี้ เมื่อก่อนนี้ กระผมก็เคารพท่านในฐานะที่ส่วนตัวของกระผมซึ่งท่านเคยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ และอีกอย่างหนึ่งท่านก็เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ กระผมไม่คิดเลยว่าเหตุการณ์อย่างนี้จะเกิดขึ้นในรายงานกรรมธิการซึ่งกระผมถืออยู่ที่นี้ ได้เอาเรื่องส่วนตัวของกระผมขึ้นมากล่าวและมาเอ่ย ซึ่งในฐานะที่ท่านเป็นประธานกรรมธิการแล้วไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะไปกระทำอย่างนั้น ซึ่งกระผมก็ให้ความร่วมมือต่อท่านกรรมธิการทุกท่านอย่างดี ให้ความร่วมมือต่อสภาน้อย่างดี แต่คนที่เป็ประธานกรรมธิการนั้นกระผมหมดความเชื่อถือในตัวของท่านเสียแล้ว อันนี้เรื่องจริงครับท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า เมื่อก่อนนี้กระผมเคารพท่านด้วยความบริสุทธิ์ใจเห็นที่ไหนกระผมยังเคารพนบนอบ แต่บังเอิญไปมีเหตุการณ์ในวันนั้นเกิดขึ้นการที่กระผมเคยเคารพนั้นเดี๋ยวนี้ไม่มีเหลือเลยแม้แต่ขึ้นเดียวเสียแล้ว ได้กล่าวประวัติเป็นมาของกระผม แต่กระผมจะไม่ขออ่าน ณ ที่นี้ว่าจริงหรือไม่จริง ท่านกรรมธิการว่าจริงหรือไม่จริง ถ้าท่านว่าจริงก็ขอให้ท่านพุดขึ้นมาในสภาแห่งนี้ แต่โดยทาง-มรรยาทแล้วซึ่งท่านเป็นกรรมธิการวิสามัญพิจารณาเรื่องนี้ ท่านไม่ควรที่จะเอ่ยประวัติส่วนตัวของกระผม ทั้ง ๆ ที่กระผมให้ความร่วมมือต่อท่านเป็นอย่างดี ฉะนั้น ท่านประธานที่เคารพการที่กล่าวพาดพิงถึงกระผมนี้กระผมขอปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงว่า กระผมไปรับเงินรับทองกับคุณทวี ไกรคุปต์ นั้นกระผมขอประธานกราบเรียนว่าในวันลงมติในวาระที่ 3 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วันที่ 25 ในรายงานการประชุมได้มีบันทึกว่า กระผมเห็นด้วยกับของทางรัฐบาล ฉะนั้นกระผมจึงขอยืนยันว่าทางที่สื่อมวลชนหรือว่าท่านสมาชิกหลายท่านได้พาดพิงถึงตัวกระผมนั้นกระผมขอยืนยันว่ากระผมไม่ได้รับและกระผมไม่ได้รับเงิน ฉะนั้นกระผมจึงขอประธานกราบเรียนว่า กระผมขอให้ท่านประธานกรรมธิการ ขอประธานที่เอ่ยนาม คุณไกรสร ตันติพงศ์ ได้ขอ-ความกรุณาว่าได้กล่าวพาดพิงถึงกระผมหรือไม่ ทั้ง ๆ ที่กระผมให้ความร่วมมือต่อท่านเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนที่เคารพ วันที่สภากรุณาตั้งผมเป็นกรรมาธิการผมคิดแล้วครับว่างานนี้หนัก และเมื่อมีการเลือกใครเป็นประธานที่ประชุม ที่ประชุมกรุณาเสนอท่านดอกเตอร์อนุวรรตน์ กับผม ผมก็ได้เรียนว่า จะถอนตัวแต่ก็ปรากฏท่าทีของที่ประชุมก็อยากจะให้ผมลงพิจารณา ผลที่ประชุมกรุณาเลือกผม ผมก็ยิ่งนึกว่าเป็นกรรมของผมเสียแล้ว ท่านดอกเตอร์ก็คงเป็นบุญ เมื่อผมเป็นประธานที่ประชุมผมก็บอกว่าการประชุมนี้ถ้าจะพิจารณากันถ้าจะเอาแค่หลักฐานในการอภิปรายเรื่องก็จบไว แต่เนื่องจากผู้ที่เสนอญัตตินั้นมีถึง 82 คนก็เหมือนโจทก์ ถ้าจะเรียกทั้ง 82 คนมาให้ปากคำก็งานจนหมดอายุเทอมของสภา และในที่สุดในฐานะที่ผมเป็นประธานกรรมาธิการผมก็ใช้การออกความเห็นเป็นเชิงแนะว่า น่าจะเรียนมาให้ถ้อยคำสัก 7, 8, 9 คน ในที่สุดเราก็เชิญมาเพียง 7, 8, 9 คนดังที่มีเอกสารแจกให้ท่าน แต่ถ้าจะถือว่าผู้เสนอญัตติ 82 คนเป็นโจทก์ถ้าเอาทั้งหมดอีกสมัยหนึ่งก็ยังไม่เสร็จ เพราะฉะนั้นไม่ใช่ผมจะจงใจเอาอย่างนั้นเพียงชี้แจงที่ประชุมว่า ถ้าจะเอาจริงๆ มันไม่เสร็จ ในที่สุดผมก็เอาเพียง 7, 8, 9 คน

ส่วนในกรณีของคุณสมส่วน ศรีนอก ขอบพระทานผมขอเรียนความจริงว่า มันเสียใจจริงๆ ถ้าผมนั่งอยู่ในตำแหน่งผมก็ต้องทำอะไรตรง ๆ ถ้าผมไม่ทำตรง ๆ ก็อย่าไปเลือกผมเป็นกรรมาธิการอย่าไปเลือกผมเป็นประธาน ก็การให้การของคุณสมส่วนนั้น ขอบพระทานโทษ มันฟังไม่ค่อยจะได้ ผมจึงบอกตรง ๆ ว่าประวัติคุณนะเป็นอย่างนั้นนะ ทำไมคุณจะไม่รักษาประวัติทำให้มันตรง ๆ หน่อย ผมนี้พูดจริง ๆ และผมไม่ขอโทษคุณครับ แต่ผมเสียใจที่เอกสารนั้นเป็นเอกสารที่ไม่น่าจะเอามาแจกที่นี่ เขาเอามาแจก มันเป็นเอกสารรายงานการประชุม ไม่ใช่เอกสารที่จะให้คุณบันทึก ผมไม่เข้าใจว่า ทำไมหลุดมา แต่เป็นเรื่องที่ผมได้ตอบกับคุณอย่างนั้นจริง ๆ ผมไม่ถอน

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ วัชรภรณ์ จากจังหวัดศรีสะเกษ กระผมคิดว่าการพิจารณาญัตตินี้เป็นการก้าวตามประเทศสหรัฐอเมริกาเพราะของเขายังมีคดีเวิร์เตอร์เกตได้ของเราก็มีได้ครับ เพราะฉะนั้นประชาธิปไตยของเรากำลังจะสมบูรณ์แล้วละครับ ท่านประธานครับ กระผมนั่งฟังเรื่องนี้ด้วยใจเป็นกลางมาตลอดเวลาที่ถูกกล่าวหาเหมือนกันว่าการนั่งอยู่นิ่ง ๆ นี้สงสัยจะฝักใฝ่ฝ่ายใด กระผมก็จำเป็นจะต้องลุกขึ้นมาแก้ตัวสักหน่อยในฐานะซึ่งวันนี้เราจะต้องพิจารณาญัตติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 82 ที่ประชุมวันนี้เปลี่ยนจากสถาบันนิติบัญญัติเป็นสถาบันตุลาการแล้วละครับ ท่านประธานเรียกองค์ประชุมเป็นการประชุมใหญ่ ท่านประธานนั่งเป็นประธานเพื่อจะพิจารณาคดีสำคัญ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เวลานี้เราอยู่ในฐานะซึ่งจะชี้ขาดว่า บุคคลที่ถูกกล่าวหา นั้นได้กระทำการให้เสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ดิของเรานั้นมีความสำคัญและมีความหมายในประวัติศาสตร์ทางการเมืองอย่างแน่นอน และเป็นการพิจารณา ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง เราจะต้องใช้ความรอบคอบหลายอย่างหลายประการมาพิจารณากัน ท่านสมาชิกซึ่งลุกขึ้นมาอภิปรายในลักษณะที่เห็นว่า ตนเองมีความเชื่อมั่นว่าการ

กระทำของผู้ถูกกล่าวหา นั้นได้ประพศิไปในทางที่เสื่อมเสีย และบางคนก็อภิปรายไปในลักษณะที่
 ว่าไม่เชื่อถือ กระผมนั่งฟังในฐานะเป็นตุลาการก็พยายามทำให้ได้ว่าผู้ที่จะลุกขึ้นมาอภิปรายนั้น
 คือทนายความลุกขึ้นมาแก้ต่างแถลงการปิดสำนวนให้กระผมฟัง ท่านประธานครับ กระผมอยาก
 จะขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย ถ้าจะลุกขึ้นมาเป็นทนายให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งละก็ กรุณา
 อย่ากล่าวหาอีกฝ่ายหนึ่งเลยครับว่าเขาผิด เขาคิดผิด ขอให้ชี้แจงแต่ความรู้สึกของตนเองเถอะ
 ครับ เราอาจจะถูก เราอาจจะผิดกันได้ทั้งนั้น ศาลซึ่งเป็นผู้วินิจฉัยพิจารณาคืออาญา ถ้าบุคคลใดรู้
 เห็นเหตุการณ์ก็ต้องห้ามไม่ให้เป็นผู้พิจารณาคดีนั้น ต้องเอาคนไม่รู้ไม่เห็นมาเป็นคนตัดสิน เพราะ
 ฉะนั้นหลักการ เช่นนี้กระผมเองก็กำลังตกอยู่ในฐานะนั้น คือไม่รู้ไม่เห็น แต่บังเอิญบุคคลซึ่งจะมี
 ส่วนในการที่จะลงมติในวันนั้น บางคนก็รู้บางคนก็เห็น บางคนแก้งไม่รู้ แก้งไม่เห็น หรือ
 อะไรทำนองนี้แหละครับ กระผมก็ไม่สามารถจะชี้ชัดได้ และสิ่งหนึ่งที่กระผมจะขอประทานกราบ
 เรียนท่านประธานก็คือว่า เราได้มอบหมายให้กรรมการไปดำเนินการเพื่อสอบสวนในเรื่องนี้
 เอามารายงานต่อสภา ข้อบังคับ ข้อ 82 บอกว่า "เมื่อคณะกรรมการได้กระทำกิจการหรือ
 พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามที่สภามอบหมายเสร็จแล้วให้รายงานต่อสภา" บังเอิญ
 วันนี้กรรมการยังไม่สามารถดำเนินการตามข้อบังคับ ข้อ 82 ได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน คือมีแต่
 บันทึกรายงานมา แต่ไม่ยอมรายงานให้สภาทราบ ยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควรนั้นประการหนึ่ง อีก
 ประการหนึ่งเมื่อกันกระผมลุกขึ้นไปตามหลังจากที่ฟังคุณสมส่วนลุกขึ้นมาแก้ตัวว่าตนเองก็ได้ให้ -
 ปากคำด้วย แต่กระผมก็หาเอกสารในนี้ไม่มี ทราบจากท่านกรรมการท่านหนึ่งบอกว่ายังมี
 เอกสารอีกมากมายโรเนียวให้ไม่ทัน เวลาศาลจะพิจารณานี้ต้องตรวจสอบนวนหมดนะครับ
 กระดาษทุกแผ่นนี้ต้องอ่านกันให้หมด ให้ละเอียดถี่ถ้วน เพื่อจะยกเหตุผลเอามาตัดสินพิจารณากัน
 แล้ววันนี้จะชี้ขาดในเรื่องที่มีความสำคัญ มีความหมายในทางประวัติศาสตร์ทางการ เมืองของ
 เราเรื่องหนึ่งเหมือนกัน แล้วให้สำนวนกระผมมานี้แหละครับ 4 - 5 แผ่นเท่านั้นแล้วกระผมจะ
 รู้เรื่องโดยละเอียดได้อย่างไร ความเป็นธรรมและความยุติธรรมนั้นอยู่ที่เหตุผลอยู่ที่ข้อเท็จจริง
 และอยู่ที่ตามเชื่อมั่นของผู้ที่ใช้อำนาจในการที่จะตัดสินพิจารณาคดี ท่านประธานจะช่วยกรุณาใช้
 อำนาจของการเป็นประธานพิจารณาหน่อยได้ไหมละครับว่าสมควรที่จะให้มีการพิจารณาเรื่องนี้
 ในวันนี้หรือไม่ ในเมื่อเราซึ่งจะต้องใช้อำนาจตุลาการยังไม่มีสำนวนสอบสวน หรือยังไม่ได้มี
 สำนวนที่ได้มีการพิจารณาอย่างสมบูรณ์ละเอียดถี่ถ้วน ถึงแม้ว่าจะมีมติออกมาเป็นประการใดก็
 ตาม กระผมเองก็ไม่อาจจะยืนยันได้ว่ามติวันนี้คือมติที่ถูกต้องและแท้จริง เพราะเหตุว่ากระผม
 ไม่สามารถจะตัดสินตามสำนวนได้ทั้งหมดแอบเอาสำนวนบางส่วนไปเก็บเอาไว้ ให้มาบางส่วน
 เท่านั้น กระผมตัดสินไม่ได้ นะครับ และกระผมไม่ยอมตัดสินด้วย ขอบพระคุณ

(นายสมส่วน ศรีนอก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ออย่าเลยครับ นั่งเถอะครับ พอ ๆ คือว่า
 เรื่องนี้ประชุมก็ลงมติให้พิจารณา

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ พุดพาดฟังถึงกรรมด้วย
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นังก่อน คือเขาไม่ได้พาดฟังอะไรมา
 เรื่องอะไร พาดฟังตอนไหนครับ

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่
 เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวก่อน พาดฟังตอนไหนครับ

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : พาดฟัง ที่เขาบอกประวัติของกรรมเท่านั้น
 เองครับ กรรมขอ 2 นาที ท่านประธานที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวกับประวัติไม่เห็นเสียหายอะไรนี้ไม่
 ต้องทรอกครับ อย่าเลยครับ

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : กรรมขอ 2 นาทีกราบเรียนครับ กรรม
 ขอประธานกราบเรียนท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้คุณที่หนึ่งแล้วครับ อย่าเลยครับให้
 โอกาสพูดแล้ว เขาไม่ได้ว่าอะไร เอ้า โน่นครับ ให้คุณแล้ว คุณพูดที่หนึ่งแล้วอย่าไปรุนแรง
 อะไรเลย

นายวสันต์ อินทรสูต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กรรม วสันต์
 อินทรสูต ส.ส. นครสวรรค์ครับ เป็นกรรมาธิการคนหนึ่งนะครับ เมื่อวานนี้ะครับกรรมก็เข้า
 ประชุมกรรมาธิการตั้งแต่ 10 โมงจน 3 ทุ่มครึ่ง จนท่านประธานกรรมาธิการให้สัมภาษณ์หนังสือ
 พิมพ์เสร็จแล้วก็กลับนะครับ ที่นี้กรรมก็อยากจะเรียน คือว่าบอกบรรดาเพื่อนสมาชิกให้ทราบ
 เสียหน่อยเถิดว่า ไอ้ซีทีทั้งหลายที่ทางกรรมาธิการส่งมาให้มันยังไม่หมดครับ แต่ว่าท่านอ่าน
 เฉพาะซีทีที่ส่งให้มันนะครับ ขอกราบเรียนว่า คุณทวี แห่งเลย ผิดแหง และก่อนอื่นกรรมอยาก
 จะกราบเรียนเสียก่อนว่า กรรมเป็นผู้แทนมาจนจะครบเทอมนี้แล้ว ยังพูดกันคุณทวียังไม่ถึง 10
 คำเลยครับ ไม่รู้จักกันละครับ แต่ว่าเราจะพูดด้วยความยุติธรรม กรรมก็สงสัยว่าทำไมส่งมา
 แค่นี้และซีทีที่ส่งมานี้ะครับ เป็นซีทีให้ร้ายคุณทวีทั้งนั้นละครับ พยานที่เขาเบิกเป็นกลางเบิกเป็น
 ประโยชน์แก่คุณทวีทำไมไม่ส่ง และพยานปากต่าง ๆ ที่ว่านี่เบิกก่อนทั้งนั้นละครับ ให้การไปก่อน
 ตั้งแต่เย็นนะครับ ตั้งแต่บ่าย อย่างท่านรองนายก ประมาณอย่างนี้ คุณสกุล คุณสมส่วน คุณประจัญ
 นี้ให้การตั้งแต่เย็นทั้งนั้นละครับ อันนี้มันน่าจะเสร็จก่อนสิครับ แล้วมาส่งให้ แต่พวกที่เป็น
 ประโยชน์นี้ไม่ได้ส่งให้เลยละครับ มาส่งคนที่หลังทั้งนั้น ให้การตอนค่ำแล้วทั้งนั้นครับ ไอ้ตอนค่ำ
 ทำไมมาเสร็จก่อนตอนเช้าได้ละครับ อันนี้กรรมสงสัย ท่านประธาน อาจจะชี้แจงนะครับพวก
 นี้มันเสร็จ โอ้ย มันเสร็จให้การตอนจะมีดแล้วครับ อย่างคุณนายตาอย่างนี้ให้การกลางคืนนั่งคู่
 กับกรรมด้วยการไปกินข้าวผัดไปนะครับ แล้วคุณอีกคนหนึ่งที่เป็นผู้ชายนะ เขาเรียกคุณข้าง-
 คุณข้างนะก็ให้การกลางคืนครับ มันไม่น่าจะเสร็จละครับ ไอ้ตอนเช้ามันน่าจะเสร็จแล้ว ท่าน-

รองนายกนี้ คุณสกุล คุณบุญช่วย คุณประจัญณีให้การตอนเช้า แต่พวกนี้มันเป็นประโยชน์กับคุณทวีก็ไม่ส่งมาให้อ่าน และท่านสมาชิกจะตัดสินใจอย่างไรครับ มีแต่เอกสารที่ให้ร้ายคุณทวีทั้งนั้นละครับ ส่วนที่เป็นประโยชน์แก่คุณทวีทำไมไม่ส่ง อันนี้กระผมอยากจะถามท่านประธานกรรมการทำไมทำอย่างนี้

(นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ไต่ถามและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ ครับ คุณประจัญว่าอย่างไรครับ นายวสันต์ อินทรสูต (กรรมการ) : ว่าอย่างไรครับว่าเลย

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ 54 ประท้วง ตามที่ท่านกรรมการชุดนี้ได้เชิญกระผมไปให้ข้อเท็จจริงนั้น กระผมขอกราบเรียนตรง ๆ ว่า ในชีวิตทางการเมืองที่กระผมดำรงชีวิตอยู่โดยลำพังตนเองนั้นมาหลายปี กระผมเป็นคนพูดตรง ๆ แม้แต่ตัวกระผมเองนั้นเคยเป็นผู้รับเหมา กระผมตัดค่าเคถามท่านรัฐมนตรีช่วยได้ การที่ท่านบอกว่ากระผมไปให้การให้ร้าย กระผมไม่ทราบว่า กระผมไปให้การอะไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ นิ่ง ๆ ก่อนคุณไม่ได้ประท้วงอย่างนี้ไม่ใช่ประท้วงครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : กระผมประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงต้องประท้วงคนพูดนั้นว่าเขาพูดผิดข้อบังคับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ เมื่ออย่างนั้นแล้ว ให้เขาพูดจบเสียก่อน แล้วเขาพูดพียงถึงคุณ คุณค่อยพูด

นายวสันต์ อินทรสูต (กรรมการ) : ท่านประธานครับ กระผมไม่ได้ให้ร้ายหรอกครับ พูดให้ฟังว่าพยานนี้เป็นประโยชน์กับฝ่ายที่จะลงโทษ คนอ่านนั้นแล้วก็เห็นว่าคุณทวีทำผิด แต่พยานที่เป็นประโยชน์กับคุณทวีอีกตั้งเยอะแยะอีกตั้งหลายปากทำไมไม่ส่ง เพื่อจะให้เพื่อนสมาชิกจะอ่านเอามาเปรียบเทียบกันว่าอันนี้เป็นอย่างไร คนนี้ว่าคุณทวีทำผิด คนนี้ว่าไม่ได้ทำผิดมันมีอีกเยอะแยะแต่ทำไมไม่ส่ง เฉพาะที่ว่าเป็นประโยชน์แก่คุณทวี เห็นคุณทวีทำผิดอย่างเดียว อันนี้กระผมถึงว่าท่านทั้งหลายจะวินิจฉัยนะ วินิจฉัยไม่ออกหรอกครับ อย่างคุณสมส่วนนี้ คุณสกุลนี้ คุณถวิลนี้เราก็เชื่อว่าท่านทั้ง 3 นี้เป็นผู้แทนราษฎรนะครับ เป็นผู้มีเกียรติเขาให้การบอกเขาไม่รู้ไม่เห็น ท่านรองนายก ประมาณ ท่านก็บอกไม่รู้ ลูกน้องของผมไม่เคยไปรับสตาจี้ใคร ก็ไม่มีไม่เอาส่งมาให้ อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนแก่นัก คือว่าอยากจะเพียงแต่เตือนเพื่อนสมาชิกว่าอย่าด่วนผลิผลามตัดสินใจไปตามเอกสารอันนี้ มันยังมีเอกสารอีกหลายอย่างที่จะเป็นประโยชน์แก่คุณทวี ท่านรอไว้ก่อน อย่าเพิ่งไปวินิจฉัยอะไรเลย รอให้ส่งเข้ามาให้ครบ แล้วค่อยวินิจฉัยเท่านั้นละ

๖๓

ครับ ขอขอบคุณมาก

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ส.ส. จากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม กระผมขอกราบเรียนท่านประธานเสียก่อนว่า ตัวกระผมมันเป็นเพียงไปให้ข้อเท็จจริงตามที่ท่านกรรมาธิการขอร้องเท่านั้น ตัวกระผมมันไม่มีอคติโกรธเคืองกับคุณทวี ไกรคุปต์ หรือไม่มีที่จะไปร่วมมือกับคนใด ๆ ที่จะไปวางแผนการเมืองโค่นคนใดคนหนึ่ง กระผมขอกราบเรียนต่อท่านกรรมาธิการด้วยว่า ถ้าหากนายกรัฐมนตรีเอาตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ใส่พานให้กระผม กระผมยังไม่เอา กระผมบอกอย่างนี้ชัดเจนหรือไม่ครับว่า กระผมไม่มีอคติ มาวันนี้กระผมพยายามวางใจให้เป็นกลางที่สุดถึงแม้ว่าท่านจะขับหรือไม่ขับ กระผมเองกระผมไม่เคียดรื้อน แต่สิ่งที่กระผมเห็นคำกระผมก็บอกว่าคำ ชาวกระผมก็บอกว่าชาว สิ่งที่กระผมได้ยินกระผมก็บอกว่าได้ยินสิ่งที่กระผมบอกไม่ได้ยินกระผมบอกไม่ได้ยิน กระผมไม่คิดว่ากระผมจะต้องเป็นกิ้งก่าหรือจิ้งจกที่จะต้องเปลี่ยนแปลงสี่ร้อยๆ กระผมโกหกคนไม่เป็น ถ้าหากกระผมพูดแล้วกระผมก็บอกว่า กระผมพูด ไม่เหมือนคนบางคนพูด บอกว่าไม่ได้พูด รับ บอกว่าไม่รับ กระผมไม่ยืนยัน กระผมไม่ได้ว่าใคร แต่สิ่งที่กระผมเห็นชัดเจนนั้นละก็ กระผมขอกราบเรียนยืนยันว่ากระผมไม่ใช่ว่าเป็นการที่ให้ร้ายป้ายสีแต่ประการใด แต่เป็นสิ่งที่กระผมให้ข้อเท็จจริง ส่วนที่ท่านจะเชื่อหรือไม่ก็เป็นเรื่องของท่าน ท่านเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา 82 จะลงมติขับหรือไม่ขับ ท่านวินิจฉัยได้กระผมไม่ได้ โน้นนาว ไม่ได้จูงใจให้ท่านสมาชิกท่านใด แม้แต่ท่านกรรมาธิการที่ถูกแต่งตั้งไปหาข้อเท็จจริงแต่ประการใด กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า การที่ท่านสมาชิกได้บอกกับสภาว่า กระผมให้การให้ร้ายนั้น ทำให้กระผมเสียหายมาก กระผมขอกราบขอให้ท่านสมาชิกผู้นั้นถอนคำกล่าวหา นั้นเสียครับผม

นายวัชระ ประภาพัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมวัชระ ประภาพัฒน์ พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กรรมาธิการ ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากนครสวรรค์ ผมต้องขอประทานโทษที่ต้องเเย่ยามท่านกรรมาธิการ วสันต์ อินทรสูต ในเช้าวันที่ 14 เราได้มีการประชุมกันและได้เรียกท่านผู้มีเกียรติหลายท่านมา ให้การกับเราได้เชิญะครับ ก็มี 1. คุณทรงธรรม บัญญาดี 2. คุณสกุล ศรีพรหม 3. นายประจัญ กกล้าผจญ 4. ท่านพลตรี ประमाण อติเรกสาร 5. นายสมส่วน ศรีนอก 6. คุณสมถวิล วชิรรัตนปรีชญ์ ในช่วงเช้านั้นเราบันทึกเทปจดชวเลข มิได้จดคำให้การด้วยมือ การที่จะคัดลอกออกมานั้นต้องใช้เวลา เจ้าหน้าที่จะต้องไปพิมพ์และก็ถอดเทปออกมาเจ้าหน้าที่ได้ทำเสร็จ ได้ทำเสร็จสิ้น แต่ว่าท่านกรรมาธิการวสันต์ท่านหาว่าเราไม่ได้แจกเอาไปปกป้องหรืออย่างไรมัน ผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กรรมาธิการชุดนี้ไม่ได้มีเจตนาเช่นนั้น คำบันทึกเทป นั้นได้มีอยู่ชุดหนึ่งแล้ว แต่ท่านวสันต์ท่านไม่ได้ไปประชุมเมื่อเช้าเวลา 11.00 นาฬิกา เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ได้รับ เพราะฉะนั้นผมขอประธานกราบเรียนว่า ได้โปรดรับจากทางเจ้าหน้าที่

ได้เลยนะครับ ผมขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาว่าอย่างไรกรรมการ
 นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้
 มีเกียรติ กระผมลุกขึ้นมาไม่ได้ลุกขึ้นมาในฐานะกรรมการเต็มตัวนะครับ แต่เมื่อกัน
 ท่านกรรมการวสันต์ได้พูดถึงท่านรองนายก ประมาถ และพูดไปในทำนองว่า คือท่านฟังข่าว
 มาอย่างไรกระผมไม่ทราบว่าคุณรองนายก ประมาถ ท่านให้ข่าวคือกลับคำให้ข่าวว่าไม่ตรง
 กับคำสัมภาษณ์ ซึ่งไม่เป็นความจริง ซึ่งกระผมได้โต้แย้งกับประธานกรรมการตั้งแต่ เมื่อกัน
 แล้ว เรื่องก็มีอยู่ในหน้า ก. นะครับ 5/5 นี้ พลตรี ประมาถ อติเรกสาร ได้ให้ทำให้การว่า
 อย่งไรนี้มีอยู่ทั้งหมด แจกชั้คอยู่ตั้งแต่หน้า ก. 5/5 จนกระทั่งบุญพา 6/1 บุญพา 6/2 บุญพา
 6/3 แล้วก็บุญพา 6/4 บุญพา 6/5 บุญพา 6/6 ครับทั้งหมดมีอยู่ 7 หน้า เพราะฉะนั้นปรากฏ
 อยู่ในนั้นแล้ว กระผมจะไม่พูดถึงรายละเอียด ขอขอบคุณครับ

(นายสีหนาท ภาษา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ๆ ครับ เคี้ยว ๆ ก่อน คุณสีหนาท
 ผมชี้คนนี้ไปแล้ว

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : กระผมเสนอปิดอภิปรายแล้วครับท่านประธานที่เคารพ
 (มีสมาชิกยื่นขึ้นและรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ๆ ผมชี้คนนี้ไว้แล้ว เคี้ยวคุณเคี้ยว
 ผมจะชี้คุณอีกทีหนึ่ง

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ กระผมขอเสนอปิดอภิปรายแล้วครับ
 นำร่ำคาถาที่สุด มีผู้รับรองแล้วครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ๆ คือว่าผมยังไม่ชี้คุณ ผมชี้คนนี้
 ไว้ก่อน

จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ กระผมขอประท้วง
 ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ประท้วงอย่างไร

จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ผมให้นับองค์ประชุมก่อนครับ ถ้าองค์-
 ประชุมไม่ครบท่านประธานจะประชุมได้อย่างไร ผมขอให้นับก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็ขอท่านเลขาolongนับดูครับ
 เชิญเข้ามานั่งพวกที่ยืน ๆ ก็เข้ามานั่ง เคี้ยวเจ้าหน้าที่นับเสียก่อน

(เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิกในที่ประชุมเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุม 165 ครบองค์
 ประชุมครับ เชิญ ผมชี้ให้คนนี้พูดครับ ชี้ไว้แล้วนะ

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ผัน บุญชิต จากอุบล-
ราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมขอรบกวนเวลาของสภานี้เพียงเล็กน้อย แล้วก่อนอื่นนั้น กระผม
ขอประธานกราบเรียนว่า กระผมกับคุณทวี ไกรคุปต์ สนธิสนมกันพอสมควร แล้วมีหลายครั้งที่
ท่านรัฐมนตรีทวี ไกรคุปต์ มาปรึกษาหารือในเรื่องอายุของสภาผู้แทนราษฎร และการยุบสภา
จะมีผลประการใด อันนี้เราได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันหลายประการ ท่านประธานที่เคารพ
ในการกล่าวหาคุณทวีในวันนั้นหลายท่านกล่าวไปในทำนองว่า พวกเราเป็นศาล กระผมอยาก
จะประธานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ระบบการค้นหาความจริงนั้น นักนิติศาสตร์แบ่งออก
เป็น 2 ระบบ ระบบหนึ่งเขาเรียกว่า ระบบกล่าวหา คือมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้กล่าวหาบุคคล
หนึ่งต่อผู้มีอำนาจ ถ้าอย่างในประเทศไทยเราก็มีการฟ้องร้องต่อศาล มีโจทก์ มีจำเลย เมื่อ-
เป็นเช่นนั้นนักกติกากในการรับฟังพยานหลักฐานนั้นจะต้องฟังโดยเคร่งครัดฟังโดยเคร่งครัดเพื่อ -
ประโยชน์ของจำเลยนี้แหละครับท่านประธาน อย่างในลักษณะผัวเมียซึ่งได้บัญญัติเอาไว้ เมียน้อย
เมียหลวงวิวาทกัน ท่านห้ามไม่ให้รับฟังสามีเป็นพยานเพราะอาจจะตกอยู่ในห้วงแห่งความรัก
ความใคร่นี้แหละครับท่านประธาน นี้ระบบหนึ่งปัญหาว่าเราใช้ระบบนี้หรือไม่ในการค้นหาความ
จริงของคุณทวี ในวันนี้ ระบบอีกระบบหนึ่งเขาเรียกว่า ระบบไต่สวนเป็นการซักพอกหาข้อเท็จ-
จริงจากบุคคลที่ถูกกล่าวหา นั้น ในการนี้กติกากเราไม่ค่อยเคร่งครัดเท่าไร เรามุ่งหาความจริง
เป็นที่ตั้ง กระผมคิดว่าที่เราตั้งกรรมมาธิการขึ้นไปในวันนั้นเป็นระบบเพื่อไต่สวนเราจะฟังพยาน
ปากนี้ซักกับพยานปากนั้น พยานปากนั้นเห็นไม่ใช่ประจักษ์ กระผมคิดว่านั้นเป็นระบบกล่าวหา
เป็นระบบของศาล นี้เป็นของระบบของการไต่สวน เราไปฟังพยานหลักฐานสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ
ว่าเป็นความจริงฟังได้หรือไม่เพียงเท่านั้น เราจะมาเอาพยานคนนั้น เอาพลตรี ประมวล เอา
คนโน้นคนนั้นมาแล้ว ฟังรอบ ๆ เอะครับท่านประธาน เราจะได้ความจริงและวันนี้เป็นวันซึ่ง
ประวัติศาสตร์จะได้จารึกเอาไว้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงฝากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้
โปรดให้ความเป็นธรรมทั้งผู้กล่าวหาและทั้งผู้ถูกกล่าวหา กระผมวันนี้จะทำหน้าที่ที่ดีที่สุดจะลงมติ
อย่างไรอยู่ในใจกระผมแล้วครับท่านประธาน เพราะพรรคกิจสังคมให้โหวตโดยเสรี ขอขอบคุณ

(นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ไต่ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอา ๆ ประทับใจอย่างไรครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาชา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ เขาประทับใจ ประทับใจอย่างไร
ครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมว่างเว้น จากการ
ประทับใจมาเสียนานแล้ว ต้องขออนุญาตประทับบ้าง เมื่อกันท่านประธานนับองค์ประชุมแล้วได้
165 คน ท่านประธานลองคิดดูซิครับ มาตรา 82 วรรคสองบอกว่า มติในการที่จะพิจารณา

เรื่องนี้จะให้พ้นจากสมาชิกภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดก็-
หมายความว่า 200 กว่าคน ถึงแม้ว่าที่ประชุมทั้งหมดจะลงมติไม่ให้คุณทวีดำรงตำแหน่งสมาชิก-
ภาพอยู่ 165 เสียง ต่อศูนย์ ก็ไม่มีผลอะไรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 82 ไม่มีประโยชน์ที่จะ
พิจารณาอะไร เพราะฉะนั้นกระผมประท้วงท่านประธานว่า ถ้าท่านยังดำเนินการประชุมต่อไป
โดยไม่มีผลเกิดขึ้นแล้ว กระผมก็ไม่สามารถจะร่วมพิจารณาได้ กระผมขอประท้วงอย่างนี้แหละ-
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา ๆ ว่าอย่างไร

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นาย-
สีหนาท ภาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย ขอเสนอปิดการอภิปราย
ขอผู้รับรองครับผม

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอปิดการอภิปรายแล้ว

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าเป็น
การปิดการอภิปราย เมื่อเราปิดการอภิปรายอย่างนี้แล้วผู้เสนอมาตามมาตรา 82 ผมก็อยากจะ
ปรึกษาคือว่า เราควรจะลงมติในวันนี้ หรือจะลงมติในวันต่อไป ขอปรึกษาที่ประชุม ท่านผู้ใด
เห็นควรลงมติในวันนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 100 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นยังไม่ควรลงมติในวันนี้ โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ อ่านเสียก่อนครับ เห็นควรลงมติ
ในวันนี้มี 100 คะแนน ไม่ลงมติวันนี้ ไม่มีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา คุณผู้เสนอจะสรุป

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะให้คุณ
รัฐธรรมนูญ มาตรา 82 นะครับ ก่อนที่จะลงมติ องค์ประชุมไม่ใช่เกินครึ่งนะครับ กระผมเข้าใจ
ใจอย่างนั้นท่านต้องดูองค์ประชุมของมาตรา 82 มันจะมีกรณีต่างกันอันนั้นนะครับ ในการโหวต
มาตรา 82 พรรคสุดท้ายนะครับ กระผมอยากให้คุณลองทบทวนดูเท่านั้นแหละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ทบทวนดูแล้วครับ มติของวุฒิสภา
หรือสภาผู้แทนราษฎร ให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า
สามในสี่ของสมาชิกทั้งหมดของแต่ละสภาครับ รัฐธรรมนูญเขาว่าอย่างนี้ รัฐธรรมนูญเขาไม่ได้
บอกว่าต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ เขาไม่ได้ว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมก็ขอมติจากที่

ประชุมละครับ คุณฉลาดว่าอย่างไรครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด พรรคประชาธิปัตย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สั้น ๆ หน่อยครับ อย่าให้เสียเวลานะครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร (กรรมาธิการ) : ครับ ถึงแม้ท่านสมาชิกอาจจะรู้สึกไม่
พอใจ กระผมก็ไม่ว่าอะไรนะครับ แต่ว่าอยากจะสรุปความในใจว่า ตั้งแต่ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
กันไปแล้วนี้มีเวลาทำงานกันเพียง 3 วัน กรรมาธิการมีความ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่จำเป็นก็อย่าพูดเลยครับ เพราะว่าไม่
ใช่เรื่องเกี่ยวกับอันนี้

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร (กรรมาธิการ) : ก็จะลงมติครับท่านประธาน แล้วจะ
ไม่ให้กระผมพูด แล้วถ้าเขาลงมติก่อนอย่างไร กระผมยังไม่เข้าใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ จะลงมติแล้วครับ พอแล้วครับ
นั่งเถอะครับ ๆ เพราะว่าไม่มีสิทธิ์พูดอีกแล้วครับ จะชี้แจงหรือจะท้วงหรืออะไรนั้น

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะนั่ง ๆ ตกลงไม่ได้เพราะเขา
ให้สิทธิ์เฉพาะผู้เสนอเท่านั้น

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร (กรรมาธิการ) : สรุปไม่ได้ใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ครับ ในฐานะกรรมาธิการสรุปไม่
ได้ครับ ได้เฉพาะคนนั้นเท่านั้น ผมขอมติที่ประชุมตามมาตรานี้ ท่านผู้ใดเห็นว่าคุณทวี ไกรคุปต์
ควรพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 82 ของรัฐธรรมนูญ โปรดยกมือขึ้น ขอถามใหม่อีกนะครับ
คือจะถามว่า คุณทวี ไกรคุปต์ ที่เราได้อภิปรายกันมานี้ควรจะพ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 82 ตามที่คุณบัญญัติจะเสนอมาให้สภาพิจารณาลงโทษนี้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้พ้นจากสมาชิกภาพ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 73 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าคุณทวี ไกรคุปต์ ยังไม่
ควรพ้นจากสมาชิกภาพ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 31 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นว่าคุณทวี ไกรคุปต์ ควรพ้นจากสมาชิก
ภาพตามมาตรา 82 มี 73 คะแนน ไม่ควรพ้นจากสมาชิกภาพ มี 31 คะแนนครับ

วันนี้ก็ประชุมกันสมควรแก่เวลาแล้วครับ ขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา 17.05 นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

(สภาได้รับรองแล้ว แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือไว้เป็นหลักฐาน)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งนี้ สภาได้รับรองแล้ว แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2526 ตามมาตรา 101 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2526 ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522 ข้อ 24 วรรคสอง

กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา

(พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา)

เลขาธิการรัฐสภา

งานรายงานการประชุม

กองการประชุม

ผู้จตุรายนงานการประชุม

พชรี ไชคำพา
 ชลอลักษณ์ ธรรมผล
 สติมา คุ่มมงคล
 สุจิตรา ไกรบุพผา
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 สมชาย ดาวอุดม
 บุษราคัม สกลวารี
 ปราณี เอกรัตนากุล
 สุกคะนิง ทิษยาธิคม
 อนงค์ โต้ะประดับ
 บังอร แก่นกุล
 บุญพา เผ่าสำราญ
 สุภาภรณ์ มาลัยทัต
 สุจิตรา ทองมา
 เยาวเรศ นวลสกุล
 ประเสริฐ ปันสิน
 กฤษณา มิ่งสุวรรณ

ประภา วิริยะภีร์ตัน
 สุชาดา ภมระราภา
 รุจิรา เมล็ดแดง
 ภูชงค์ เอกบุตร
 อรสา เจียมเจริญ
 นนทลี จำปีคง
 สมศรี ใจอ่อนนุ่ม
 ชนิกา ศรีสมวงษ์
 เปรมจิต บุญหล่อ
 สรัญญา จันทรเรีย
 พชณี คล้ายสุวรรณ
 รัชณี ชันธิโชติ
 กัลยา พิมพ์เสน
 พรรณบุพผา วิไลวงษ์
 ทิพรัตน์ สาคประดับ
 อัมพา กันทิโกวิทย์
 เกษรา โกญจนาท

คุณกรรมวิธีการตรวจรายงานการประชุม

นายโกศล แวงวรรณ
 นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ
 นายชัย ชิดชอบ
 ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร
 นายณรงค์ บุญสิทธิ์
 นายเอนก ทับสุวรรณ
 นายสุขุม เลาวัดย์ศิริ
 นายบัญญัติ วงษ์ประยูร
 นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์

ตรวจแล้ววันที่ 24 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2525

สภารับรองในคราวประชุม
 ครั้งที่ 3/2526 (สมัยวิสามัญ)
 วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2526

.....
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร